สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

Q3/2025
NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม และแนวโน้มปี 2568 – 2569

แถลงข่าว:
17 พฤศจิกายน 2568
เวลา 09.30 น.

www.nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2568 และแนวโน้มปี 2568 - 2569

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสที่สองของปี 2568 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2568 ลดลงจากไตรมาสที่สองของปี 2568 ร้อยละ 0.6 (QoQ_SA) **รวม 9 เดือนแรกของปี 2568** เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.4

ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง การส่งออกสินค้าชะลอตัว ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล การลงทุนภาครัฐ และการส่งออกบริการลดลง

ด้านการผลิต การขายส่งและการขายปลีกขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนสาขาเกษตรกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และสาขาการก่อสร้างปรับตัวลดลง

ประมาณเศรษฐกิจปี 2568 - 2569

(%YoY)	2567	2568			ประมาณการ	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	2568	2569
GDP (CVM)	2.5	3.2	2.8	1.2	2.0	1.2 – 2.2
การลงทุนรวม[1/]	0.0	4.7	5.8	1.1	3.3	1.4
ภาคเอกชน	-1.6	-0.9	4.1	4.2	2.0	0.9
ภาครัฐ	4.8	26.3	10.1	-5.3	6.8	2.9
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.5	2.6	2.6	2.8	2.1
การอุปโภคภาครัฐบาล	2.5	3.4	2.2	-3.9	0.3	1.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า[2/]	5.9	14.9	15.0	11.5	11.2	-0.3
ปริมาณ[2/]	4.4	14.0	14.5	10.9	10.7	-1.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า[2/]	5.5	7.1	16.8	12.2	10.4	0.7
ปริมาณ[2/]	4.8	3.6	15.2	8.9	7.6	-0.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	2.2	8.0	0.6	1.9	2.8	2.4
เงินเฟ้อ	0.4	1.1	-0.3	-0.7	-0.2	0.0 – 1.0

หมายเหตุ: [1/] การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
[2/] ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2568

คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2567 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ -0.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.8 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2569

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.2 – 2.2 (ค่ากลางร้อยละ 1.7) โดยการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 และร้อยละ 0.9 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 0.3 ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.0 – 1.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.4 ของ GDP

ปัจจัยสนับสนุน

- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน
- แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐบาล
- การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวเนื่อง
- แนวโน้มการขยายตัวในเกณฑ์ดีของภาคการเกษตร

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- มาตรการปรับขึ้นภาษีศุลกากรนำเข้าของสหรัฐฯ ต่อไทย
- แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก
- ระดับหนี้สินภาคเอกชนที่ยังอยู่ในระดับสูงที่จะเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ
- บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองในช่วงก่อนและหลังการเลือกตั้งที่อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

1. **การเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ** โดยให้ความสำคัญกับการเบิกจ่ายงบลงทุนในงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2569 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 และการเร่งรัดกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570
2. **การเร่งรัดการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การแก้ปัญหาความปลอดภัยและการหลอกลวงนักท่องเที่ยว (2) การแก้ปัญหาอาชญากรรมและเครือข่ายธุรกิจผิดกฎหมายข้ามชาติที่แฝงตัวกับภาคการท่องเที่ยว (3) การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับปัญหามลพิษทางอากาศ (PM2.5) (4) การทำตลาดที่สอดคล้องกับภาวะการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวที่มีความรุนแรงมากขึ้น (5) การเพิ่มจำนวน/ความถี่เที่ยวบิน และเปิดเส้นทางบินใหม่ และ (6) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง
3. **การดูแลภาคการเกษตร** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การฟื้นฟูเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยให้สามารถฟื้นตัวและมีความพร้อมสำหรับปีเพาะปลูก 2569/70 (2) การเตรียมการรองรับผลผลิตทางการเกษตรที่จะออกสู่ตลาดมากขึ้นท่ามกลางแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นในตลาดสินค้าเกษตรโลก และ (3) การเร่งรัดโครงการสำคัญๆ ภายใต้แผนหลักการบริหารจัดการน้ำ ให้สามารถลดความเสียหายและเอื้ออำนวยต่อการผลิตภาคเกษตรมากขึ้น
4. **การขับเคลื่อนภาคการส่งออก** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การลดต้นทุนการผลิต (2) การลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ อาทิ (i) เร่งกระบวนการเจรจาที่จะนำไปสู่ข้อตกลงกับสหรัฐฯ และ (ii) ส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต (3) การขยายตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาการส่งออกไปยังสหรัฐฯ (4) ส่งเสริมการใช้สินค้าและวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศ (5) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการสำคัญๆ ของประเทศคู่ค้า และ (6) ส่งเสริมการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนในภาคธุรกิจ
5. **การขับเคลื่อนการลงทุน** โดยมุ่งเน้น (1) การเร่งรัดนักลงทุนที่ได้รับการอนุมัติและการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2567 - 2569 ให้เกิดการลงทุนจริงโดยเร็ว (2) การสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ และ (3) การใช้ประโยชน์จากการเบี่ยงเบนทางการค้าและการลงทุนที่เกิดจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ
6. **การดำเนินมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน** ได้แก่ (1) สนับสนุนการให้สินเชื่อใหม่ของสถาบันการเงินและลดแรงกดดันจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคครัวเรือน (2) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจโดยเฉพาะ SMEs ที่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่องและได้รับผลกระทบซ้ำเติมจากมาตรการกีดกันทางการค้า และ (3) เร่งดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระยะต่อไป
7. **การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองในช่วงก่อนและหลังการเลือกตั้ง**

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการขยายตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวด **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเป็นสำคัญ **การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 5.5 เทียบกับร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 14.0 **การใช้จ่ายหมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการด้านสุขภาพ ส่วน**การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 0.9 เทียบกับร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มหนังสือและเครื่องเขียน ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ที่ระดับ 44.7 ลดลงจากระดับ 48.0 ในไตรมาสก่อนหน้า **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล**ลดลงร้อยละ 3.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าซื้อสินค้าและบริการ รายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงิน และค่าตอบแทนแรงงาน ลดลงร้อยละ 0.2 ร้อยละ 22.1 และร้อยละ 1.0 ตามลำดับ สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 20.2 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 21.7 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 19.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 2.6 และร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

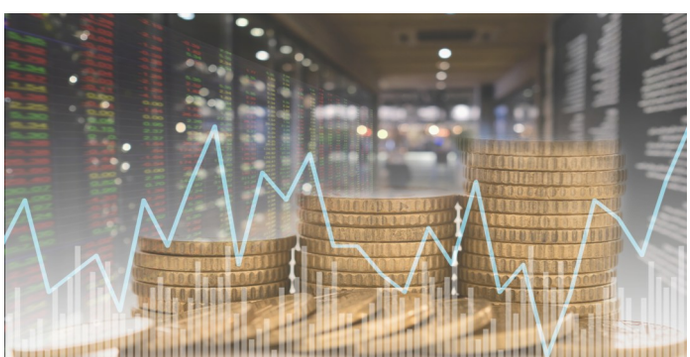

การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย **การลงทุนภาคเอกชน** ขยายตัวร้อยละ 4.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือร้อยละ 5.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การลงทุนภาครัฐ** ลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 5.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากการลดลงของการลงทุนในหมวดก่อสร้างร้อยละ 6.6 ขณะที่การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 1.0 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 20.5 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 15.1 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 37.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 3.7 โดยการลงทุนภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 2.3 และร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 86,196 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 ชะลอลงจากร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเริ่มบังคับใช้มาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐฯ ในวันที่ 7 สิงหาคม 2568 เป็นต้นมา โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 10.9 ชะลอลงจากร้อยละ 14.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น** อาทิ คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 125.0) อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 55.2) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ร้อยละ 31.7) เครื่องประดับ (ร้อยละ 22.2) เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 14.3) และทุเรียน (ร้อยละ 31.5) **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** อาทิ ข้าว (ลดลงร้อยละ 27.0) ยาง (ลดลงร้อยละ 21.4) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 33.2) เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 2.5) และสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (ลดลงร้อยละ 0.7) **การส่งออกสินค้าไปตลาดส่งออกหลัก**ขยายตัว ได้แก่ ตลาดสหรัฐฯ จีน และสหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK ขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาดเกาหลีใต้ และออสเตรเลียลดลง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 250,811 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 13.8

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ อาทิ ข้าวเปลือก กลุ่มไม้ผล และปาล์มน้ำมัน ประกอบกับการลดลงของหมวดประมง ในขณะที่หมวดปศุสัตว์กลับมาขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสุกร และไก่เนื้อ เป็นสำคัญ **ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ (1) กลุ่มไม้ผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 (2) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 (3) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 (4) ไก่เนื้อ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 และ (5) สุกร เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม **ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง** ได้แก่ (1) มันสำปะหลัง ลดลงร้อยละ 14.8 (2) กุ้งขาวแวนนาไม ลดลงร้อยละ 10.4 และ (3) โคเนื้อ ลดลงร้อยละ 1.7 ตามลำดับ ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 12.8 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ (1) ข้าวเปลือก ลดลงร้อยละ 19.0 (2) กลุ่มไม้ผล ลดลงร้อยละ 27.8 โดยเฉพาะทุเรียน (ลดลงร้อยละ 24.9) และลำไย (ลดลงร้อยละ 51.3) (3) ยางพารา ลดลงร้อยละ 15.8 (4) โคเนื้อ ลดลงร้อยละ 29.1 และ (5) มันสำปะหลัง ลดลงร้อยละ 13.7 ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 11.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากปัจจัยชั่วคราว เช่น การปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่น การปิดโรงงานชั่วคราวเพื่อย้ายฐานการผลิตยานยนต์จากภาคกลางไปยังภาคตะวันออกเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น สอดคล้องกับการลดลงดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ร้อยละ 2.4 โดย**ดัชนีกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 3.6 สอดคล้องกับการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 7.9) การผลิตกาแฟ ชา และสมุนไพรผงสำหรับชงเป็นเครื่องดื่ม (ลดลงร้อยละ 75.3) และการผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ และน้ำแร่และน้ำดื่มบรรจุขวดประเภทอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 8.8) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 11.6) เป็นต้น **ดัชนีกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60** ลดลงครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ร้อยละ 2.0 สอดคล้องกับการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 3.4) และการทอผ้า (ลดลงร้อยละ 13.5) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตจักรยานยนต์ (ร้อยละ 8.9) และ**กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** ลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 0.2 สอดคล้องกับการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ลดลงร้อยละ 0.9) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 3.5) และการผลิตสัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง (ลดลงร้อยละ 6.3) ตามลำดับ การผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 11.5) สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.39 ต่ำกว่าร้อยละ 59.04 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 58.77 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน นับเป็นอัตราต่ำสุดในรอบ 21 ไตรมาส (นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2563)

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 0.4 และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.15

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยการท่องเที่ยวภายในประเทศของ**นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย)** มีจำนวน 65.51 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 ร้อยละ 3.1 เทียบกับร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า **รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย**อยู่ที่ 2.86 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 ร้อยละ 5.5 เทียบกับร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**นักท่องเที่ยวต่างประเทศ**ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 7.430 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 80.66 เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 13.5 สำหรับ**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว**อยู่ที่ 0.315 ล้านล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 69.52 เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 8.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว**อยู่ที่ 6.01 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพัก**เฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 67.40 ต่ำกว่าร้อยละ 71.06 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 68.54 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 3.3 และอัตราการเข้าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.13

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการจำหน่ายยานยนต์ และการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า โดย (1) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ขยายตัวต่อเนื่องในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 10.8 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 1.9 เทียบกับร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 1.2 เทียบกับร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย (1) **บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) **บริการขนส่งทางน้ำ** ลดลงร้อยละ 1.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1

สาขาการก่อสร้าง ลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการก่อสร้างภาครัฐที่ลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 6.6 โดยเฉพาะการลดลงของการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อน ตามการปรับตัวลดลงของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ในขณะที่การก่อสร้างอาคารที่มิใช่ที่อยู่อาศัยกลับมาขยายตัวตามการขยายตัวของการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม เป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.6 โดยการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 10.2 (การก่อสร้างของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.0 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 1.4) และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.0

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2568

ด้านการใช้จ่าย

ในไตรมาสที่สามของปี 2568 การลงทุนและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกสินค้าชะลอตัว

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 2.6 โดยเป็นผลจากการขยายตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวด โดย**การใช้จ่ายในหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ **การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 5.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องร้อยละ 14.0 เทียบกับร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการเร่งการซื้อก่อนที่มาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าระยะแรก (EV 3.0) จะสิ้นสุดลง **การใช้จ่ายในหมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการด้านสุขภาพ ส่วน**การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มหนังสือและเครื่องเขียน ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ที่ระดับ 44.7 ลดลงจากระดับ 48.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 11 ไตรมาส เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้าท่ามกลางผลกระทบจากการดำเนินมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariff) ของสหรัฐฯ

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 2.6

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

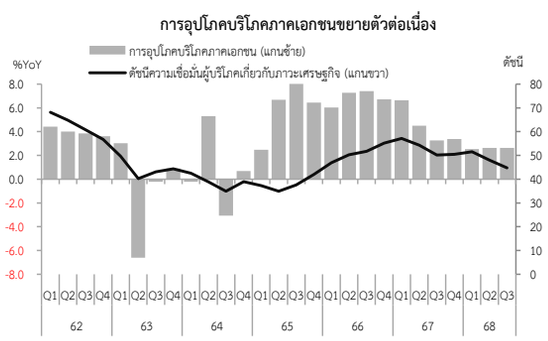

ที่มา: สศช. และ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

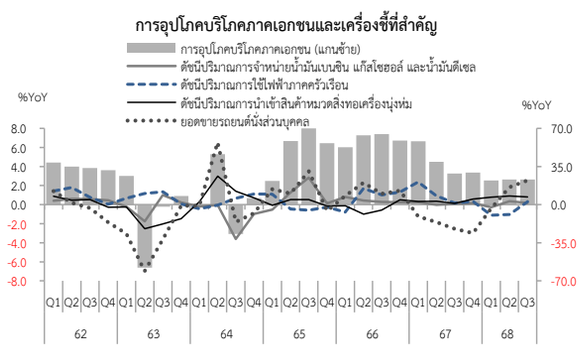

ที่มา: สศช. และ ธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 4.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องของ**การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ**ร้อยละ 5.5 เทียบกับร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการขยายตัวของการลงทุนในหมวดยานพาหนะร้อยละ 6.4 เทียบกับร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่หมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรม และหมวดเครื่องใช้สำนักงานขยายตัวชะลอลง **การลงทุนในหมวดก่อสร้าง**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 0.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างอาคารประเภทที่อยู่อาศัยที่ลดลงร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การก่อสร้างอาคารประเภทไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 1.7 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องของการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมร้อยละ 6.9 และการก่อสร้างหมวดอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 4.7 สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจอยู่ที่ระดับ 47.1 ลดลงจากระดับ 47.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 4 ไตรมาส ตามการลดลงของความเชื่อมั่นภาคการผลิตโดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 4.2 โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.6

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

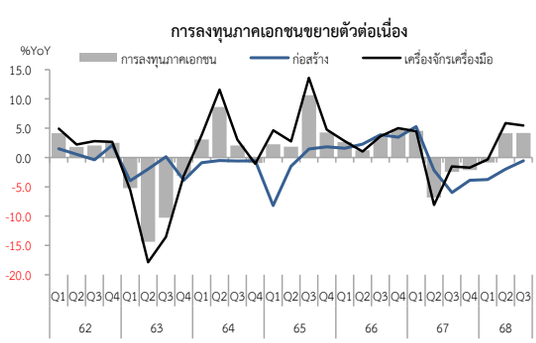

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

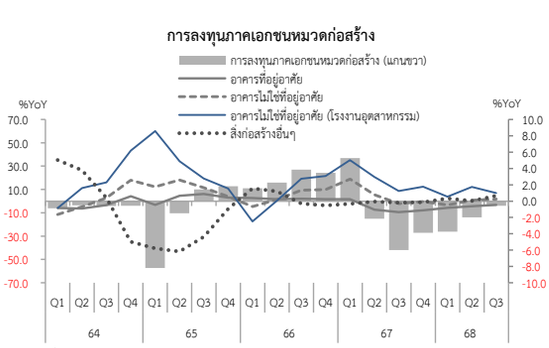

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ: นัยต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตและบริการของไทย

ข้อมูลโรงงานแจ้งประกอบกิจการใหม่ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมสะท้อนให้เห็นทิศทางการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างการลงทุนในอุตสาหกรรมไทยที่เริ่มเปลี่ยนจากอุตสาหกรรมดั้งเดิมมาเป็นอุตสาหกรรมใหม่มากขึ้น โดยพบว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะหากพิจารณาจากเงินทุนแจ้งประกอบกิจการในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ (อิเล็กทรอนิกส์) อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรกล และอุตสาหกรรมการผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ที่ขยายตัวร้อยละ 23.0 ร้อยละ 54.7 และร้อยละ 8.5 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามขนาดโรงงาน พบว่า การลงทุนใน 3 อุตสาหกรรมดังกล่าว เป็นผลมาจากการลงทุนใหม่ในโรงงานขนาดกลางที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในขณะที่การลงทุนในอุตสาหกรรมดั้งเดิมเริ่มปรับตัวลดลงทั้งในแง่ของจำนวนและเงินทุนแจ้งประกอบกิจการ อาทิ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก

การขยายตัวของจำนวนโรงงานและเงินทุนแจ้งประกอบกิจการ แยกตามประเภทโรงงาน

ประเภทโรงงาน	จำนวนโรงงาน (%YoY)			เงินทุนแจ้งประกอบกิจการ (%YoY)			สัดส่วน (%)
	9M-66	9M-67	9M-68	9M-66	9M-67	9M-68	9M-68
ผลิตเครื่องจักรกล	13.4	98.4	-48.8	183.3	33.4	54.7	8.9
ยางและผลิตภัณฑ์	-39.9	-8.4	-46.1	6.9	-42.2	47.4	2.7
ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ (รวมอิเล็กทรอนิกส์)	13.8	85.1	-22.3	-58.4	312.0	23.0	20.4
ผลิตภัณฑ์โลหะ	-13.3	-1.0	-10.9	6.4	-5.8	10.3	6.1
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์	-22.7	6.6	-3.6	-75.8	-29.5	8.5	3.7
สิ่งทอ	-11.6	121.1	-2.4	-65.1	205.2	-2.9	0.5
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	8.2	10.0	-25.2	10.4	20.9	-3.4	5.1
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	-18.5	83.0	-45.4	-36.6	99.9	-29.9	0.8
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	-42.2	21.8	-66.7	-45.0	54.8	-62.8	0.4
อุตสาหกรรมอาหาร	-32.5	48.8	-32.6	97.5	210.2	-70.0	9.9
ผลิตภัณฑ์อโลหะ	-29.3	15.4	-30.4	51.9	189.8	-72.5	2.8
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	3.4	-37.7	-44.7	-6.6	29.8	-76.1	0.1
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์	-27.7	37.2	-21.7	-27.2	433.8	-90.6	1.9

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม

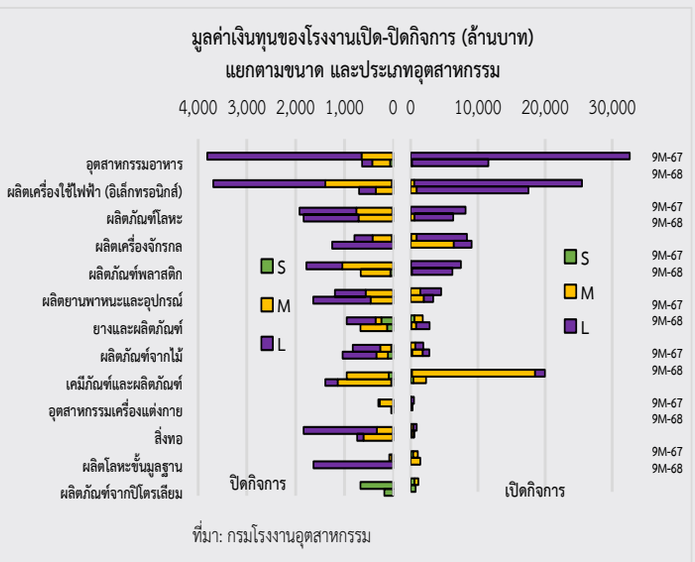

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ หากพิจารณาจากสัดส่วนเงินทุนจดทะเบียนธุรกิจใหม่ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในช่วงปี 2559 – 2561 (ก่อน Trade War 1.0) เทียบกับในช่วงปี 2565 – 2567 (ก่อน Trade War 2.0) พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยจีนและสิงคโปร์มีบทบาทในการลงทุนโดยตรงเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมใหม่อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วน ขณะที่ญี่ปุ่นซึ่งมีบทบาทการลงทุนในไทยมากที่สุดในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาเริ่มลดบทบาทลงแต่มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการลงทุนไปสู่อุตสาหกรรมใหม่มากขึ้นเช่นกัน อาทิ อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมการผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐาน สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคบริการของไทย พบว่า สิงคโปร์และจีนมีการเข้ามาลงทุนในกิจกรรมการบริการสารสนเทศ (รวมการให้บริการ Data Center) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

สัดส่วนทุนจดทะเบียนธุรกิจ แยกตามสัญชาติ และประเภทอุตสาหกรรมและบริการ

TSIC	กิจกรรมการผลิต	จีน (%)		สิงคโปร์ (%)		ญี่ปุ่น (%)		ฮ่องกง (%)		สหรัฐฯ (%)	
		59-61	65-67	59-61	65-67	59-61	65-67	59-61	65-67	59-61	65-67
ภาคอุตสาหกรรม											
26	การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์	4.81	25.93	2.52	22.80	0.55	1.02	0.00	7.98	27.15	10.18
29	การผลิตยานยนต์ รถพ่วง	0.94	14.00	0.16	9.74	7.39	14.32	0.00	6.30	8.43	22.21
28	การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ	7.92	10.60	1.02	4.75	2.74	4.77	0.00	3.06	0.13	5.11
27	การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	1.29	9.37	39.92	17.51	1.76	12.72	0.01	12.02	0.05	1.04
24	การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	28.66	6.32	5.14	2.57	6.73	10.81	0.00	0.12	0.91	0.03
22	การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	18.20	6.04	0.39	5.51	12.50	15.25	52.03	1.77	8.46	1.21
10	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	2.04	5.15	15.77	2.22	14.82	5.01	0.01	0.16	5.71	34.75
20	การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์	11.61	4.34	1.33	5.51	34.01	7.66	4.05	12.49	19.19	0.39
16	การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	0.65	1.15	1.66	0.03	0.01	0.04	0.00	0.65	12.30	5.26
13	การผลิตสิ่งทอ	5.24	0.61	0.00	0.19	9.85	0.07	0.00	0.00	0.05	0.02
14	การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	3.90	0.08	0.38	0.13	0.16	0.01	0.00	0.03	0.08	0.79
21	การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐาน	0.02	0.06	0.08	0.06	0.55	14.59	4.58	0.32	0.00	1.05
ภาคบริการ											
46	การขายส่ง	18.62	27.01	9.33	23.14	15.78	14.50	3.82	16.40	35.52	54.29
68	กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	26.75	16.01	14.78	8.79	21.34	11.48	10.68	12.33	4.85	7.17
64	กิจกรรมบริการทางการเงิน	27.43	2.50	27.49	26.09	2.62	27.22	23.51	21.06	0.60	25.17
47	การขายปลีก	6.49	7.30	0.85	2.43	8.03	3.36	12.50	19.55	0.59	0.77
45	การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์	0.80	4.27	0.84	0.35	20.06	0.20	2.05	3.16	0.24	1.32
63	กิจกรรมการบริการสารสนเทศ	0.12	1.38	6.68	11.68	0.04	0.02	0.06	0.11	32.27	0.09
56	การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม	0.66	2.70	0.14	0.32	0.78	1.17	1.06	2.93	1.44	1.74

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ: นัยต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตและบริการของไทย (ต่อ)

สำหรับมูลค่าทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมดิจิทัลในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 42.3 โดยหากจัดกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลตามนิยามของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าสัดส่วนของทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมดังกล่าวเรียงตามลำดับ ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ (สัดส่วนร้อยละ 47.7) (2) อุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล (สัดส่วนร้อยละ 35.1) (3) อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (สัดส่วนร้อยละ 7.7) (4) อุตสาหกรรมโทรคมนาคม (สัดส่วนร้อยละ 4.5) (5) อุตสาหกรรมอุปกรณ์อัจฉริยะ (สัดส่วนร้อยละ 3.0) และ (6) อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (สัดส่วนร้อยละ 2.0) โดยการลงทุนในอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 108.7 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นผลจากการขยายตัวของการลงทุนในการผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ โดยนักลงทุนสัญชาติหลักที่เข้ามาลงทุนนำโดยญี่ปุ่น (สัดส่วนร้อยละ 34.6) รองลงมา คือ จีน (สัดส่วนร้อยละ 12.4) และไต้หวัน (สัดส่วนร้อยละ 10.9) สำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัลในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 34.0 เป็นผลจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของบริการแบบรับฝากเซิร์ฟเวอร์ อินเทอร์เน็ตดาต้าเซ็นเตอร์ (Data Center) ซึ่งสัญชาติหลักที่เข้ามาลงทุนคือ สิงคโปร์ ซึ่งมีสัดส่วนการลงทุนสูงถึงร้อยละ 68.5 สอดคล้องกับข้อมูลการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สะท้อนให้เห็นว่า การลงทุนในอุตสาหกรรมดิจิทัลช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวสูงต่อเนื่องถึงร้อยละ 1,373.9 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมและบริการสมัยใหม่ของไทย

การขยายตัวของทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมดิจิทัล

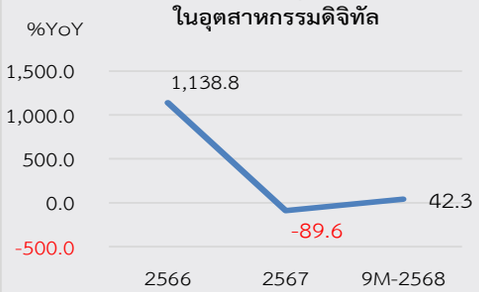

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

สัดส่วนทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมดิจิทัลในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568

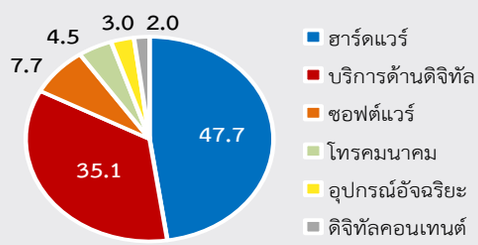

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน แยกตามอุตสาหกรรมเป้าหมายสำคัญ

	สัดส่วน (%) 9M-68	66 (%YoY)	67 (%YoY)	9M-68 (%YoY)
การออกบัตรส่งเสริมการลงทุนรวม	100.00	5.5	72.8	40.7
อุตสาหกรรมดิจิทัล	25.3	-50.3	24.6	1,373.9
อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน	5.9	-4.4	63.2	2.3
อุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ	2.5	70.0	181.5	119.8
อุตสาหกรรมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์	1.5	-29.2	103.6	395.5
อุตสาหกรรมการแพทย์	1.9	-66.1	101.0	132.9
รวม 5 อุตสาหกรรมเป้าหมาย	37.1	-27.4	66.0	281.5
อื่นๆ	62.9	16.1	74.1	2.5

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อและส่งเสริมให้ไทยเป็นจุดหมายหนึ่งที่สำคัญในการเข้ามาลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสมัยใหม่โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัล ประกอบด้วย (1) ทำเลที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียนและมีการขยายตัวของการใช้งานด้านดิจิทัล ทั้งการใช้งานอินเทอร์เน็ต ธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) และการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) (2) ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย ทั้งระบบไฟฟ้าและน้ำที่เสถียร และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (5G) ที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และ (3) นโยบายส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและไม่ใช่ภาษี

ภายใต้นโยบายภาครัฐที่มุ่งยกระดับอุตสาหกรรมไทยไปสู่อุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ และเสริมบทบาทของไทยในการเป็นศูนย์กลางดิจิทัลของอาเซียน สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมดิจิทัลทั่วโลก โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมศูนย์ข้อมูล (Data Center) ของประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขัน และได้รับประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์และเงื่อนไขการลงทุนรวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์ในวงกว้าง ควบคู่ไปกับการสนับสนุนและสร้างความพร้อมของระบบนิเวศที่เอื้อให้เกิดห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมภายในประเทศและการใช้ปัจจัยการผลิตในประเทศ (Local Content) รวมทั้งการเชื่อมโยงเข้ากับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมดิจิทัลอื่น ๆ เพื่อให้การลงทุนสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศได้มากยิ่งขึ้น และก่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภาพการผลิตของประเทศที่เกิดจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ขณะเดียวกันแม้จะไม่ได้ก่อให้เกิดการจ้างงานทางตรงจำนวนมาก แต่มีผลเชิงบวกต่อโครงสร้างทักษะแรงงานที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มอุปสงค์ต่อบุคลากรที่มีทักษะการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น ซึ่งจะกระตุ้นให้สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนเร่งพัฒนาทักษะแรงงานด้านดิจิทัล ซึ่งช่วยเพิ่มระดับความพร้อมด้านบุคลากรสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลในอนาคต นอกจากนี้ ยังต้องให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้เพียงพอต่อความต้องการของอุตสาหกรรมโดยเฉพาะพลังงานสีเขียว (Green Energy) ภายใต้พันธกิจการบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี 2593 ซึ่งจะทำให้การลงทุนในอุตสาหกรรมดังกล่าวสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ไตรมาสที่สามของปี 2568 มีมูลค่า 86,196 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 11.5 ชะลอลงจากร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเริ่มบังคับใช้มาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐฯ ในวันที่ 7 สิงหาคม 2568 โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 10.9 ชะลอลงจากร้อยละ 14.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักรและอุปกรณ์ ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยราคาส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ ขณะที่ราคาส่งออกสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สาม ร้อยละ 7.1 **เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว** มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 9.1 ชะลอลงจากร้อยละ 13.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การส่งออกในรูปของเงินบาท** มีมูลค่า 2,783 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.4 เทียบกับร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 11.5 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 250,811 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 13.8 โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.1 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ด้าน**การส่งออกในรูปเงินบาท** มีมูลค่า 8,298 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

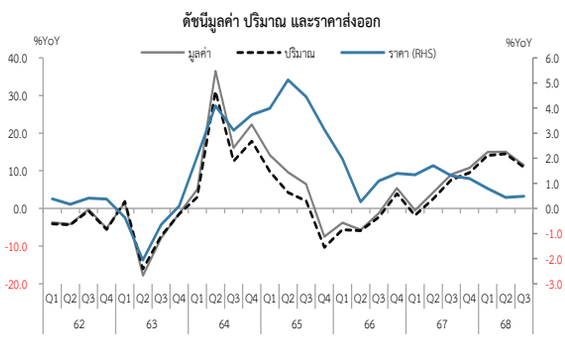

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

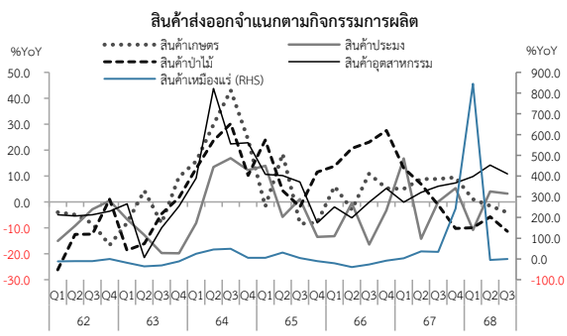

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ลดลงร้อยละ 4.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาส่งออกร้อยละ 7.1 ขณะที่ดัชนีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 สอดคล้องกับสถานการณ์การแข่งขันในตลาดโลกที่สูงขึ้นหลังการกลับมาส่งออกของประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรรายสำคัญ ขณะที่ความต้องการสินค้าเกษตรยังขยายตัวต่อเนื่อง มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลง ได้แก่ **ข้าว** ลดลงร้อยละ 27.0 โดยราคาและปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 15.4 และร้อยละ 13.7 ตามลำดับ ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ และอิรัก และ**ยาง** ลดลงร้อยละ 21.4 ตามการลดลงของการส่งออกไปตลาดจีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย และสหรัฐฯ โดยราคาและปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 3.1 และร้อยละ 18.8 ตามลำดับ ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ **ทุเรียน** เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.5 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกไปตลาดจีน โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 49.2 ขณะที่ราคาส่งออกลดลงร้อยละ 11.9 สะท้อนถึงการแข่งขันที่สูงขึ้นในตลาดส่งออกทุเรียนไทย **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 10.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 14.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณและราคาส่งออกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.1 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่เพิ่มขึ้น** เช่น คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 125.0) อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 55.2) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ร้อยละ 31.7) เครื่องประดับ (ร้อยละ 22.2) และเครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 14.3) เป็นต้น ขณะที่มูลค่าการส่งออก**สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง** เช่น ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 33.2) เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ลดลงร้อยละ 2.5) และสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (ลดลงร้อยละ 0.7) เป็นต้น **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ชะลอลงจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่**สินค้าส่งออกอื่น ๆ** ขยายตัวร้อยละ 84.0 ชะลอลงจากร้อยละ 118.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปขยายตัวร้อยละ 86.2 เทียบกับร้อยละ 115.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2567						2568				สัดส่วน
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	9M/68 (%)
สินค้าเกษตร	**8.2**	**5.0**	**8.9**	**8.8**	**7.8**	**9.5**	**1.1**	**-1.5**	**-4.1**	**-1.6**	**6.7**
ข้าว	25.4	45.5	53.9	26.4	41.4	-7.2	-30.4	-34.3	-27.0	-30.7	1.3
ยาง	36.8	24.9	37.4	55.9	39.2	30.8	32.4	4.3	-21.4	3.7	1.5
ทุเรียน	-9.0	-53.2	-0.7	-18.1	-9.5	2.3	-0.5	-5.7	31.5	2.5	1.4
ผลไม้อื่น ๆ	-2.2	11.6	-12.7	-13.5	-7.7	15.9	-1.7	35.1	-9.2	6.9	0.8
สินค้าอุตสาหกรรม	**4.3**	**-0.1**	**3.7**	**6.0**	**3.2**	**7.3**	**9.9**	**14.2**	**10.8**	**11.6**	**86.2**
อาหาร	2.0	-6.6	1.6	10.6	1.6	3.4	-2.2	8.2	-3.6	0.8	6.7
- น้ำตาล	-19.1	-26.7	-25.9	-5.0	-20.7	-8.9	-19.5	-16.2	-22.5	-19.3	1.0
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	14.7	8.9	8.2	27.0	14.8	14.6	1.4	2.9	-5.5	-0.7	0.9
- เป็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	6.9	2.2	9.0	6.1	5.7	10.5	7.6	5.8	4.4	5.9	0.9
เครื่องดื่ม	11.0	11.5	4.3	11.1	8.8	17.9	4.7	15.4	-1.6	6.3	1.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	9.5	-19.2	-10.5	27.4	-3.2	52.5	36.3	39.6	12.3	28.5	2.2
อาหารสัตว์	23.1	20.3	33.7	24.4	25.9	15.6	13.4	9.2	2.1	8.0	1.0
อิเล็กทรอนิกส์	22.6	6.6	27.4	26.5	20.4	28.8	43.2	50.4	43.8	45.9	16.8
- คอมพิวเตอร์	142.	172.5	147.9	146.	153.6	118.9	130.	210.	125.0	158.2	3.1
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	26.0	-6.9	22.5	46.5	19.3	45.7	50.4	37.7	18.9	34.2	5.1
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	-10.5	-11.3	-14.5	-15.8	-14.0	1.0	24.7	42.3	31.7	32.9	3.3
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	33.0	24.3	58.5	33.2	38.8	19.1	24.6	17.4	55.2	33.0	4.8
เครื่องใช้ไฟฟ้า	-3.2	-4.5	-5.3	-1.3	-3.7	-1.6	4.5	5.8	6.6	5.6	8.4
- เครื่องปรับอากาศ	6.9	-15.3	1.4	28.7	-0.1	38.8	28.1	5.0	-6.5	10.6	2.0
- ตู้เย็น	5.0	7.0	3.0	5.9	5.3	4.0	0.7	13.5	11.8	8.6	0.7
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	-16.3	-1.0	-12.8	-17.4	-10.8	-32.5	-16.5	-14.5	-4.8	-12.0	2.0
ผลิตภัณฑ์โลหะ	6.7	11.6	4.3	7.9	16.5	3.1	10.0	16.0	13.7	27.2	1.1
ยานยนต์	-3.8	-4.7	3.3	-10.3	7.9	-2.3	-0.5	0.6	5.0	13.2	5.3
- รถยนต์นั่ง	27.0	-1.3	24.0	46.3	-4.3	38.2	37.2	39.7	-27.1	1.7	13.1
- รถกระบะและรถบรรทุก	-7.8	-14.2	15.5	-16.7	22.9	-12.3	-3.4	-21.3	44.2	10.2	3.1
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.1	3.6	-0.7	3.6	-6.2	5.8	7.5	15.5	6.4	5.2	2.7
เครื่องจักรและอุปกรณ์	10.0	-1.5	7.0	10.9	2.2	23.9	14.7	17.9	14.3	9.6	6.3
อากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ	-9.0	26.3	-34.3	6.5	5.6	-20.0	8.6	5.0	2.7	15.6	8.6
เครื่องประดับ	4.8	13.6	3.8	1.4	-4.3	0.3	4.5	9.4	22.2	5.7	1.1
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	2.9	-4.8	-1.4	8.2	6.2	10.2	7.0	3.3	-2.5	12.2	3.0
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	-9.6	-3.9	-6.9	-0.5	0.6	-23.6	-6.1	-15.9	-33.2	2.4	6.4
สินค้าประมง	**1.2**	**16.8**	**-14.2**	**0.1**	**-3.7**	**5.3**	**-10.8**	**4.0**	**3.2**	**-19.4**	**2.2**
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-5.8	17.3	-27.1	-4.9	-0.2	-0.5	-20.7	6.1	2.5	-1.4	0.4
ปลา	10.0	27.9	8.5	-0.2	-7.6	6.4	-5.1	-3.4	2.7	-4.4	0.2
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	**38.3**	**-25.2**	**15.7**	**75.4**	**13.6**	**118.1**	**119.**	**118.**	**84.0**	**103.8**	**4.6**
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	45.9	-16.0	11.8	79.4	19.9	123.9	120.	115.	86.2	104.3	4.4
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	**5.5**	**-0.6**	**4.3**	**7.6**	**3.8**	**10.7**	**15.2**	**14.8**	**11.9**	**13.9**	**100.0**
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	**5.9**	**-0.5**	**4.3**	**9.0**	**4.3**	**10.8**	**14.9**	**15.0**	**11.5**	**13.8**	**98.7**
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	**5.0**	**-0.1**	**4.2**	**7.7**	**3.9**	**8.2**	**12.4**	**13.0**	**9.1**	**11.5**	**94.3**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักชะลอลง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน และสหภาพยุโรป (27)

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักชะลอลง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน และสหภาพยุโรป (27) การส่งออกไปยัง **ตลาดสหรัฐฯ** ขยายตัวร้อยละ 26.4 ชะลอลงจากร้อยละ 33.9 ในไตรมาสก่อนหน้า หลังมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) มีผลบังคับใช้ในเดือนสิงหาคม 2568 โดยสินค้าส่งออกสำคัญที่ยังขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณี และเครื่องประดับ และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เป็นต้น **ตลาดจีน** ขยายตัวร้อยละ 10.8 ชะลอลงจากร้อยละ 18.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ยังขยายตัว อาทิ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ผลิตภัณฑ์ยาง และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เคมีภัณฑ์ และทองแดงและของทำด้วยทองแดง เป็นต้น **ตลาดสหภาพยุโรป (27)** ขยายตัวร้อยละ 5.4 ชะลอลงจากร้อยละ 11.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า และโทรศัพท์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ รถยนต์และส่วนประกอบ และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น **ตลาดอินเดีย** ขยายตัวร้อยละ 14.2 ชะลอลงจากร้อยละ 19.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ขยายตัว เช่น เคมีภัณฑ์ ทองแดงและของทำด้วยทองแดง และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เม็ดพลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด เป็นต้น **ตลาดอาเซียน (5)** ขยายตัวร้อยละ 9.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการส่งออกไปยังตลาดสิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ น้ำมันสำเร็จรูป อัญมณีและเครื่องประดับ และข้าว ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น รถยนต์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นต้น และ**ตลาดเม็กซิโก** ขยายตัวร้อยละ 45.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ตามการขยายตัวของการส่งออกหม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และแผงวงจรไฟฟ้า เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เครื่องซักผ้าและส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และแผงสวิทช์และแผงควบคุม

กระแสไฟฟ้า เป็นต้น **สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง** อาทิ **ตลาด** CLMV ปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส ร้อยละ 2.4 ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดกัมพูชาเป็นสำคัญ **ตลาดเกาหลีใต้** ลดลงร้อยละ 8.2 ตามการลดลงของการส่งออกสินค้า เช่น น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่การส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง แผงวงจรไฟฟ้า และไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ยังขยายตัว และ**ตลาดออสเตรเลีย** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 2.5 ตามการลดลงของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และเม็ดพลาสติก เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบยังขยายตัว

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2567						2568				สัดส่วน 9M/68 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	300,740	70,755	74,296	77,995	223,047	77,693	81,532	85,320	87,295	254,146	100.0
(%YoY)	**5.5**	**-0.6**	**4.3**	**7.6**	**3.8**	**10.7**	**15.2**	**14.8**	**11.9**	**13.9**	
สหรัฐอเมริกา	13.6	9.8	12.3	14.8	12.4	17.3	25.5	33.9	26.4	28.6	20.5
จีน	3.2	-5.1	1.9	2.6	0.1	13.8	19.5	18.3	10.8	16.1	12.1
ญี่ปุ่น	-5.3	-9.1	-6.1	-6.8	-7.3	1.2	0.1	2.4	2.5	1.6	7.0
อาเซียน (9)	4.7	-2.7	3.3	8.2	2.8	10.2	5.2	10.2	4.3	6.5	21.7
- อาเซียน (5)*	-0.8	-9.2	0.2	4.5	-1.6	1.7	5.7	4.4	9.0	6.4	12.4
- CLMV**	12.8	6.9	7.7	13.9	9.4	23.3	4.5	18.0	-2.4	6.7	9.2
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวมสหราชอาณาจักร	10.2	2.5	6.5	15.4	8.0	17.3	7.2	11.5	5.4	8.0	7.7
สหราชอาณาจักร	3.0	-10.7	-19.9	14.7	-5.8	35.4	7.1	18.0	6.9	10.2	1.3
ตะวันออกกลาง (15)***	7.1	-3.5	8.4	15.4	6.4	9.1	10.0	1.6	1.2	4.2	3.5
- ซาอุดีอาระเบีย	4.6	4.3	19.6	-1.2	6.8	-1.7	-8.9	-15.2	-3.2	-9.1	0.8
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	10.1	0.1	12.0	14.2	8.3	15.3	18.1	17.1	16.5	17.2	1.2
อินเดีย	16.3	-3.4	15.4	19.6	10.3	35.6	91.4	19.8	14.2	39.4	4.7
ออสเตรเลีย	1.1	25.2	0.2	-4.2	6.0	-11.6	-15.0	-4.1	-2.5	-7.4	3.4
ฮ่องกง	-2.2	23.5	5.2	-14.1	3.5	-19.2	-5.6	15.2	0.8	3.2	3.5
เม็กซิโก	19.4	-2.6	35.6	11.3	14.1	35.0	25.0	2.3	45.2	23.7	1.5
เกาหลีใต้	-1.9	-7.5	-5.4	5.7	-2.6	0.6	-1.7	1.1	-8.2	-3.0	1.7
ไต้หวัน	-1.1	-2.4	-1.2	3.4	-0.1	-4.2	20.8	12.3	14.6	15.8	1.6

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 79,231 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.2 ชะลอลงจากร้อยละ 16.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 เทียบกับร้อยละ 15.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เทียบกับร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 13.7 เทียบกับร้อยละ 14.6 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในรูปของเงินบาท** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,559 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.2 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การนำเข้าสินค้าคิดเป็นมูลค่า 230,384 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.1 โดยปริมาณนำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 ขณะที่ราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 ส่วนการนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 7,625 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.8

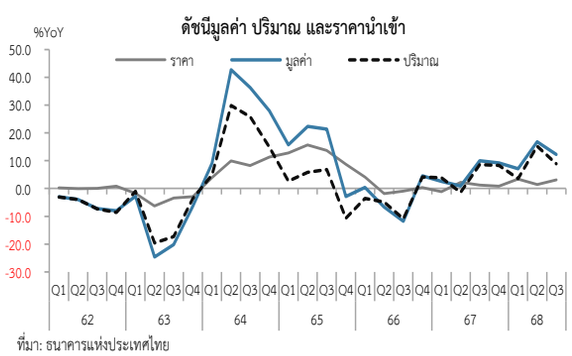

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

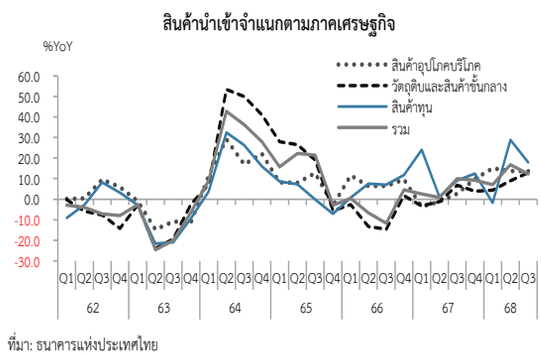

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าขยายตัวชะลอลงในเกือบทุกหมวดสินค้า โดย**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุน** ขยายตัวร้อยละ 17.9 เทียบกับร้อยละ 28.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับปริมาณการนำเข้าและราคานำเข้า ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 และร้อยละ 4.7 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ประกอบ เครื่องจักรกลอื่นๆ และชิ้นส่วน และอากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค**ขยายตัวร้อยละ 13.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณนำเข้าและราคานำเข้า ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 และร้อยละ 5.7 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน โทรศัพท์มือถือ และยาและเวชภัณฑ์ เป็นต้น ส่วน**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ** ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส ที่ร้อยละ 6.9 ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองรูปพรรณ) ที่ลดลงร้อยละ 11.3 สำหรับ**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง**ขยายตัวร้อยละ 12.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.0 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า สินแร่ และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2567						2568				สัดส่วน
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	9M/68 (%)
สินค้าอุปโภคบริโภค	**2.0**	**-3.6**	**-1.2**	**2.7**	**-0.7**	**9.9**	**15.1**	**13.7**	**13.6**	**14.1**	**12.8**
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	10.3	3.7	5.6	17.5	9.1	13.8	17.2	8.8	-6.2	5.8	2.5
โทรศัพท์มือถือ	8.7	-0.0	24.2	-2.1	5.5	16.8	2.7	13.7	18.6	11.5	1.3
ยาและเวชภัณฑ์	-2.4	-7.5	-15.2	4.3	-6.6	10.9	2.8	18.3	21.4	14.0	1.1
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	-1.7	-13.6	-7.4	-3.3	-8.3	19.3	11.6	16.4	14.8	14.4	1.1
สิ่งทอ	7.0	5.7	6.3	4.9	5.6	10.8	12.2	13.0	11.7	12.3	1.0
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	**1.4**	**-3.3**	**-1.2**	**6.8**	**0.6**	**3.8**	**4.4**	**8.9**	**12.9**	**8.8**	**60.3**
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	4.6	-1.1	2.2	9.2	3.4	8.7	6.5	14.7	21.4	14.3	47.3
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	11.0	16.5	10.5	12.6	15.5	10.9	26.9	54.4	31.1	20.0
น้ำมันดิบ	-2.6	-3.8	-4.0	7.2	-0.5	-8.8	2.1	-6.8	-12.8	-5.7	8.8
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	1.9	-4.2	-0.1	11.5	2.2	1.0	-2.8	4.3	1.0	0.9	7.9
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	2.6	-11.4	-1.3	16.7	0.8	8.6	12.9	13.8	1.8	9.2	7.6
ก๊าซธรรมชาติ	-18.4	-15.9	-32.8	-12.6	-21.2	-7.7	-2.6	-0.3	-18.9	-7.3	2.4
สินค้าทุน	**11.5**	**24.0**	**1.2**	**9.1**	**11.1**	**12.5**	**-1.8**	**28.9**	**17.9**	**14.4**	**19.9**
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	6.5	2.5	1.8	6.0	3.4	15.9	11.6	20.6	22.4	18.3	17.8
เครื่องจักรกลอื่นๆ และชิ้นส่วน	5.0	-5.3	-3.9	8.2	-0.4	21.7	24.8	37.6	27.6	30.0	8.5
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์,	12.9	-0.4	9.3	16.9	8.6	26.6	18.9	27.9	22.8	23.3	2.2
คอมพิวเตอร์	68.4	444.4	-4.6	50.0	110.6	-16.3	-51.0	114.9	-24.5	-10.6	2.1
อากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ	45.7	74.4	53.1	81.0	66.9	4.0	-16.5	-36.9	24.7	-13.6	1.5
เครื่องชั่ง ตวง วัด	-2.0	-8.4	-9.2	0.7	-5.7	9.1	18.4	29.6	25.8	24.6	1.3
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	**65.0**	**45.4**	**62.5**	**78.6**	**63.1**	**69.4**	**66.9**	**49.7**	**-6.9**	**32.2**	**7.0**
ทองคำ (ไม่รวมทองรูปพรรณ)	94.1	95.5	90.2	107.0	97.8	85.7	48.9	53.7	-11.3	27.2	5.4
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	1.9	-23.5	-6.4	13.3	-6.4	26.5	130.3	29.2	11.6	53.5	1.5
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	**5.9**	**3.1**	**1.7**	**9.6**	**4.7**	**9.4**	**7.4**	**15.8**	**12.6**	**11.9**	**100.0**
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	**5.5**	**2.6**	**0.6**	**9.9**	**4.3**	**9.2**	**7.1**	**16.8**	**12.2**	**12.1**	**90.5**
มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำ	**2.7**	**0.5**	**-2.2**	**6.8**	**1.6**	**6.1**	**5.3**	**14.6**	**13.7**	**11.2**	**85.1**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2567						2568			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M
สินค้าอุปโภคบริโภค	-1.2	-4.7	-3.2	-1.1	-3.0	4.0	8.6	7.0	7.4	7.7
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	2.2	-0.7	-2.7	7.4	1.2	5.3	3.5	11.9	14.0	9.8
สินค้าทุน	9.9	24.6	0.4	7.2	10.3	8.6	-5.8	23.6	12.5	9.5
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	**4.8**	**3.8**	**-1.4**	**8.6**	**3.6**	**8.3**	**3.6**	**15.2**	**8.9**	**9.2**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2567						2568			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M
สินค้าอุปโภคบริโภค	3.2	1.2	2.1	3.8	2.3	5.7	5.9	6.2	5.7	6.0
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	-0.8	-2.7	1.5	-0.6	-0.6	-1.4	0.9	-2.7	-1.0	-0.9
สินค้าทุน	1.4	-0.5	0.8	1.8	0.7	3.6	4.3	4.3	4.7	4.4
ดัชนีราคานำเข้ารวม	**0.8**	**-1.2**	**2.2**	**1.2**	**0.7**	**0.8**	**3.4**	**1.4**	**3.1**	**2.6**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ กับภาคการส่งออกไทย

ภายหลังการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ โดยการปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศผ่านการใช้อำนาจทางกฎหมายตามมาตรา 232 ของ Trade Expansion Act of 1962 เพื่อปกป้องความมั่นคงของประเทศ และมาตรา 301 ของ Trade Act of 1974 เพื่อตอบโต้การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยเน้นไปที่การเก็บภาษีสินค้านำเข้าจากทุกประเทศแบบเฉพาะเจาะจงรายสินค้า (Sectoral Tariffs) ตามมาด้วยการประกาศใช้อำนาจทางกฎหมาย International Emergency Economic Power Act (IEEPA) of 1977 เพื่อรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินระดับชาติ ที่ยังอยู่ในกระบวนการไต่สวนของศาลสูงสุดสหรัฐฯ (Supreme Court) เกี่ยวกับการใช้อำนาจเกินขอบเขตในการปรับขึ้นภาษีนำเข้าต่อประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) และอัตราภาษีเพื่อตอบโต้ต่อประเทศที่เพิกเฉยให้มีการส่งออก Fentanyl เข้ามาในสหรัฐฯ ซึ่งมาตรการภาษีดังกล่าวจะยังมีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าจะมีคำตัดสินศาลออกมาในช่วงกลางปี 2569 ทั้งนี้ จากการประเมินผลกระทบเบื้องต้นที่เกิดจากมาตรการภาษีนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ ที่มีต่อประเทศในกลุ่มอาเซียนและผู้ส่งออกสินค้าไทย สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าของไทย เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการส่งออกสินค้าไปยังตลาดสหรัฐฯ ของไทยและประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียน พบว่า นับตั้งแต่ต้นปี 2568 มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้นโดยเป็นผลจากการเร่งนำเข้าของสหรัฐฯ ก่อนที่มาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ ซึ่งเดิมจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน 2568 แต่มีการขยายระยะเวลาออกไปอีก 90 วัน เพื่อให้ผู้ประกอบการมีระยะเวลาในการปรับตัวและเปิดโอกาสให้ประเทศต่าง ๆ เข้ามาเจรจาข้อตกลงการค้ากับสหรัฐฯ ก่อนที่จะมีการประกาศอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้ใหม่เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2568 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2568 เป็นต้นมา ซึ่งไทยมีอัตราภาษีในระดับเดียวกับประเทศในอาเซียนส่วนใหญ่ที่ร้อยละ 19 เท่ากับ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และกัมพูชา ขณะที่เวียดนามอยู่ที่อัตราร้อยละ 20 อย่างไรก็ดี สหรัฐฯ มีการออกประกาศสินค้าที่ยังได้รับการยกเว้นอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้ ตามภาคผนวก II ของคำสั่งฝ่ายบริหารที่ 14346 (Executive Order 14346) ฉบับปรับปรุงเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2568 โดยเพิ่มเติมรายการสินค้าที่ได้รับการยกเว้นภาษี (Exemptions) อาทิ ยา และชิ้นส่วนยานยนต์บางชนิด และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับทองคำและแร่ธาตุสำคัญ และนำสินค้าบางรายการออกจากการยกเว้นภาษี เช่น ผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์และซิลิโคนบางชนิด ทั้งนี้ ในการประเมินผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางภาษีของสหรัฐฯ ต่อการค้าของไทยและประเทศสำคัญ ๆ ในอาเซียน ภายใต้มาตรการกีดกันทางภาษีของสหรัฐฯ ที่สำคัญในช่วงการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีโดนัลด์

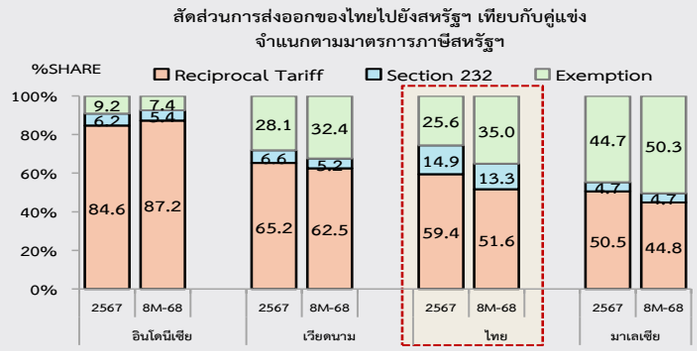

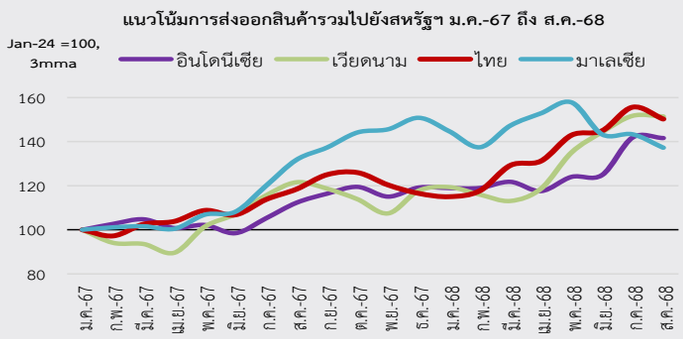

ที่มา: Global Trade Atlas, Office of the United States Trade Representative ประมวลผลโดย สศช.

1.1 สินค้าที่อยู่ภายใต้การดำเนินการตามมาตรา 232 ไทยมีการการพึ่งพาตลาดสหรัฐฯ ในกลุ่มสินค้าดังกล่าว ประกอบด้วย (1) กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วน (2) กลุ่มเหล็ก อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ และ (3) กลุ่มทองแดงและผลิตภัณฑ์จากทองแดง คิดเป็นสัดส่วนรวมกันเฉลี่ย 8 เดือนแรกของปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 13.3 ซึ่งสูงกว่าอินโดนีเซีย เวียดนาม และมาเลเซีย ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 5.4 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 4.7 ตามลำดับ โดยสินค้าในกลุ่มดังกล่าวถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราที่ค่อนข้างสูงร้อยละ 25-50 ขณะที่ข้อมูลในเดือนสิงหาคม 2568 สินค้าในกลุ่มดังกล่าวที่ไทยส่งออกไปยังสหรัฐฯ ปรับตัวลดลงทุกหมวด อาทิ กลุ่มเหล็ก อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 27.1) กลุ่มทองแดงและผลิตภัณฑ์ทองแดง (ลดลงร้อยละ 17.3) ขณะที่ กลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในเดือนก่อนหน้า

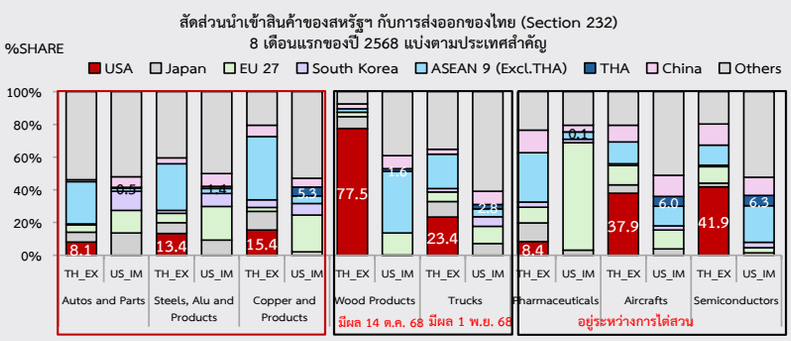

ที่มา: Global Trade Atlas (GTA) ประมวลผลโดย สศช.

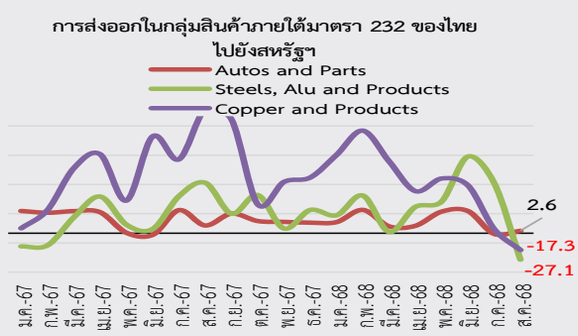

ที่มา: Global Trade Atlas (GTA) ประมวลผลโดย สศช.

1.2 สินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ไทยมีสัดส่วนการพึ่งพาตลาดส่งออกสหรัฐฯ ในกลุ่มสินค้าดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ 51.6 ต่ำกว่าอินโดนีเซีย (สัดส่วนร้อยละ 87.2) และเวียดนาม (สัดส่วนร้อยละ 62.5) แต่สูงกว่ามาเลเซีย (สัดส่วนร้อยละ 44.8) ซึ่งในเดือนสิงหาคม 2568 ภายหลังมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้มีผลบังคับใช้ ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ากลุ่มดังกล่าวของไทย รวมถึงประเทศคู่แข่งในอาเซียนชะลอตัว โดยการส่งออกสินค้าไทยไปสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 10.9 เช่นเดียวกับการส่งออกของมาเลเซีย ที่ลดลงร้อยละ 13.6 ขณะที่การส่งออกของอินโดนีเซีย และเวียดนาม ขยายตัวร้อยละ 3.1 และร้อยละ 5.4 ชะลอลงจากร้อยละ 47.4 และร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

[1] สหรัฐฯ ประกาศมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้จากเกือบทุกประเทศ เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2568 โดยเรียกเก็บอัตราภาษีพื้นฐาน (Universal Tariff) ที่ร้อยละ 10 มีผลตั้งแต่วันที่ 5 เมษายน 2568 ส่วนภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) มีผลตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน 2568 .

มาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ กับภาคการส่งออกไทย (ต่อ)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากสินค้าที่อยู่ภายใต้รายการยกเว้นภาษีศุลกากร (Exemption) ตามภาคผนวก II ของคำสั่งฝ่ายบริหารที่ 14346 (Executive Order 14346) แม้ว่าไทยจะมีสัดส่วนการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ที่ร้อยละ 35.0 ซึ่งสูงกว่าเวียดนาม ที่ร้อยละ 32.4 และอินโดนีเซีย ที่ร้อยละ 7.4 แต่ต่ำกว่ามาเลเซียที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 50.3 ของการส่งออกไปยังสหรัฐฯ เริ่มเห็นสัญญาณการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าในกลุ่มดังกล่าวเช่นกัน โดยการส่งออกในเดือนสิงหาคม 2568 ของมาเลเซีย และอินโดนีเซีย เริ่มปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 17 เดือน และ 3 เดือน ตามลำดับ สาเหตุส่วนหนึ่งจากความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับอัตราภาษีที่เรียกเก็บกระทบต่อผู้ส่งออก

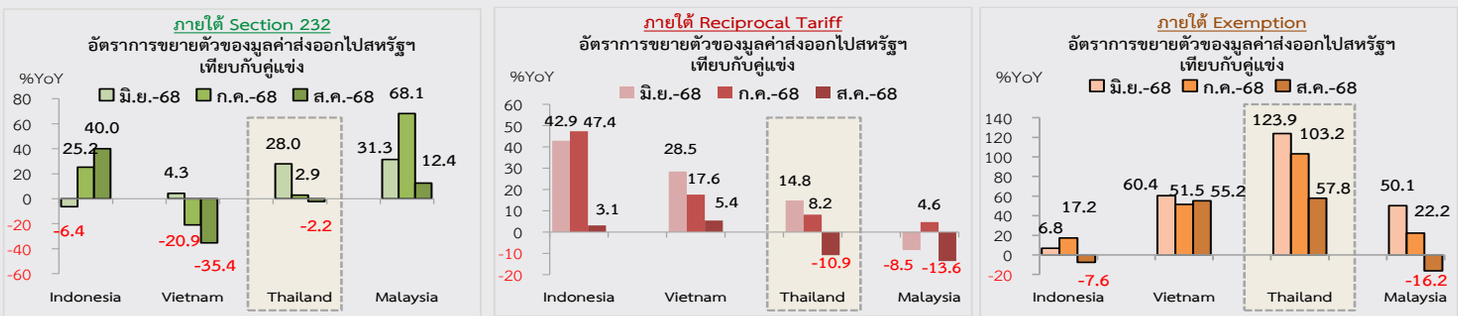

ที่มา: Global Trade Atlas, ประมวลผลโดย สศช.

2. ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าไทยไปสหรัฐฯ จำแนกตามขนาดธุรกิจ จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้ารวมไปยังสหรัฐฯ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 รวมอยู่ที่ 52,177 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 28.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสินค้าส่งออกสำคัญไปสหรัฐฯ 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) อุปกรณ์สื่อสาร รวมถึงโทรศัพท์ 2) คอมพิวเตอร์ 3) ยางรถยนต์ 4) ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องจักร และ 5) หม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 83.8 ของการส่งออกทั้งหมดเป็นการส่งออกของธุรกิจขนาดใหญ่ (L) โดย**การส่งออกของธุรกิจขนาดใหญ่ที่เพิ่มขึ้น**ในกลุ่มสำคัญ ได้แก่ อุปกรณ์สื่อสาร รวมถึงโทรศัพท์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 123.0) คอมพิวเตอร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.5) ยางรถยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9) ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องจักร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 96.6) หม้อแปลงไฟฟ้า (เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.0) ส่วน**สินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** ได้แก่ ไดโอด ทรานซิสเตอร์ (ลดลงร้อยละ 55.6) และเครื่องพิมพ์ (ลดลงร้อยละ 10.2) **ในขณะที่การส่งออกของกลุ่มธุรกิจ SMEs** ไปยังสหรัฐฯ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 มีมูลค่ารวมอยู่ที่ 8,026 ล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 15.4 ของการส่งออกไทยไปสหรัฐฯ โดยขยายตัวร้อยละ 46.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน **ตามการส่งออกที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มสินค้าสำคัญ** อาทิ คอมพิวเตอร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2,438.9) เครื่องปรับอากาศ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.7) 3) เฟอร์นิเจอร์และส่วนประกอบ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.3) ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 115.0) และส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องจักร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 310.9) เป็นสำคัญ ขณะที่**สินค้าส่งออกที่ปรับตัวลดลง** อาทิ อุปกรณ์สื่อสาร รวมถึงโทรศัพท์ (ลดลงร้อยละ 55.2) ยางรถยนต์ (ลดลงร้อยละ 50.9) อัญมณีและเครื่องประดับ (ลดลงร้อยละ 0.7) เครื่องส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ (ลดลงร้อยละ 2.2) และ ข้าว (ลดลงร้อยละ 15.5)

ภาพรวมการส่งออกสินค้าของธุรกิจ SMEs ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 (มกราคม - กันยายน 2568)

อันดับ	HS code	รายการสินค้า	สินค้าส่งออกสำคัญของธุรกิจ SMEs 20 อันดับแรก (หน่วย: ล้านดอลลาร์ สรอ.)													
			Total	% YTD	Micro	% Share	Small	% Share	Medium	% Share	Large	% Share	% YTD	SMEs	% Share	% YTD
1	8517	อุปกรณ์สื่อสาร รวมโทรศัพท์	7,694.08	58.3	387.77	5.0	39.56	0.5	362.57	4.7	6,902.67	89.7	123.0	789.90	10.3	-55.2
2	8471	คอมพิวเตอร์	7,346.01	62.0	177.36	2.4	704.70	9.6	4.74	0.1	6,454.46	87.9	43.5	886.80	12.1	2,438.9
3	4011	ยางรถยนต์	2,700.22	4.8	0.09	0.003	1.92	0.1	0.88	0.03	2,697.32	99.9	4.9	2.90	0.1	-50.9
4	8473	ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องจักร	2,145.22	101.9	0.96	0.04	71.63	3.3	38.63	1.8	2,033.96	94.8	96.6	111.22	5.2	310.9
5	8504	หม้อแปลงไฟฟ้า	2,038.39	32.8	38.45	1.9	12.19	0.6	12.49	0.6	1,973.99	96.8	30.0	63.13	3.1	309.7
6	8415	เครื่องปรับอากาศ	1,407.08	47.5	37.11	2.6	315.79	22.4	27.02	1.9	1,027.16	73.0	50.1	379.92	27.0	40.7
7	8708	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	1,235.90	14.3	52.79	4.3	46.91	3.8	40.08	3.2	1,092.20	88.4	7.5	139.78	11.3	115.0
8	7113	อัญมณีและเครื่องประดับ	1,096.72	6.3	10.07	0.9	83.25	7.6	279.60	25.5	705.38	64.3	7.6	372.92	34.0	-0.7
9	8541	ไดโอด ทรานซิสเตอร์	1,062.00	-52.3	10.56	1.0	63.04	5.9	22.67	2.1	965.74	90.9	-55.6	96.27	9.1	90.1
10	8525	เครื่องส่งวิทยุหรือโทรทัศน์	899.94	10.6	12.67	1.4	42.67	4.7	72.09	8.0	771.25	85.7	12.9	127.43	14.2	-2.2
11	8537	แป้น แผง คอนโซล เครื่องใช้ไฟฟ้า	892.15	44.4	2.64	0.3	9.82	1.1	53.25	6.0	804.01	90.1	32.7	65.71	7.4	461.7
12	2309	ของปรุงแต่งชี้ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	766.02	19.3	0.00	0.0	0.36	0.05	15.90	2.1	749.77	97.9	18.8	16.25	2.1	42.6
13	8443	เครื่องพิมพ์	722.99	-9.3	1.46	0.2	0.15	0.02	18.75	2.6	701.26	97.0	-10.2	20.35	2.8	30.3
14	8418	ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง	712.45	29.5	129.01	18.1	18.52	2.6	5.40	0.8	559.29	78.5	5.4	152.93	21.5	696.3
15	8528	มอนิเตอร์และเครื่องฉายโปรเจกเตอร์	634.16	40.8	32.79	5.2	52.78	8.3	13.62	2.1	534.67	84.3	20.0	99.19	15.6	2,230.0
16	1006	ข้าว	611.23	7.2	1.59	0.3	5.17	0.8	18.31	3.0	582.87	95.4	7.8	25.07	4.1	-15.5
17	9403	เฟอร์นิเจอร์และส่วนประกอบ	540.99	35.8	48.34	8.9	89.26	16.5	75.13	13.9	323.84	59.9	30.8	212.73	39.3	41.3
18	1604	ปลาที่ปรุงแต่ง	501.71	0.3	0.12	0.02	1.12	0.2	7.96	1.6	492.50	98.2	0.0	9.20	1.8	20.0
19	8542	วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์	486.31	35.3	-	-	24.77	5.1	7.32	1.5	454.19	93.4	28.4	32.09	6.6	454.0
20	4015	เครื่องแต่งกายและของประกอบ	459.16	10.6	0.13	0.03	6.82	1.5	13.63	3.0	438.58	95.5	8.1	20.58	4.5	112.8
รวมสินค้าสำคัญ 20 อันดับ			33,952.75	30.7	943.90	2.8	1,590.43	4.7	1,090.04	3.2	30,265.15	89.1	31.8	3,624.38	10.7	20.7
สินค้าอื่น ๆ			18,224.12	24.6	1,046.43	5.7	1,371.78	7.5	1,983.72	10.9	13,450.23	73.8	12.2	4,401.94	24.2	78.6
รวมสินค้าส่งออกทั้งหมด			52,176.87	28.5	1,990.34	3.8	2,962.21	5.7	3,073.77	5.9	43,715.38	83.8	25.1	8,026.32	15.4	46.8

ที่มา:สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประมวลผลโดย สศช.

หมายเหตุ: รายได้ต่อปี <= 1.8 ล้านบาท = ธุรกิจรายย่อย (Micro); รายได้ต่อปี <=100 ล้านบาท = ธุรกิจขนาดเล็ก (S); 100 ล้านบาท >รายได้ต่อปี <=500 ล้านบาท = ธุรกิจขนาดกลาง (M); รายได้ต่อปี >500 ล้านบาท = ธุรกิจขนาดใหญ่ (L)

อัตราการค้า (Term of Trade) ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 3 ตามราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 0.5 ส่งผลให้อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 95.6 ต่ำกว่าระดับ 96.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และระดับ 98.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นอัตราการค้าที่ต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 15

อัตราการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 96.2 เทียบกับระดับ 98.2 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 0.6

ดุลการค้า เกินดุล 7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 6.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 224.4 พันล้านบาท สูงกว่าการเกินดุล 172.0 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าการเกินดุล 231.9 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ดุลการค้าเกินดุล 7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้า และไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 ดุลการค้าเกินดุล 20.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุล 14.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 672.8 พันล้านบาท สูงกว่าการเกินดุล 529.6 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

อัตราการค้า

%YoY	2567					2568		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
อัตราการค้า*	98.2	98.9	97.5	98.1	98.4	96.5	96.6	95.6
%YOY	0.6	2.5	-0.5	0.1	0.4	-2.5	-1.0	-2.5

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาการขายส่งและการขายปลีกขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนสาขาเกษตรกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และสาขาการก่อสร้างปรับตัวลดลง

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ อาทิ ข้าวเปลือก กลุ่มไม้ผล และปาล์มน้ำมัน ประกอบกับการลดลงของหมวดประมง ในขณะที่หมวดปศุสัตว์กลับมาขยายตัว ตามการเพิ่มขึ้นของสุกร และไก่เนื้อ เป็นสำคัญ โดยในไตรมาสนี้การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ **กลุ่มไม้ผล** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9) โดยเฉพาะทุเรียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8) และลำไย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0) **ข้าวเปลือก** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4) **ยางพารา** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6) **ไก่เนื้อ** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0) **สุกร** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 14.8) กุ้งขาวแวนนาไม (ลดลงร้อยละ 10.4) และโคเนื้อ (ลดลงร้อยละ 1.7) ตามลำดับ ในขณะที่ **ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 12.8** เทียบกับการลดลงร้อยละ 11.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการ ได้แก่ **ข้าวเปลือก** (ลดลงร้อยละ 19.0) **กลุ่มไม้ผล** (ลดลงร้อยละ 27.8) โดยเฉพาะทุเรียน (ลดลงร้อยละ 24.9) และลำไย (ลดลงร้อยละ 51.3) **ยางพารา** (ลดลงร้อยละ 15.8) **โคเนื้อ** (ลดลงร้อยละ 29.1) และ**มันสำปะหลัง** (ลดลงร้อยละ 13.7) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น **ปาล์มน้ำมัน** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9) **สุกร** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5) และ**ไก่เนื้อ** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวม**ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 11.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญ และการลดลงของหมวดประมง ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมปรับตัวลดลงติดต่อกัน 2 ไตรมาส

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 8.6 และรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 4.2

การผลิตสาขาเกษตรกรรมฯ ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลง ซึ่งส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2

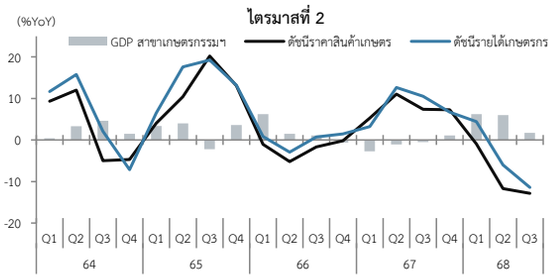

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาข้าวเปลือก มันสำปะหลัง และราคายางพาราปรับตัวลดลงในขณะที่ปาล์มน้ำมันปรับตัวเพิ่มขึ้น

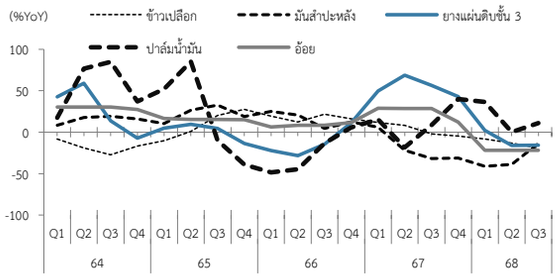

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สถานการณ์อุทกภัยในปี 2568 และผลกระทบต่อภาคเกษตร

ในปี 2568 ประเทศไทยต้องเผชิญสภาวะน้ำมาก ส่งผลให้ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปี 2568 ประกอบกับปริมาณฝนตกสะสมทั้งประเทศตลอดทั้งปีที่มีปริมาณสูงกว่าค่าเฉลี่ย รวมทั้งสภาพอากาศแปรปรวนจากอิทธิพลพายุมรสุมจำนวน 7 ลูก ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2568 จนถึงปัจจุบัน (ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2568) ได้แก่ พายุวูทิป (เดือนมิถุนายน) พายุวิภา (เดือนกรกฎาคม) พายุคาจิกิ (เดือนสิงหาคม) พายุหนงฟา (เดือนสิงหาคม) พายุไต้ฝุ่นบัวลอย (เดือนกันยายน) พายุแมตโม (เดือนตุลาคม) และพายุคัลแมกี (พฤศจิกายน) ทั้งนี้ จากข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียมจัดเก็บโดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA) ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2568[1] พบว่ามีพื้นที่น้ำท่วมครอบคลุมพื้นที่จำนวน 2.97 ล้านไร่ (สัดส่วนร้อยละ 0.93 ของประเทศไทย) เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.7 เทียบกับพื้นที่น้ำท่วมในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 จำนวน 1.62 ล้านไร่ (สัดส่วนร้อยละ 0.51 ของประเทศไทย)

เมื่อพิจารณาสถานการณ์ปริมาตรน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั้งสิ้นจำนวน 36 แห่ง[2] ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 พบว่า สถานการณ์ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญ 5 แห่ง ที่มีความจุน้ำสูงสุด มีดังนี้ **(1) เขื่อนศรีนครินทร์** มีปริมาณน้ำกักเก็บ อยู่ที่ระดับ 15,763.0 ล้าน ลบ.ม. (สัดส่วนร้อยละ 88.8 ของความจุทั้งหมด) มากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 5.6 แต่น้อยกว่าปี 2554 ร้อยละ 2.4 **(2) เขื่อนภูมิพล** มีปริมาณน้ำกักเก็บ อยู่ที่ระดับ 13,362.0 ล้าน ลบ.ม. (สัดส่วนร้อยละ 99.3 ของความจุทั้งหมด) มากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 22.5 แต่น้อยกว่าปี 2554 ร้อยละ 0.1 **(3) เขื่อนสิริกิติ์** มีปริมาณน้ำกักเก็บ อยู่ที่ระดับ 9,471.0 ล้าน ลบ.ม. (สัดส่วนร้อยละ 97.7 ของความจุทั้งหมด) มากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 0.8 แต่น้อยกว่าปี 2554 ร้อยละ 1.9 **(4) เขื่อนวชิราลงกรณ** มีปริมาณน้ำกักเก็บ อยู่ที่ระดับ 8,054.0 ล้าน ลบ.ม. (สัดส่วนร้อยละ 90.9 ของความจุทั้งหมด) มากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 2.5 และมากกว่าปี 2554 ร้อยละ 6.0 และ **(5) เขื่อนรัชชประภา** มีปริมาณน้ำกักเก็บ อยู่ที่ระดับ 4,488.0 ล้าน ลบ.ม. (สัดส่วนร้อยละ 79.6 ของความจุทั้งหมด) มากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ร้อยละ 11.1 แต่น้อยกว่าปี 2554 ร้อยละ 0.1 อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญ 6 แห่ง ที่มีปริมาณน้ำเกินความจุ (มากกว่าร้อยละ 100.0) ได้แก่ เขื่อนกิ่วคอหมา เขื่อนหนองปลาไหล เขื่อนแม่มัดสมบูรณ์ชล เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน เขื่อนแม่มอก และ เขื่อนนฤบดินทรจินดา[3]

ในการประเมินผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยที่สร้างความเสียหายต่อภาคเกษตร โดยอาศัยข้อมูลจากศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568 แสดงให้เห็นว่าในไตรมาสที่สามของปี 2568 มีเกษตรกรและพื้นที่ภาคการเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย แบ่งเป็น (1) **หมวดพืช** เกษตรกรได้รับผลกระทบ 120,906 ราย ลดลงร้อยละ 9.4 พื้นที่ได้รับผลกระทบ 0.934 ล้านไร่ ลดลงร้อยละ 6.9 (2) **หมวดประมง** เกษตรกรได้รับผลกระทบ 2,722 ราย ลดลงร้อยละ 68.3 พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับผลกระทบ 3,373 ไร่ ลดลงร้อยละ 61.2 กระชัง 979 ตรม. ลดลงร้อยละ 88.1 และ (3) **หมวดปศุสัตว์** สัตว์ได้รับผลกระทบทั้งสิ้น 391,091 ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 223.8 โดยพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 11 พ.ย. 2568) พบว่า มีทั้งสิ้น 0.934 ล้านไร่ ลดลงร้อยละ 6.9[4]

สำหรับในภาคเกษตร คาดว่ามีมูลค่าความเสียหายประมาณ 1,708.64 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของมูลค่า GDP ภาคเกษตร และร้อยละ 0.006 ของมูลค่า GDP ในปี 2568 โดยจังหวัดที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) **จังหวัดพระนครศรีอยุธยา** (มีพื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบประมาณ 86,176.54 ไร่ ได้รับความเสียหายทางการเกษตรประมาณ 110.916 ล้านบาท) (2) **จังหวัดนครสวรรค์** (มีพื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบประมาณ 99,251.23 ไร่ ได้รับความเสียหายทางการเกษตรประมาณ 88.642 ล้านบาท) (3) **จังหวัดสุพรรณบุรี** (มีพื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบประมาณ 53,779.00 ไร่ ได้รับความเสียหายทางการเกษตรประมาณ 81.384 ล้านบาท) (4) **จังหวัดพิจิตร** (มีพื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบประมาณ 63,001.88 ไร่ ได้รับความเสียหายทางการเกษตรประมาณ 69.360 ล้านบาท) และ (5) **จังหวัดสุโขทัย** (มีพื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบประมาณ 50,149.67 ไร่ ได้รับความเสียหายทางการเกษตรประมาณ 54.633 ล้านบาท)[5]

---

[1] เป็นข้อมูลทางภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียมที่พาดผ่านประเทศไทย อาทิ Sentinel-1A, TDX1, Theos-2, Radasat-2, TanDEM-X, ALOS-2, Pleiades-1A, และ Gaofen-3

[2] ข้อมูลจากคลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568

[3] จากข้อมูลของคลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ ไม่พบปริมาณน้ำ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2554 ของเขื่อนแม่มอก และเขื่อนนฤบดินทรจินดา

[4] ประมวลผลจากข้อมูลการสำรวจพื้นที่ความเสียหายจากศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568

[5] ข้อมูลพื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียมที่พาดผ่านประเทศไทย จาก GISTDA

สถานการณ์อุทกภัยในปี 2568 และผลกระทบต่อภาคเกษตร (ต่อ)

สรุปผลกระทบความเสียหาย	ทั้งปี 2554	ปี 2567 (จนถึงวันที่ 11 พ.ย 67)	ปี 2568 (จนถึงวันที่ 11 พ.ย 68)
พื้นที่น้ำท่วมจากข้อมูลดาวเทียม (คิดเป็นร้อยละของพื้นที่ทั้งประเทศ)	15,996,151 4.99	1,623,988 0.51	2,967,266 0.93
ด้านพืช			
เกษตรกร (ราย)	1,299,668	133,420	120,906
รวมพื้นที่การเกษตรที่เสียหาย (ไร่)	12,751,937	1,004,227	934,512
ข้าว (ไร่)	10,079,708	885,941	850,151
พืชไร่และพืชผัก (ไร่)	1,876,310	107,218	80,544
ไม้ผล ไม้ยืนต้น และอื่น ๆ (ไร่)	795,919	11,068	3,818
ด้านประมง			
เกษตรกร (ราย)	132,726	8,579	2,722
รวมพื้นที่ (ไร่)	272,052	8,687	3,373
กระชัง/บ่อซีเมนต์ (ตรม.)	300,739	8,261	979
ด้านปศุสัตว์			
รวมสัตว์ (ตัว)	30,317,232	120,796	391,091
สัตว์ปีก (ตัว)	29,541,550	120,064	390,767
สุกร (ตัว)	337,723	607	216
แพะ แกะ (ตัว)	43,505	45	35
โค กระบือ (ตัว)	394,454	125	73

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (จากรายงานสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2554 ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2567 และ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2567 ตามลำดับ

ปริมาตรน้ำใช้การ ณ ต้นเดือน

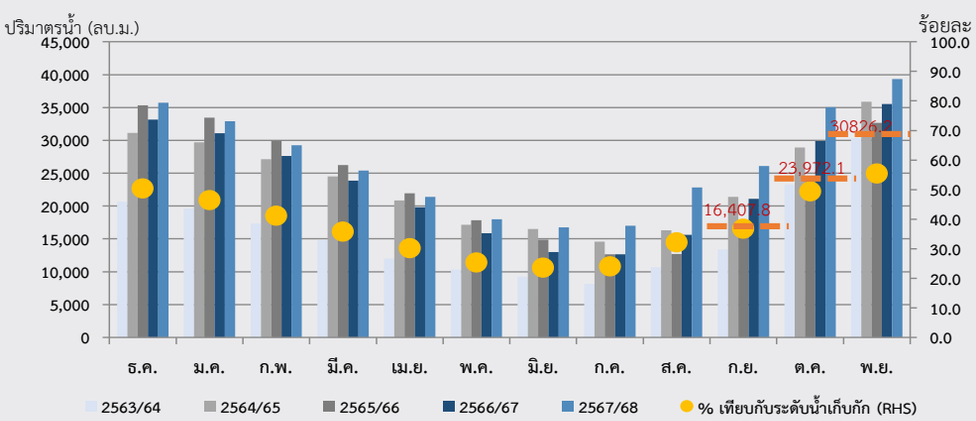

ที่มา: สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) ประมวลผลโดย สศช.

37 จังหวัด ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม

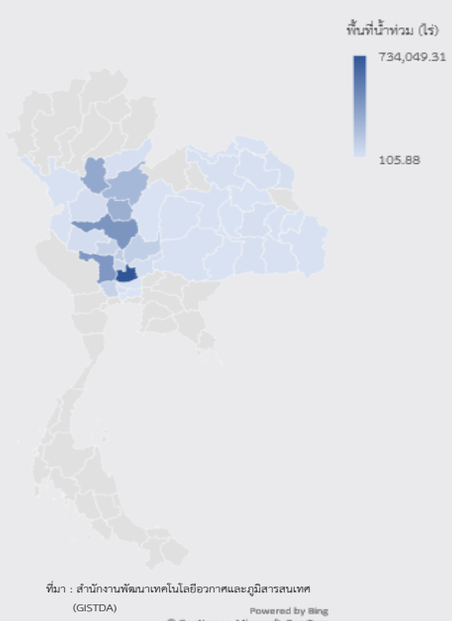

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA)

สถานการณ์ผลผลิตและราคามันสำปะหลัง

ผลผลิตมันสำปะหลังของไทยในไตรมาสที่สามของปี 2568 มีปริมาณ 1.67 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 14.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 11 โดยเป็นผลเนื่องจากราคามันสำปะหลังที่เกษตรกรขายได้ในปีเพาะปลูก 2567/68 ลดลงร้อยละ 19.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.2 ในปีเพาะปลูก 2566/67 และจากรายงานขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations: FAO) ราคามันสำปะหลังในประเทศมีแนวโน้มที่จะลดลงต่อเนื่องตามผลผลิตโลกที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น จึงไม่จูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลัง ประกอบกับขาดแคลนท่อนพันธุ์ทนทานต่อโรคและแมลงศัตรูพืช จึงยังเผชิญความเสี่ยงจากโรคใบด่างมันสำปะหลัง (Cassava Mosaic Disease: CMD) ขณะเดียวกันการเพาะปลูกยังได้รับผลกระทบของความแปรปรวนด้านภูมิอากาศ ทั้งนี้ จากรายงานสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร ณ 10 พ.ย. 2568 จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระบุว่า เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคใบด่างมันสำปะหลังในพื้นที่ 37 จังหวัด[1] เป็นพื้นที่จำนวน 1,190,298 ไร่ (สัดส่วนร้อยละ 14.66 ของพื้นที่เก็บเกี่ยวมันสำปะหลังทั้งหมดจำนวน 8.67 ล้านไร่) ดังนั้น เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังบางรายจึงปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชเกษตรอื่นทดแทน อาทิ อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ขณะที่เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังรายอื่น ๆ ที่เหลือได้ปล่อยเป็นพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังให้ว่างเปล่า ขณะเดียวกัน เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังบางพื้นที่ที่น้ำท่วมขังจะได้รับผลกระทบจากฝนตกชุกทำให้หัวมันสำปะหลังเน่า ประกอบกับหัวมันสำปะหลังมีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำและมีขนาดเล็กไม่ได้มาตรฐาน

ปริมาณผลผลิตมันสำปะหลังในปี 2567 และ 2568 (คาดการณ์โดย สศก. ใน Q4/68) และอัตราการเติบโตของราคามันสำปะหลังในปี 2568

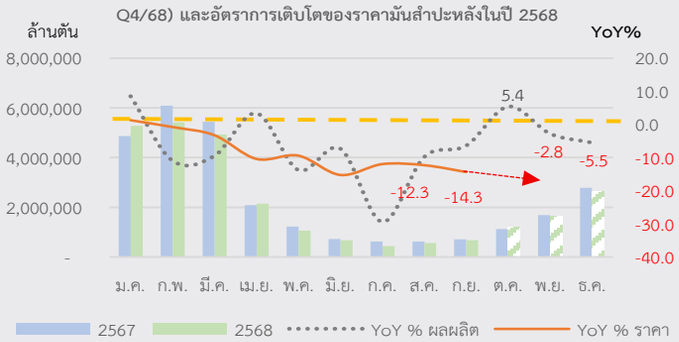

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) และ อัตราการใช้กำลังการผลิต (CapU) ของการผลิตสตาร์ช และผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช ตั้งแต่ปี 2566-2568

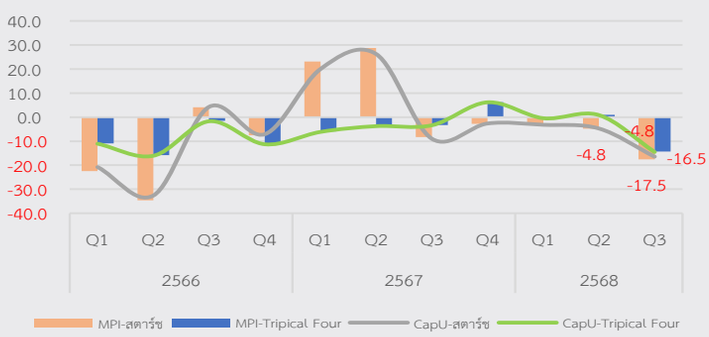

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ปี	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ล้านไร่)	ผลผลิตมันสำปะหลัง (ล้านตัน)	ปริมาณความต้องการใช้ในภาคครัวเรือนและปัจจัยการผลิตเกษตรกรรม (ล้านตัน)	ปริมาณความต้องการใช้ในภาคอุตสาหกรรม (ล้านตัน)	ส่งออก (ล้านตัน)	สต็อกต้นปี (ล้านตัน)	สต็อกปลายปี (ล้านตัน)
2565	9.92	34.07	17.98	4.71	11.24	0.562	0.425
2566	9.27	30.62	17.87	3.95	8.67	0.514	0.385
2567	8.87	28.62	17.87	4.30	6.52	0.505	0.575
2568 (9M)	8.64	26.98	17.02	2.90	6.91	0.566	0.413

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ประมวลโดย สศช.

นอกจากนี้ ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของไทยในไตรมาสที่สามของปี 2568 มีปริมาณ 1.89 ล้านตัน (สัดส่วนร้อยละ 7.09 ของผลผลิตมันสำปะหลังของไทย) เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 57.3 ในไตรมาสก่อนหน้า คิดเป็นมูลค่า 680.22 ล้านเหรียญดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 17.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจีนผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังรายใหญ่ของไทยหันไปนำเข้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังจากประเทศอื่นเพิ่มขึ้น อาทิ อินโดนีเซีย และลาว เนื่องจากปริมาณนำเข้ามันสำปะหลังจากไทยไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยไทยมีตลาดส่งออกสำคัญ 5 อันดับแรก คือ จีน (สัดส่วนร้อยละ 55.70 ของมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง) ญี่ปุ่น (สัดส่วนร้อยละ 8.96) ไต้หวัน (สัดส่วนร้อยละ 4.37) เกาหลีใต้ (สัดส่วนร้อยละ 4.24) และมาเลเซีย (สัดส่วนร้อยละ 4.09) ตามลำดับ

สำหรับ**ปริมาณความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังภายในประเทศในไตรมาสที่สามของปี 2568 มีปริมาณ 6.60 ล้านตัน (สัดส่วนร้อยละ 24.78 ของผลผลิตมันสำปะหลังของไทย) ลดลงร้อยละ 6.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า** ตามความต้องการใช้มันสำปะหลังเป็นปัจจัยการผลิตในอุตสาหกรรมต่อเนื่องปรับตัวลดลง โดยเฉพาะ (1) การผลิตสตาร์ช และผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช (Starch) ลดลงร้อยละ 17.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และอัตราการใช้กำลังการผลิต (CapU) อยู่ที่ร้อยละ 40.22 สูงกว่าร้อยละ 37.84 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 48.15 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน (2) การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการโม่-สีธัญพืช[2] ลดลงร้อยละ 14.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และอัตราการใช้กำลังการผลิต (CapU) อยู่ที่ร้อยละ 37.93 ต่ำกว่าร้อยละ 41.33 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 44.33 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

[1] 37 จังหวัด ประกอบด้วย นครราชสีมา กาญจนบุรี กำแพงเพชร ขอนแก่น อุบลราชธานี อุทัยธานี ชลบุรี ปราจีนบุรี กาฬสินธุ์ ลพบุรี ฉะเชิงเทรา บุรีรัมย์ สระแก้ว อำนาจเจริญ นครสวรรค์ ระยอง ชัยภูมิ มหาสารคาม ยโสธร สระบุรี สุรินทร์ ชัยนาท อุดรธานี ร้อยเอ็ดมุกดาหาร ราชบุรี เพชรบูรณ์ สุพรรณบุรี ศรีสะเกษ เพชรบุรี สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิจิตร จันทบุรี สกลนคร หนองบัวลำภู และนครพนม

[2] ซึ่งรวมถึงการผลิตแป้งจากเมล็ดธัญพืชอื่น ๆ อาทิ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง ที่ไม่ได้สกัดโปรตีนออก (Tapioca flour)

สถานการณ์ผลผลิตและราคามันสำปะหลัง (ต่อ)

ส่งผลให้ผลผลิตมันสำปะหลังใน 9 เดือนแรกของปี 2568 มีปริมาณ 21.18 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 5.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังของไทยใน 9 เดือนแรกของปี 2568 มีปริมาณ 6.91 ล้านตัน (สัดส่วนร้อยละ 25.94 ของผลผลิตมันสำปะหลังของไทย) เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 29.9 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และปริมาณความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังภายในประเทศ ใน 9 เดือนแรกของปี 2568 มีปริมาณ 19.92 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 5.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) คาดว่า ในปีเพาะปลูก 2568/69 ผลผลิตมันสำปะหลังจะมีปริมาณ 25.56 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 5.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.8 ในปีเพาะปลูก 2567/68

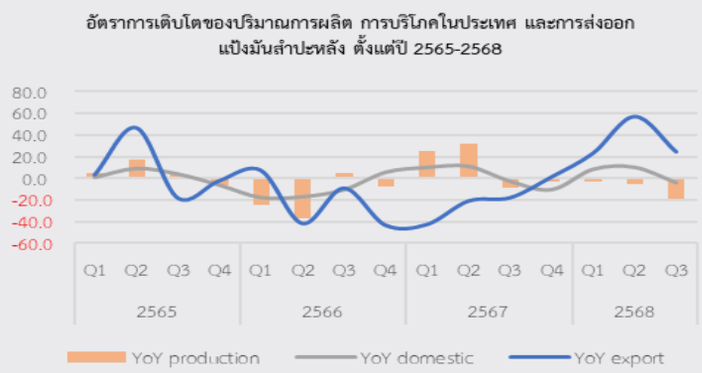

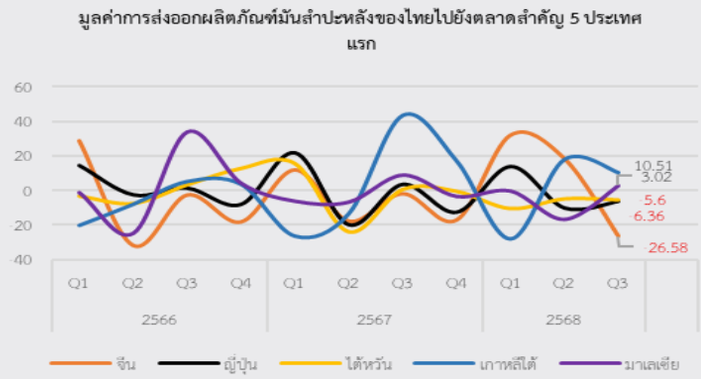

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ ประมวลโดย สศช.

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเร่งการดำเนินมาตรการทั้งในระยะเร่งด่วนเพื่อบรรเทาผลกระทบเฉพาะหน้าแก่เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังและในระยะยาวเพื่อแก้ไขในลักษณะเดียวกันที่จะแก่ขึ้นในอนาคต **สำหรับมาตรการในระยะเร่งด่วน** ควรให้ความสำคัญต่อการขยายวงเงินและระยะเวลาการดำเนินโครงการที่ได้มีการดำเนินอยู่ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูกและสร้างศักยภาพการแปรรูปของเกษตรกร รวมทั้งลดต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง นอกจากนี้ ควรเร่งรัดควบคุมการแพร่ระบาดของโรคใบด่างในต้นมันสำปะหลังอย่างจริงจัง โดยการหลีกเลี่ยงการปลูกมันสำปะหลังในช่วงฤดูแล้ง หรือฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลานาน ขุดหรือถอนต้นที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง หลีกเลี่ยงการขนย้ายท่อนพันธุ์จากแหล่งที่มีโรคไปสู่แหล่งที่ยังไม่เคยมีการระบาดและกำจัดวัชพืชที่แหล่งพักเชื้อ การไม่ใช้ท่อนพันธุ์จากแหล่งที่พบการระบาดของโรค ทำลายต้นมันสำปะหลังที่แสดงอาการ ควบคู่ไปกับการสนับสนุนท่อนพันธุ์สะอาดที่มีความต้านทานโรคดังกล่าว สำหรับ **มาตรการในระยะยาว** ควรเร่งกระจายความเสี่ยงโดยการเปิดตลาดส่งออกใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ เพื่อลดการพึ่งพาตลาดจีนที่ผันผวนและมีสินค้าที่ทดแทนมันสำปะหลังในประเทศเพิ่มขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) และกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ เช่น การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพ (Bioproducts) พลังงานทดแทน หรืออาหารสัตว์คุณภาพสูง ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์มันสำปะหลังที่ต้านทานโรคและให้ผลผลิตสูงอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านผลผลิตและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติด้านการเกษตรในอนาคต

สาขาอุตสาหกรรม: ลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากปัจจัยชั่วคราว เช่น การปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่น การปิดโรงงานชั่วคราวเพื่อย้ายฐานการผลิตยานยนต์จากภาคกลางไปยังภาคตะวันออกเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น โดยในไตรมาสนี้ **กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 7.9) เนื่องจากการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่นในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2568 การผลิตกาแฟ ชา และสมุนไพรผงสำหรับชงเป็นเครื่องดื่ม (ลดลงร้อยละ 75.3) เนื่องจากข้อพิพาททางการค้าของผู้ผลิตกาแฟผงสำเร็จรูปรายใหญ่ที่ยุติสัญญากับบริษัทคู่ค้าสำคัญในประเทศ อย่างไรก็ตาม การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 **กลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 – 60** โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 3.4) เนื่องจากการปิดโรงงานชั่วคราวเพื่อย้ายฐานการผลิตยานยนต์จากภาคกลางไปยังภาคตะวันออกเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ ส่งผลให้การผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคลลดลงร้อยละ 8.7 และรถยนต์นั่งเพื่อการพาณิชย์ลดลงร้อยละ 1.4 และการทอผ้า (ลดลงร้อยละ 13.5) ตามการลดลงของการผลิตผ้าทอจากเส้นใยประดิษฐ์ ผ้าทอจากฝ้าย และผ้าขนหนู ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 และ **กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ลดลงร้อยละ 0.9) โดยเฉพาะเครื่องปรับอากาศ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 3.5) ตามการลดลงของการผลิตถุงมือยางทางการแพทย์ ถุงยางอนามัย และการผลิตยางแท่ง ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 สำหรับ**อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.39 ต่ำกว่าร้อยละ 59.04 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 58.77 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน นับเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 21 ไตรมาส โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 84.05) และการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 83.12) ขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 11 รายการ ที่สำคัญ เช่น การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 49.18) การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 49.16) และการแปรรูปและการถนอมผลไม้และผัก (ร้อยละ 48.05) เป็นต้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.15 ต่ำกว่าร้อยละ 59.39 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สาขาอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต

อัตราการใช้กำลังการผลิตลดลงต่ำสุดในรอบ 21 ไตรมาส ร้อยละ 57.39 ต่ำกว่าร้อยละ 59.04 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 58.77 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

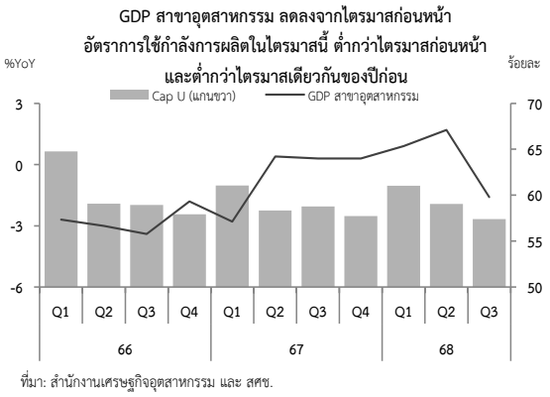

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และ สศช.

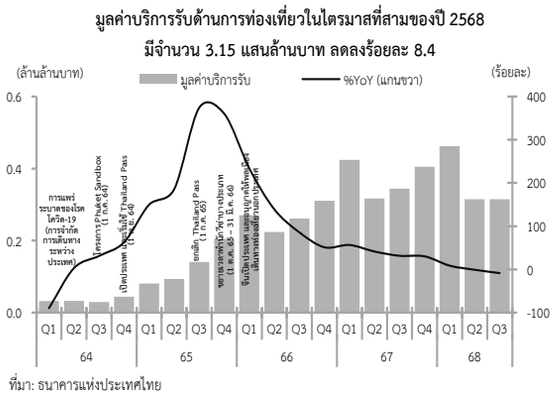

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยในไตรมาสนี้ **การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 65.51 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 ร้อยละ 3.1** ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 4.381 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 6.69) กาญจนบุรี 3.673 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.61) ประจวบคีรีขันธ์ 2.550 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.89) เพชรบุรี 2.488 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.80) และพระนครศรีอยุธยา 2.202 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.36) ตามลำดับ สำหรับ **รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย[1] อยู่ที่ 0.286 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15** ร้อยละ 5.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนจังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 10.08) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 4.74) ภูเก็ต (สัดส่วนร้อยละ 3.46) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 3.36) และสุราษฎร์ธานี (สัดส่วนร้อยละ 3.34) ตามลำดับ สำหรับ**นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน 7.430 ล้านคน** (คิดเป็นร้อยละ 80.66 เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) **ลดลงร้อยละ 13.5** ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย มาเลเซีย 1.179 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.87) จีน 1.152 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.50) อินเดีย 0.587 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 7.90) เกาหลีใต้ 0.366 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.93) และญี่ปุ่น 0.295 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.96) ตามลำดับ ทั้งนี้ หากพิจารณานักท่องเที่ยวตามระยะทาง พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะใกล้[2] มีจำนวน 5.726 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 77.07) ลดลงร้อยละ 18.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 18.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะไกล[3] มีจำนวน 1.704 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 22.93) เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว[4] อยู่ที่ 0.315 ล้านล้านบาท** (คิดเป็นร้อยละ 69.52 เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) **ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 8.4** เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า การลดลงของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว[5] อยู่ที่ 0.601 ล้านล้านบาท ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 15 ไตรมาส ร้อยละ 2.3** เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 67.40** ต่ำกว่าร้อยละ 71.06 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 68.54 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน นับเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 7 ไตรมาส

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 3.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 24.115 ล้านคน ลดลงร้อยละ 7.6 สร้างมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 1.092 ล้านล้านบาท เมื่อรวมกับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 0.858 ล้านล้านบาท ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 1.950 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.13

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 0.601 ล้านล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.3

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 67.40 ต่ำกว่าร้อยละ 71.06 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 68.54 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

[1] รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

[2] นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะใกล้ที่ใช้ระยะเวลาบินน้อยกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และตะวันออกกลาง

[3] นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะไกลที่ใช้ระยะเวลาบินมากกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป อเมริกา และแอฟริกา

[4] มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท)

[5] รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย)

ในไตรมาสที่สามของปี 2568 **ผู้เยี่ยมเยือนคนไทย (ไทยเที่ยวไทย)**[1] **มีจำนวน 65.51 ล้านคน-ครั้ง** (สัดส่วนร้อยละ 125.37 ของช่วงก่อนโควิด-19[2]) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เทียบกับร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และ**สร้างรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมีมูลค่า 2.86 แสนล้านบาท** (สัดส่วนร้อยละ 108.46 ของช่วงก่อนโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในกลุ่มจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก**[3] **มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยจำนวน 40.14 ล้านคน-ครั้ง** (สัดส่วนร้อยละ 116.9 ของช่วงก่อนโควิด-19 และเป็นสัดส่วนร้อยละ 61.28 ต่อจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยทั้งหมด) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 เทียบกับร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดท่องเที่ยวเมืองหลักที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี กาญจนบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ตามลำดับ และ**สร้างรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมูลค่า 2.12 แสนล้านบาท** (สัดส่วนร้อยละ 97.21 ของช่วงก่อนโควิด-19 และเป็นสัดส่วนร้อยละ 74.11 ต่อรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยทั้งหมด) เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 เทียบกับร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดท่องเที่ยวเมืองหลักที่มีรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี เชียงใหม่ และภูเก็ต ตามลำดับ และ**ในกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรอง**[4] **มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยจำนวน 25.37 ล้านคน-ครั้ง** (สัดส่วนร้อยละ 141.62 ของช่วงก่อนโควิด-19 และเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.72 ต่อจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยทั้งหมด) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 เทียบกับร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นครศรีธรรมราช สุพรรณบุรี และลพบุรี ตามลำดับ และ**สร้างรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมูลค่า** 0.74 แสนล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 162.19 ของช่วงก่อนโควิด-19 และเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.89 ต่อรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยทั้งหมด) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 เทียบกับร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เชียงราย นครศรีธรรมราช และจันทบุรี ตามลำดับ

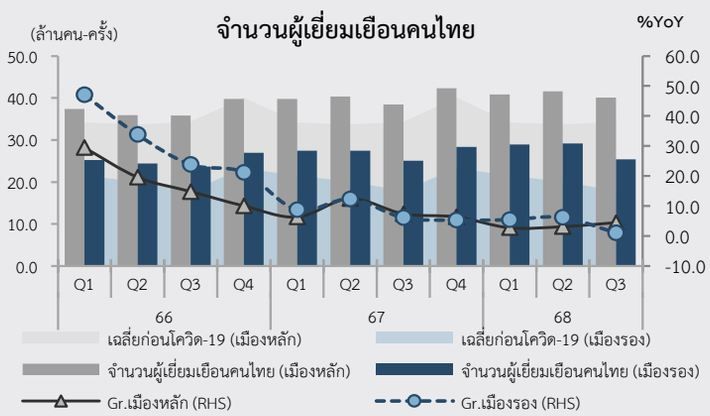

ที่มา: กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

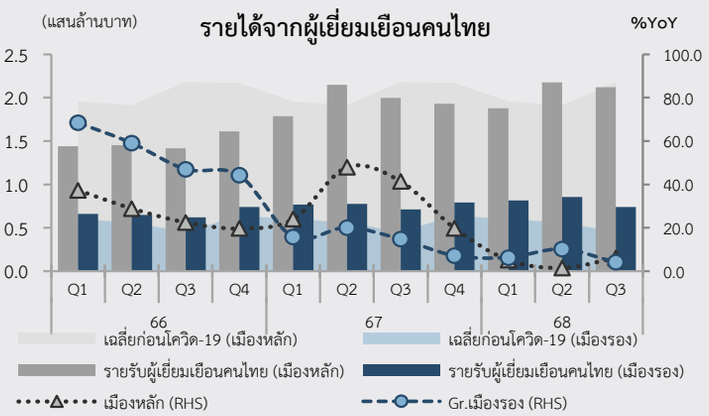

ที่มา: กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อทริปในไตรมาสที่สามของปี 2568 พบว่า **ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมีมูลค่า 4,366 บาท** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 เทียบกับลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และลดลงร้อยละ 13.5 จาก 5,045 บาท เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 ตามการลดลงของค่าใช้จ่ายในหมวดสำคัญ ๆ ดังนี้ ค่าที่พัก (ลดลงร้อยละ 21.6) ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก (ลดลงร้อยละ 17.7) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (ลดลงร้อยละ 9.9) ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง (ลดลงร้อยละ 23.6) ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด (ลดลงร้อยละ 22.5) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 28.6) ตามลำดับ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายบางหมวดปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ค่าพาหนะเดินทางในจังหวัด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.6) ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองเพิ่มมากขึ้น (จากสัดส่วนร้อยละ 34.28 ในช่วงก่อนโควิด-19 เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.72 ในไตรมาสที่สามของปี 2568) ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่าจังหวัดท่องเที่ยวเมืองหลัก

---

1 ผู้เยี่ยมเยือนคนไทย (ไทยเที่ยวไทย) หมายถึง คนไทยผู้ที่เดินทางเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน และนักทัศนาจรที่ไม่พักค้างคืน

2 ช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หมายถึง ค่าเฉลี่ยไตรมาสที่สามของปี 2560 - 2562

3 จังหวัดท่องเที่ยวเมืองหลัก จำนวน 22 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่, กรุงเทพมหานคร, กาญจนบุรี, ขอนแก่น, ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, เชียงใหม่, นครปฐม, นครราชสีมา, นนทบุรี, ปทุมธานี, ประจวบคีรีขันธ์, พระนครศรีอยุธยา, พังงา, เพชรบุรี, ภูเก็ต, ระยอง, สมุทรปราการ, สมุทรสาคร, สงขลา, สระบุรี และสุราษฎร์ธานี

4 จังหวัดท่องเที่ยวเมืองรอง จำนวน 55 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร, จันทบุรี, ชัยนาท, ชัยภูมิ, ชุมพร, เชียงราย, ตรัง, ตรา ด, ตาก, นครนายก, นครพนม, นครศรีธรรมราช, นครสวรรค์, นราธิวาส, น่าน, บึงกาฬ, บุรีรัมย์, ปทุมธานี, ปราจีนบุรี, ปัตตานี, พะเยา, พัทลุง, พิจิตร, พิษณุโลก, เพชรบูรณ์, แพร่, มหาสารคาม, มุกดาหาร, แม่ฮ่องสอน, ยโสธร, ยะลา, ร้อยเอ็ด, ระนอง, ราชบุรี, ลพบุรี, ลำปาง, ลำพูน, เลย, ศรีสะเกษ, สกลนคร, สตูล, สมุทรสงคราม, สระแก้ว, สุโขทัย, สุพรรณบุรี, สุรินทร์, หนองคาย, หนองบัวลำภู, อ่างทอง, อำนาจเจริญ, อุดรธานี, อุตรดิตถ์, อุทัยธานี และอุบลราชธานี

สถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) (ต่อ)

และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยว แบ่งเป็น (1) **จังหวัดท่องเที่ยวเมืองหลัก** พบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อทริปของ**ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมีมูลค่า 4,849 บาท** เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เทียบกับร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 จาก 4,708 บาท เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 ตามการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายในหมวดสำคัญ ๆ ดังนี้ ค่าพาหนะเดินทางในจังหวัด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.9) และค่าอาหารและเครื่องดื่ม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3) ตามลำดับ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายบางหมวดปรับตัวลดลง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง (ลดลงร้อยละ 18.3) ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก (ลดลงร้อยละ 5.0) ค่าที่พัก (ลดลงร้อยละ 3.5) ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด (ลดลงร้อยละ 5.3) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 7.2) ตามลำดับ สำหรับจังหวัดท่องเที่ยวเมืองหลักที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อทริปสูงสุด 5 อันดับแรกในไตรมาสที่สาม ของปี 2568 ได้แก่ กระบี่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3) ภูเก็ต (ลดลงร้อยละ 0.3) กรุงเทพมหานคร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5) เชียงใหม่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6) และสุราษฎร์ธานี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9) ตามลำดับ และ (2) **จังหวัดท่องเที่ยวเมืองรอง** พบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อทริปของ**ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมีมูลค่า 2,765 บาท** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เทียบกับร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5 จาก 2,524 บาท เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 ตามการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายในหมวดสำคัญ ๆ ดังนี้ ค่าพาหนะเดินทางในจังหวัด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.1) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9) ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4) และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7) ตามลำดับ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายบางหมวดปรับตัวลดลง ได้แก่ ค่าที่พัก (ลดลงร้อยละ 3.3) ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด (ลดลงร้อยละ 1.3) และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 10.3) ตามลำดับ สำหรับจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อทริปสูงสุด 5 อันดับแรกในไตรมาสที่สาม ของปี2568 ได้แก่ เชียงราย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1) ตราด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5) ตรัง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8) สตูล (ลดลงร้อยละ 1.1) และแม่ฮ่องสอน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8) ตามลำดับ

ที่มา: กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดย สศช.

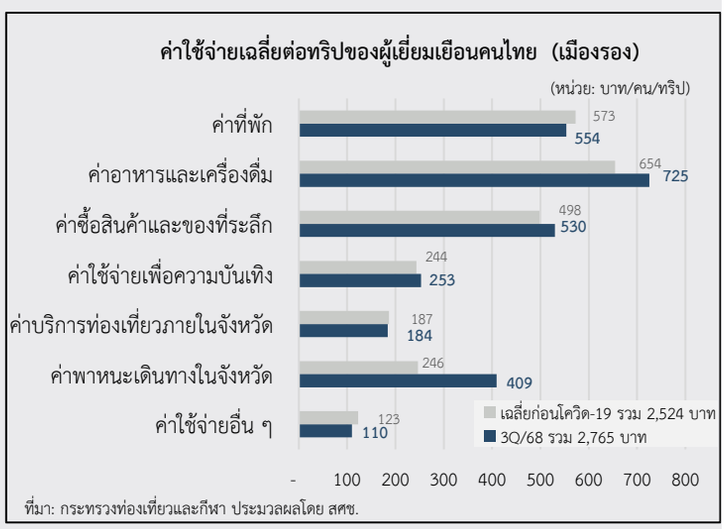

ที่มา: กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดย สศช.

ดังนั้น การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะต่อไป ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และสร้างแรงจูงใจแก่นักท่องเที่ยวในการขยายระยะเวลาวันพักเฉลี่ยภายในประเทศ ประกอบกับการพัฒนาการเชื่อมโยงระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะทั้งทางบก อากาศ และระบบขนส่งท้องถิ่นให้มีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนค่าเดินทาง เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เยี่ยมเยือน

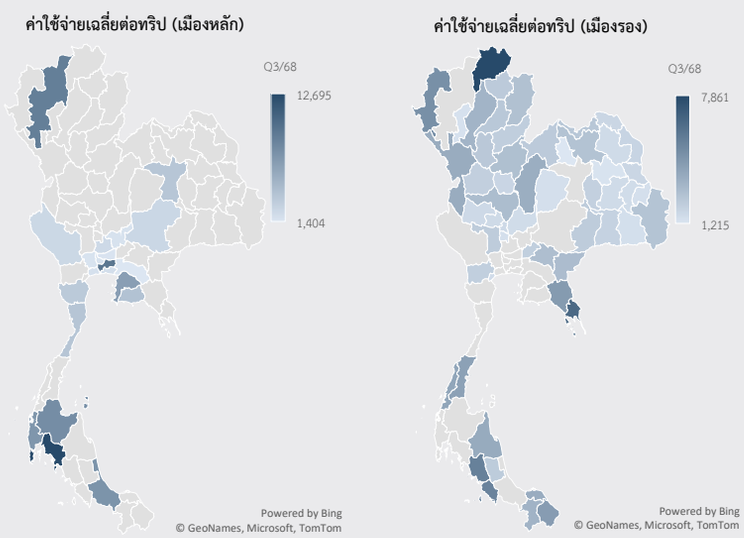

ที่มา: กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดย สศช.

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการจำหน่ายยานยนต์และการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้าโดย (1) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 10.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในทุกหมวด ได้แก่ หมวดการขายรถยนต์ หมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ หมวดการขายการบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมฯ และหมวดการบำรุงรักษาและการซ่อมยานยนต์ ตามลำดับ (2) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้าของหมวดการขายส่งเครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ และหมวดการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ ตามลำดับ และการปรับตัวลดลงของหมวดการขายส่งของใช้ในครัวเรือน และ (3) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้าของหมวดการขายปลีกโดยไม่มีร้าน และหมวดร้านขายปลีกอุปกรณ์สารสนเทศและอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ตามลำดับ และการปรับตัวลดลงของหมวดร้านขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์ อย่างไรก็ตาม หมวดร้านขายปลีกในร้านค้าทั่วไปขยายตัวเร่งขึ้น

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 19 ร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 6.3 ไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการจำหน่ายยานยนต์ และการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของภาคบริการด้านการท่องเที่ยวและภาคการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วย (1) **บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณเที่ยวบินภายในประเทศขยายตัวร้อยละ 10.0 อย่างไรก็ตาม ปริมาณเที่ยวบินระหว่างประเทศปรับตัวลดลงร้อยละ 4.0 และ (2) **บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนรถบรรทุก และปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน ตามลำดับ ประกอบกับการปรับตัวลดลงของปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ ปริมาณผู้โดยสารรถไฟฟ้า (BTS-BEM) และจำนวนรถโดยสาร (ประจำทางและไม่ประจำทาง) รวมทั้งการลดลงของปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล ปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ และปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามลำดับ (3) **บริการขนส่งทางน้ำ** ลดลงร้อยละ 1.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำ โดยเฉพาะเรือโดยสารท่องเที่ยวทางทะเล ในขณะที่ปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะปริมาณการนำเข้าสินค้าทางเรือ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 ชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของภาคบริการด้านการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 4.3 ประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 8.0 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 4.0 และบริการขนส่งทางน้ำขยายตัวร้อยละ 1.0 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 5.0 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 2.5

สาขาการก่อสร้าง: ลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการก่อสร้างภาครัฐที่ลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 โดยในไตรมาสนี้ **การก่อสร้างภาครัฐ**ลดลงร้อยละ 6.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 16.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลลดลงร้อยละ 10.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 31.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ เช่น โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ การบำรุงรักษาและบริหารจัดการโครงข่ายทางหลวงและสะพาน และโครงการป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ชุมชน ตามลำดับ ขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 4.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์-ศูนย์วัฒนธรรม และโครงการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ตามลำดับ ในขณะที่**การก่อสร้างภาคเอกชน**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาส 5 ร้อยละ 3.2 ตามการลดลงของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ในขณะที่การก่อสร้างอาคารที่มิใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 1.7 ตามการก่อสร้างโรงงาน

สาขาการก่อสร้างลดลงครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.0 ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 0.4 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต และอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปาเป็นสำคัญ

อุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 6.9 สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 0.4 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดซีเมนต์ (ร้อยละ 5.1) หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.2) และหมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 1.4) เป็นสำคัญ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง อาทิ หมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 1.6) หมวดกระเบื้อง (ลดลงร้อยละ 1.0) และหมวดสุขภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 3.2) เป็นต้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 เป็นผลจากการก่อสร้างของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.0 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 1.4 และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.0

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลง ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรม และสาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ อัตราการว่างงานต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่สามของปี 2568 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 39.85 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.02 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 35.85 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 89.95) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 2.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 4.01 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 10.05) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 19.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ผู้มีงานทำภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 29.77) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 2.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่**ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 70.23) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ร้อยละ 0.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาอุตสาหกรรม และสาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ เป็นสำคัญ ในขณะที่สาขาการก่อสร้างลดลงต่อเนื่อง 3 ไตรมาสติดต่อกัน และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส สำหรับ**อัตราการว่างงาน**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.76 ต่ำกว่าร้อยละ 0.88 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 1.02 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมี**ผู้ว่างงานเฉลี่ย**จำนวน 3.075 แสนคน ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.655 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.139 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ย 9 เดือนแรกของปี 2568 ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.3 ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตร สาขาก่อสร้าง และสาขาขายส่งและขายปลีกฯ เป็นสำคัญ อัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.84

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลง ตามการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14

อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.76 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.5 ตามการลดลงของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร
อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.76

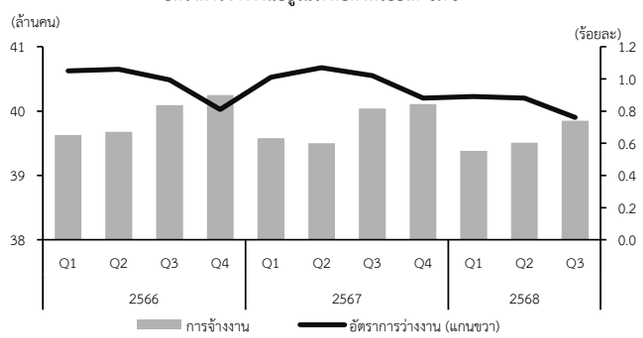

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YOY	สัดส่วน Q3/68	2567					2568		
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ผู้มีงานทำรวม	100.00	-0.3	-0.1	-0.4	-0.1	-0.4	-0.5	0.02	-0.5
- ภาคเกษตร	29.77	-4.4	-5.7	-5.0	-3.4	-3.6	-3.1	-0.1	-2.9
- นอกภาคเกษตร	70.23	1.5	2.2	1.5	1.4	1.1	0.5	0.3	0.6
อุตสาหกรรม	15.92	0.4	0.7	2.2	-1.4	0.3	-0.4	1.8	2.3
ก่อสร้าง	5.12	2.0	5.0	1.5	0.7	0.5	-5.1	-4.2	-5.4
สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	17.09	-0.7	-0.4	0.2	-0.8	-1.8	-3.1	-2.1	1.5
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	8.40	7.7	10.6	4.9	6.1	9.4	3.5	3.0	-0.6
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		40.36	40.23	40.18	40.48	40.54	40.09	40.18	39.97
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.81	39.58	39.5	40.04	40.11	39.38	39.59	39.85
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.40	0.41	0.43	0.41	0.36	0.36	0.35	0.31
อัตราการว่างงาน (%)		1.00	1.01	1.07	1.02	0.88	0.89	0.88	0.76

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 18 โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สามของปี 2568 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 13 ร้อยละ 4.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33** ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.99 ต่ำกว่าร้อยละ 2.07 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 1.93 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมี**จำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33** เฉลี่ยจำนวน 2.42 แสนคน ต่ำกว่าจำนวน 2.52 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าจำนวน 2.33 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 18 ร้อยละ 0.1 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 13

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.99 ต่ำกว่าร้อยละ 2.07 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 1.93 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนภาคบังคับ 12.159 ล้านคน
และสัดส่วนผู้ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.99

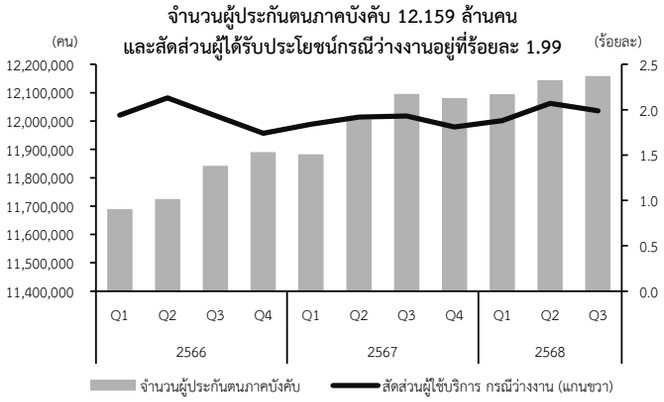

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2567					2568		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3/9M	Q4	Q1	Q2	Q3/9M
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33)[1/]	12,081	11,883	12,006	12,096	12,081	12,094	12,145	12,159
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39)[2/]	1,720	1,770	1,740	1,716	1,720	1,701	1,661	1,646
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40)[3/]	11,012	10,980	10,996	11,004	11,012	11,003	11,009	11,022
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	**24,813**	**24,634**	**24,742**	**24,816**	**24,813**	**24,799**	**24,814**	**24,828**
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	218	218	231	233	218	228	252	242
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	**1.80**	**1.83**	**1.92**	**1.93**	**1.80**	**1.89**	**2.07**	**1.99**

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: [1/] ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

[2/] ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

[3/] ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2568 (กรกฎาคม - กันยายน 2568) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 773,063 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.5 โดยเป็นผลมาจากการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 38.9 เนื่องจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีการนำส่งเงินปันผลระหว่างกาลปี 2567 ล่วงหน้า จากปกติที่มีกำหนดนำส่งในช่วงเดือนตุลาคมเป็นการนำส่งในเดือนกันยายน 2567 ประกอบกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) บริหารการนำส่งรายได้ของปีงบประมาณ 2568 ให้สอดคล้องกับสภาพคล่องทางธุรกิจ ขณะที่การจัดเก็บรายได้ของหน่วยงานที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) กรมสรรพากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 จากภาษีมูลค่าเพิ่มจากการบริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.2 ในหลายประเภทธุรกิจ เช่น ธุรกิจขายส่ง ธุรกิจขายปลีก และสถาบันการเงิน เป็นต้น (2) กรมสรรพสามิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 ตามภาษีสรรพสามิตน้ำมันฯ ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการปรับขึ้นภาษีน้ำมันดีเซลและเบนซิน 1 บาทต่อลิตร ประกอบกับมีการซ่อมบำรุงโรงกลั่นน้ำมันในช่วงปลายปีงบประมาณ 2568 ส่งผลให้มีการนำเข้าน้ำมันดิบเพื่อทดแทนเพิ่มมากขึ้น (3) กรมศุลกากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.6 เป็นผลจากการเร่งนำเข้าก่อนมาตรการภาษีของสหรัฐฯ บังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบ และ (4) การนำส่งรายได้ของหน่วยงานอื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1 จากการนำส่งรายได้พิเศษจากเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล (Premium)

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิ *ในไตรมาสที่สี่ปีงบประมาณ 2568 ลดลงร้อยละ 1.5 เนื่องจากการลดลงของการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจเป็นสำคัญ*

รวมทั้งปีงบประมาณ 2568 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 2,822,709 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.9 แต่ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณร้อยละ 2.2 โดยภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) ภาษีสรรพสามิตรถยนต์ เนื่องจากมาตรการส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประกอบกับปริมาณรถยนต์ที่ชำระภาษีต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ (2) ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ (ภ.ง.ด. 50) รอบระยะเวลาบัญชีญี่ปุ่น โดยเฉพาะธุรกิจผู้ผลิตรถยนต์สันดาป และภาษีเงินได้นิติบุคคลจากประมาณการกำไรสุทธิ (ภ.ง.ด. 51) จากธุรกิจสถาบันการเงินซึ่งรวมถึงธุรกิจลีสซิ่ง ธุรกิจเคมีภัณฑ์ ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจปิโตรเลียม และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่มีการชำระภาษีต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน (3) ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและการใช้สิทธิประโยชน์จากเขตปลอดอากรเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้ที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) รายได้นำส่งของรัฐวิสาหกิจ สูงกว่าประมาณการร้อยละ 0.5 และ (2) รายได้นำส่งของส่วนราชการอื่นสูงกว่าประมาณการร้อยละ 27.6 และรายได้จากการประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในปีงบประมาณ 2568 *สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.9 แต่ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณร้อยละ 2.2*

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิปีงบประมาณ 2568
(ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568)

หน่วย : ล้านบาท

ที่มาของรายได้	FY2567	FY2568	เทียบกับปีก่อนหน้า		ประมาณการตามเอกสารงบประมาณฯ	เทียบกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณฯ	
			จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	2,268,196	2,335,300	67,103	3.0	2,372,500	-37,200	-1.6
2. กรมสรรพสามิต	523,632	537,540	13,908	2.7	609,700	-72,160	-11.8
3. กรมศุลกากร	117,953	119,143	1,191	1.0	122,200	-3,057	-2.5
รวมรายได้ 3 กรม	**2,909,781**	**2,991,983**	**82,202**	**2.8**	**3,104,400**	**-112,417**	**-3.6**
4. รัฐวิสาหกิจ	219,506	177,379	-42,128	-19.2	176,500	879	0.5
5. หน่วยงานอื่น	201,932	221,445	19,513	9.7	173,500	47,945	27.6
5.1 ส่วนราชการอื่น	187,478	208,662	21,184	11.3	162,500	46,162	28.4
5.2 กรมธนารักษ์	14,454	12,783	-1,671	-11.6	11,000	1,783	16.2
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	**3,331,220**	**3,390,807**	**59,587**	**1.8**	**3,454,400**	**-63,593**	**-1.8**
หัก	397,251	426,838	29,588	7.4	431,700	-4,862	-1.1
รวมรายได้สุทธิก่อนการจัดสรร อปท.	**2,933,969**	**2,963,969**	**30,000**	**1.0**	**3,022,700**	**-58,731**	**-1.9**
หักเงินจัดสรรจาก VAT ให้ อปท. ตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	136,290	141,260	4,970	3.6	135,700	5,560	4.1
รวมรายได้สุทธิ (Net)	**2,797,679**	**2,822,709**	**25,030**	**0.9**	**2,887,000**	**-64,291**	**-2.2**

ที่มา : กระทรวงการคลัง

การใช้จ่ายของรัฐบาล[6] ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2568 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 905,993.8 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.7 ประกอบด้วย **การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568** จำนวน 759,250.5 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.6 จำแนกเป็น (1) รายจ่ายประจำ จำนวน 589,334.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.7 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 20.2 เทียบกับร้อยละ 19.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และร้อยละ 21.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (2) รายจ่ายลงทุน จำนวน 169,916.0 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 43.6 ตามการลดลงของการเบิกจ่ายในหมวดที่ดิน/สิ่งก่อสร้าง เงินอุดหนุนทั่วไป และงบรายจ่ายอื่น[7] ร้อยละ 16.1 ร้อยละ 26.0 และ ร้อยละ 87.2 ตามลำดับ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 20.5 เทียบกับร้อยละ 37.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และร้อยละ 15.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ ปีงบประมาณ 2568 ลดลงร้อยละ 6.7 ตามการลดลงของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ขณะที่การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น

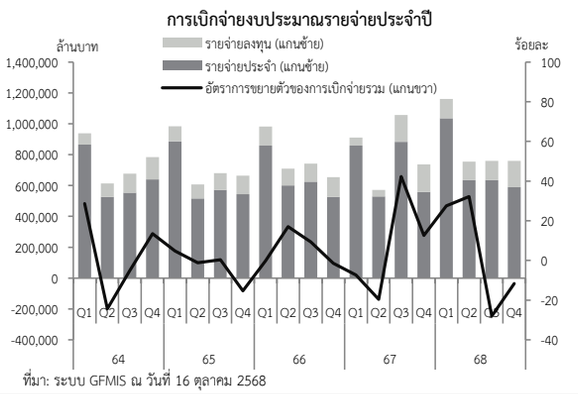

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2568

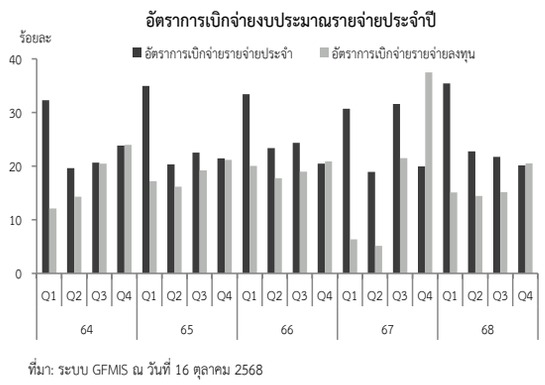

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2568

	ปีงบประมาณ 2567						ปีงบประมาณ 2568								
	วงเงิน	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	วงเงิน	Q1	Q2	Q3	Q4	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย	ทั้งปี
เบิกจ่ายรวม (พันล้านบาท)	3,602.0	910.2	570.7	1,056.2	858.9	3,396.0	3,752.7	1,160.5	784.5	760.1	759.3	243.2	198.1	318.0	3,464.3
อัตราการเบิกจ่าย %	-	25.3	15.8	29.3	23.8	94.3	-	30.9	20.9	20.3	20.2	6.5	5.3	8.5	92.3
รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)	2,797.6	859.1	529.5	883.2	557.6	2,829.3	2,923.5	1,035.4	664.7	634.6	589.3	195.4	150.0	243.9	2,924.0
อัตราการเบิกจ่าย %	-	30.7	18.9	31.6	19.9	101.1	-	35.4	22.7	21.7	20.2	6.7	5.1	8.3	100.0
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	804.4	51.1	41.2	173.0	301.3	566.6	829.2	125.1	119.7	125.5	170.0	47.9	48.1	74.0	540.3
อัตราการเบิกจ่าย %	-	6.3	5.1	21.5	37.5	70.4	-	15.1	14.4	15.1	20.5	5.8	5.8	8.9	65.2

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2568

การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี 51,807.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 51.5 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 19.1 สำหรับ**การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) จำนวน 107,562.8 ล้านบาท[8] เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 22.9 โดยเป็นผลจากการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นสำคัญ ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

รวมทั้งปีงบประมาณ 2568 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 4,071,855.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.8 โดย **(1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568** จำนวน 3,464,300.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 92.3 ต่ำกว่าร้อยละ 94.3 ในปีก่อน) โดยมีการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ จำนวน 2,924,039.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 100.0 เทียบกับร้อยละ 101.1 ในปีก่อน) และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน จำนวน 540,261.2 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 4.7 ตามการลดลงของหมวดเงินอุดหนุนทั่วไปและงบรายจ่ายอื่นร้อยละ 10.0 และร้อยละ 70.6 ตามลำดับ ขณะที่การเบิกจ่ายในหมวดที่ดิน/สิ่งก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 18.6 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 65.2 ต่ำกว่าร้อยละ

การใช้จ่ายของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2568 *เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 ตามการเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ*

[6] การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี และ (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี

[7] งบรายจ่ายอื่นในปีงบประมาณ 2567 รวมงบค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ วงเงิน 122,000 ล้านบาท

[8] รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 12,626.6 ล้านบาท

70.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และต่ำสุดในรอบ 11 ปี นับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2558) **(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี** จำนวน 258,698.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 76.7 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 95.3 สูงกว่าร้อยละ 91.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และ **(3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** ซึ่งรวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือลงทุนในประเทศ จำนวน 386,502.0 ล้านบาท[9] เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 โดยรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้านครหลวง

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2568 (ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568) มีมูลค่าทั้งสิ้น 12,226,290.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 64.8 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 64.3 ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2568 แบ่งเป็น เงินกู้ภายในประเทศ 12,126,721.1 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.2 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และเงินกู้จากต่างประเทศ99,569.2 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.8 ของหนี้สาธารณะคงค้าง โดยจำแนกเป็น หนี้ของรัฐบาล 10,960,911.2 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,069,251.5 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 155,789.7 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 40,337.9 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89.7 ร้อยละ 8.7 ร้อยละ 1.3 และร้อยละ 0.3 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

*ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 **หนี้สาธารณะคงค้างอยู่ที่ร้อยละ 64.8 ของ GDP** เทียบกับร้อยละ 64.3 ในไตรมาสก่อนหน้า*

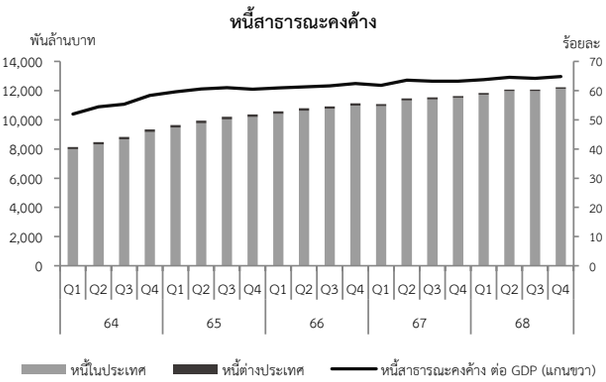

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2568 (ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568) รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 41,064 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 59,673 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 116,537 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดหลังกู้ 135,146 ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินคงคลังต้นงวด จำนวน 445,165 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 มีจำนวนทั้งสิ้น 580,311 ล้านบาท

รวมทั้งปีงบประมาณ 2568 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 905,930 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 49,440 ล้านบาท และมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 922,700 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงเกินดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ 66,210 ล้านบาท

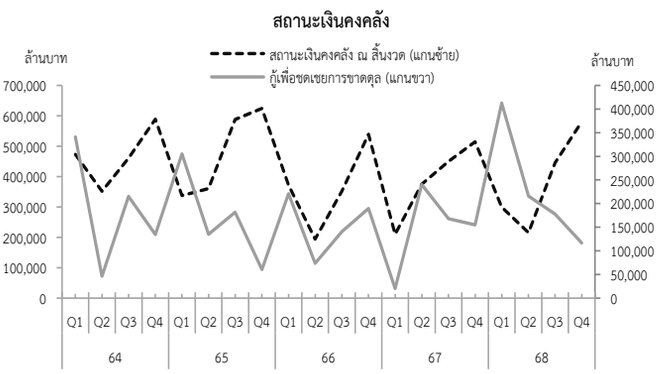

ที่มา: กระทรวงการคลัง

[9] รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 37,646.4 ล้านบาท

ความเปราะบางเชิงโครงสร้างทางการคลังและภาระผูกพันนอกงบประมาณ

เมื่อพิจารณาความเสี่ยงทางการคลังของไทยสามารถจำแนกเป็น 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ **(1) ความเสี่ยงภายนอก** จากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการค้าโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยให้มีแนวโน้มชะลอตัวและขยายตัวต่ำกว่าที่คาด ส่งผลให้การจัดเก็บรายได้รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะจัดเก็บได้ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ และ **(2) ความเสี่ยงภายในเชิงโครงสร้าง** จากโครงสร้างการจัดเก็บรายได้ของไทยที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ เช่น ยานยนต์แห่งอนาคต เศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น ขณะเดียวกันรายจ่ายของภาครัฐ โดยเฉพาะรายจ่ายประจำที่ไม่สามารถลดทอนได้อยู่ในระดับสูง จึงทำให้ช่องว่างระหว่างรายได้และรายจ่ายของรัฐบาลกว้างขึ้น สะท้อนจากการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงปีงบประมาณ 2565 - 2569 ที่ขาดดุลในระดับใกล้กรอบเพดานตามกฎหมายติดต่อกันถึง 5 ปี และมีสัดส่วนขาดดุลต่อ GDP เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากร้อยละ 2.7 ในปี 2562 เป็นร้อยละ 4.6 ในปี 2568 นอกจากนี้ ภาระหนี้ของรัฐบาลและภาระดอกเบี้ยจ่ายมีแนวโน้มสูงขึ้นภายใต้ภาวะเศรษฐกิจไทยที่ขยายตัวได้ในระดับต่ำส่งผลให้พื้นที่ทางการคลัง (Fiscal Space) ลดลง ซึ่งถือเป็นสัญญาณของ **“ความเปราะบางเชิงโครงสร้างทางการคลัง”** ที่จำกัดความสามารถของรัฐบาลในการดำเนินมาตรการทางการคลังเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจหรือรองรับผลกระทบจากความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด (Shocks) ในอนาคตได้ รวมทั้งเพิ่มความเสี่ยงที่ต้นทุนการกู้ยืมจะปรับตัวสูงขึ้นในระยะต่อไป

ที่มา: เอกสารงบประมาณโดยสังเขป สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และประมาณการโดย สศช.

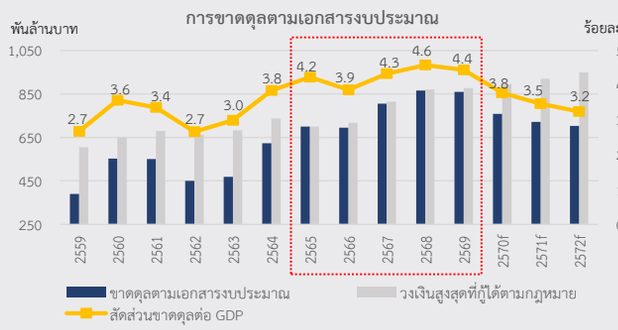

ที่มา: เอกสารงบประมาณโดยสังเขป และแผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 - 2572)

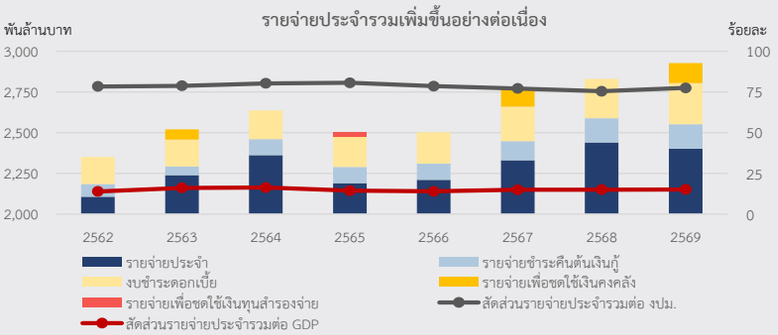

ที่มา: เอกสารงบประมาณโดยสังเขป

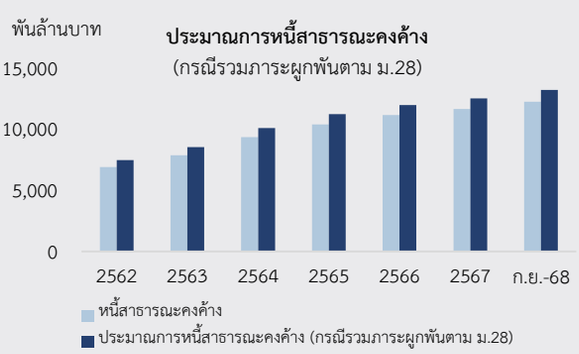

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ และประมาณการโดย สศช.

นอกจากนี้ ภาครัฐยังมีภาระผูกพันนอกงบประมาณที่เกิดจากการดำเนินโครงการหรือมาตรการตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นกลไกที่รัฐบาลใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจผ่านหน่วยงานของรัฐ อาทิ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ โดยเฉพาะมาตรการด้านการเกษตรและการสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 77.1 และร้อยละ 12.5 ของยอดอนุมัติโครงการใหม่ โดยจากข้อมูลยอดอนุมัติโครงการใหม่ตามมาตรา 28 พบว่า รัฐบาลมีการใช้กลไกดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี 2564 - 2565 ที่ยอดอนุมัติโครงการเพิ่มสูงขึ้นมากอันเนื่องมาจากมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยส่งผลให้ยอดคงค้างของภาระที่รัฐต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น เพื่อรองรับภาระดังกล่าว รัฐบาลได้ปรับเพิ่มกรอบยอดคงค้างของภาระทางการคลังตามมาตรา 28 จากเดิมไม่เกินร้อยละ 30 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นไม่เกินร้อยละ 35 และได้ปรับลดลงเป็นไม่เกินร้อยละ 32 ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2565 เป็นต้นมา

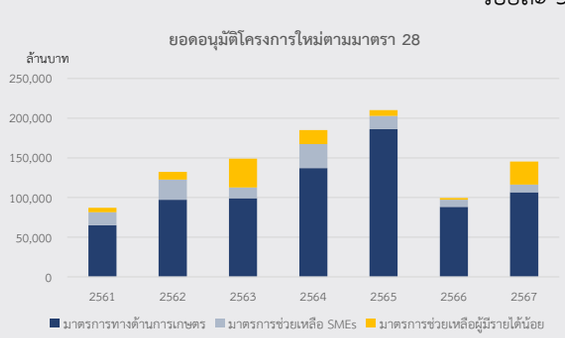

ที่มา: รายงานความเสี่ยงทางการคลังปีงบประมาณ 2567

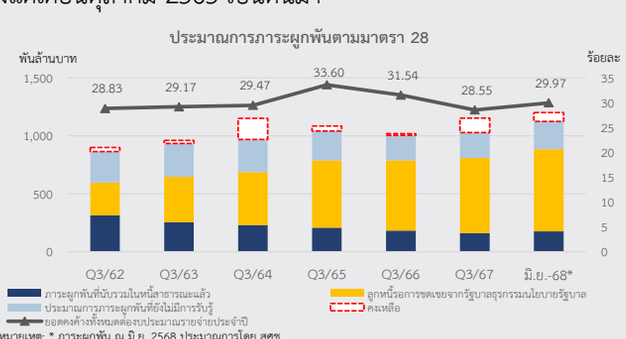

หมายเหตุ: * ภาระผูกพัน ณ มิ.ย. 2568 ประมาณการโดย สศช.
ที่มา: รายงานความเสี่ยงทางการคลังปีงบประมาณ 2567 และงบการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

อย่างไรก็ตาม การดำเนินมาตรการผ่านกลไกนี้ทำให้ภาระหนี้ของภาครัฐที่ต้องใช้งบประมาณชดเชยมีมากกว่ามูลค่าหนี้ที่ปรากฏในหนี้สาธารณะ ดังนั้น รัฐบาลควรพิจารณาอนุมัติโครงการตามมาตรา 28 เท่าที่จำเป็นและจัดสรรงบประมาณเพื่อชดเชยการดำเนินโครงการตามมาตรา 28 อย่างเพียงพอ เพื่อไม่ให้กระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อาทิ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ที่มียอดคงค้างของภาระทางการคลังตามมาตรา 28 อยู่ในระดับสูงอยู่ที่ 896,349 ล้านบาทหรือร้อยละ 23.9 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายปี 2568 เป็นต้น ทั้งนี้ ภาครัฐควรพิจารณาปรับลดกรอบอัตรายอดคงค้างของภาระทางการคลังตามมาตรา 28 ลงสู่ระดับเดิมที่ไม่เกินร้อยละ 30 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อป้องกันมิให้มีการดำเนินมาตรการกึ่งการคลังมากเกินความจำเป็นและเกินความสามารถในการรองรับภาระผูกพันทางการคลังของภาครัฐได้

ภาวะการเงิน

ในไตรมาสที่สามของปี 2568 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยลดลงจากร้อยละ 1.75 เป็นร้อยละ 1.50 ต่อปี

อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลงร้อยละ 0.25 สอดคล้องกับการผ่อนคลายนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาค

ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) วันที่ 13 สิงหาคม 2568 ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์[10] ให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 1.75 เป็นร้อยละ 1.50 ต่อปี เนื่องจากเห็นว่านโยบายการเงินสามารถผ่อนคลายเพิ่มเติมได้ เพื่อให้ภาวะการเงินเอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจ ช่วยบรรเทาภาระของกลุ่มเปราะบาง และไม่ได้เพิ่มความเสี่ยงต่อเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาว **ทั้งนี้ การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. สอดคล้องกับทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางในภูมิภาค ได้แก่ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย** ที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจและรองรับความเสี่ยงจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ขณะที่ ธนาคารกลางจีน เวียดนาม ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม เช่นเดียวกับ**ธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลักส่วนใหญ่ดำเนินนโยบายทางการเงินในทิศทางผ่อนคลายลง** โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 เป็นครั้งแรกของปี 2568 จากตัวเลขการจ้างงานที่ชะลอลง รวมทั้งธนาคารกลางอังกฤษ แคนาดา และนิวซีแลนด์ ที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจและรองรับความเสี่ยงจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ

ล่าสุดในเดือนตุลาคม 2568 กนง. ในการประชุมวันที่ 8 ตุลาคม 2568 มีมติ 5 ต่อ 2 ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม โดยเห็นว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาสามารถรองรับความเสี่ยงได้และอยู่ระหว่างการส่งผ่านไปยังภาคเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับธนาคารกลางเกาหลีใต้และอินโดนีเซียที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่ได้ส่งสัญญาณผ่อนคลายนโยบายการเงินในระยะต่อไป ขณะที่ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ปรับลดดอกเบี้ยลงเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในประเทศที่ยังคงอ่อนแอ ส่วนธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดดอกเบี้ยจากความเสี่ยงในตลาดแรงงานที่ยังคงอยู่ในระดับสูง และธนาคารกลางแคนาดาปรับลดดอกเบี้ยเพื่อรองรับผลกระทบของมาตรการภาษีของสหรัฐฯ

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2566	2567				2568						
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
สหรัฐฯ	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.00-4.25	4.25-4.50	4.25-4.50	4.00-4.25	3.75-4.00
สหภาพยุโรป	4.50	4.50	4.25	3.65	3.15	2.65	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15
อังกฤษ	5.25	5.25	5.25	5.00	4.75	4.50	4.25	4.00	4.25	4.00	4.00	4.00
แคนาดา	5.00	5.00	4.75	4.25	3.25	2.75	2.75	2.50	2.75	2.75	2.50	2.25
รัสเซีย	16.00	16.00	18.00	19.00	21.00	21.00	20.00	17.00	18.00	18.00	17.00	16.50
นิวซีแลนด์	5.50	5.50	5.50	5.25	4.25	3.75	3.25	3.00	3.25	3.00	3.00	2.50
ออสเตรเลีย	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.10	3.85	3.60	3.85	3.60	3.60	3.60
บราซิล	11.75	10.75	10.50	10.75	12.25	14.25	15.00	15.00	15.00	15.00	15.00	15.00
จีน	3.45	3.45	3.45	3.35	3.10	3.10	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
อินเดีย	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.25	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50
ญี่ปุ่น	-0.10	0.10	0.10	0.25	0.25	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50
เกาหลีใต้	3.50	3.50	3.50	3.50	3.00	2.75	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50
ฟิลิปปินส์	6.50	6.5	6.5	6.25	5.75	5.75	5.25	5.00	5.25	5.00	5.00	4.75
อินโดนีเซีย	6.00	6.00	6.25	6.00	6.00	5.75	5.50	4.75	5.25	5.00	4.75	4.75
เวียดนาม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75
ไทย	2.50	2.50	2.50	2.50	2.25	2.00	1.75	1.50	1.75	1.50	1.50	1.50

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยในไตรมาสที่สามของปี 2568 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากเฉลี่ยร้อยละ 1.24 ร้อยละ 1.20 และร้อยละ 1.43 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.10 ร้อยละ 1.0 และร้อยละ 1.30 ต่อปี ตามลำดับ รวมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) จากเฉลี่ยร้อยละ 6.94 ร้อยละ 8.02 และร้อยละ 6.27 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 6.69 ร้อยละ 7.77 และร้อยละ 6.22 ต่อปี ตามลำดับ อย่างไรก็ดี อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยปรับตัวเพิ่มขึ้น ตามการลดลงของอัตราเงินเฟ้อ

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ในเดือนตุลาคม 2568 อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) ของทุกธนาคาร ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดลงจากร้อยละ 1.10 และร้อยละ 1.30 เป็นร้อยละ 1.03 และร้อยละ 1.28 ตามลำดับ ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางอยู่ในระดับเดิม

[10] ในการประชุม กนง. วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2568 องค์ประชุม กนง. มีจำนวน 6 ท่าน เนื่องจากตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง 1 ท่านอยู่ระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งมีผลอย่างเป็นทางการ

ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2568 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินลดลงร้อยละ 0.22 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.05 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นการลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอลงของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 1.62 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.12 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงติดต่อกัน 10 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 **โดยเงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจ**ลดลงร้อยละ 1.06 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.67 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของเงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ SMEs ร้อยละ 4.33 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.63 ในไตรมาสก่อน โดยเฉพาะเงินให้กู้ยืมในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาก่อสร้าง ขณะที่สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ขยายตัวร้อยละ 1.33 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.87 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมในสาขาการเงินและการประกันภัย สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ทั้งนี้ คุณภาพสินเชื่อของ SMEs ที่ยังคงด้อยลงต่อเนื่องส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ อาทิ การปรับเงื่อนไขประกอบสัญญาเงินกู้ให้มีความเข้มงวดมากขึ้น และการปรับเพิ่มหลักทรัพย์ค้ำประกัน เป็นต้น **สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน**ลดลงร้อยละ 2.19 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.53 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และบัตรเครดิต เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจ และความกังวลต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risks) ของผู้กู้ ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์เพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อเพื่อการบริโภคอื่นเพิ่มขึ้น ด้านคุณภาพสินเชื่อปรับด้อยลงในทุกหมวด ยกเว้นสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ที่ปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากมีความเข้มงวดในการคัดเลือกผู้กู้ในช่วงที่ผ่านมา

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สามของปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 1.34 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.80 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน (สัดส่วนร้อยละ 86.90) และเงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ (สัดส่วนร้อยละ 13.10)

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สามของปี 2568 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้ลดลงร้อยละ 2.90 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.06 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงจากรายได้ดอกเบี้ยเป็นสำคัญ สำหรับด้านรายจ่าย ธนาคารพาณิชย์ไทยมีรายจ่ายลดลงร้อยละ 3.48 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.64 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายสำคัญที่ลดลง คือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 2.98 เทียบกับร้อยละ 3.01 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.32 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอลงของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

%YOY (ข้อมูล ณ สิ้นงวด)	สัดส่วน Q3/68 (%)	2564	2565	2566	2567				2568		
					Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน[1]	**100.00**	**4.31**	**2.20**	**1.47**	**1.43**	**1.00**	**-0.86**	**-1.03**	**-1.16**	**-1.05**	**-0.22**
• เงินให้กู้ยืมธุรกิจ[1]	**34.99**	5.89	2.00	-0.12	0.55	0.74	-3.24	-2.94	-2.92	-2.96	-0.73
• เงินให้กู้ยืมครัวเรือน[1]	**65.01**	3.42	2.32	2.38	1.94	1.15	0.48	0.04	-0.16	0.03	0.06
1. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์[2]	**62.37**	**4.92**	**1.42**	**-0.10**	**-0.09**	**-0.48**	**-3.09**	**-3.25**	**-3.36**	**-3.12**	**-1.62**
1.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ (สัดส่วน 50.99% ของ ธพ.)[2]		5.74	1.62	-1.19	-0.32	0.08	-3.99	-3.65	-3.72	-3.67	-1.06
• ธุรกิจขนาดใหญ่[3]		7.82	4.02	3.03	-1.97	0.79	-1.63	1.58	1.71	1.87	1.33
• ธุรกิจ SMEs[3]		5.49	0.36	-5.73	-4.77	-4.78	-3.28	-3.04	-2.10	-1.63	-4.33
1.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน (สัดส่วน 49.01% ของ ธพ.)[2]		4.06	1.21	1.05	0.15	-1.08	-2.15	-2.83	-2.98	-2.53	-2.19
• การจัดหาที่อยู่อาศัย[3]		4.41	3.20	1.43	1.12	0.94	0.49	0.46	0.24	0.16	3.48
• การซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์[3]		0.12	0.35	-0.41	-2.96	-6.18	-9.10	-11.40	-11.61	-10.93	-11.25
• บัตรเครดิต[3]		1.74	-14.16	2.60	0.17	-2.40	-4.73	-3.92	-3.42	-1.51	-0.83
• สินเชื่อส่วนบุคคลอื่นๆ (P-Loan)[3]		7.94	3.78	7.05	5.47	4.42	3.01	0.94	0.18	0.14	2.48
2. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของ SFI[4]	**25.56**	**3.63**	**3.65**	**5.10**	**4.47**	**3.57**	**2.64**	**2.21**	**2.04**	**1.80**	**1.34**
2.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ (สัดส่วน 13.10% ของ SFI)[4]		7.49	6.22	12.39	10.50	8.26	4.93	4.31	5.14	4.27	2.35
2.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน (สัดส่วน 86.90% ของ SFI)[4]		3.12	3.29	4.07	3.62	2.90	2.31	1.89	1.57	1.43	1.19

ที่มา: [1] ตาราง EC_MB_011_S3 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันรับฝากเงินอื่น

[2] ตาราง EC_MB_012_S4 สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ ของ ธปท.

[3] ตาราง FI_CB_021_S4 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ของ ธปท. และ ตาราง FI_CB_021_S5 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

[4] ตาราง EC_MB_013_S2 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน ของ ธปท.

แนวทางการบริหารจัดการหนี้สินผ่านบริษัทบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Comp any: AMC)

ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่รายได้ของครัวเรือนจำนวนมากยังฟื้นตัวช้าและมีภาระหนี้สูง ครัวเรือนกลุ่มเปราะบางยังมีปัญหาในการชำระหนี้และกลายเป็นหนี้เสียเพิ่มขึ้น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และสถาบันการเงิน จึงได้ร่วมกันดำเนินโครงการแก้ปัญหาหนี้เสียผ่านกลไกการซื้อหนี้รายย่อยของบริษัทบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Company: AMC) ขึ้น ภายใต้ชื่อ “ปิดหนี้ไว ไปต่อได้” โดยการช่วยเหลือในครั้งนี้เป็นมาตรการเฉพาะกิจที่จะดำเนินการเพียงครั้งเดียว มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับลูกหนี้รายย่อยที่มีสถานะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) สำหรับสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน และมีวงเงินรวมทุกบัญชีไม่เกิน 100,000 บาทต่อราย ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

เมื่อพิจารณากรณีศึกษาในต่างประเทศ พบว่า การแก้ไขปัญหาหนี้สินผ่านกลไกการรับซื้อหนี้ของบริษัทบริหารสินทรัพย์ โดยทั่วไปจะมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายโอนความเสี่ยงด้านเครดิตออกจากสถาบันการเงิน และที่ผ่านมามีหลายประเทศที่เคยประสบปัญหาคุณภาพสินเชื่อ และแก้ไขปัญหาด้วยกลไกดังกล่าวหลายกรณี สรุปได้ ดังนี้

ประเทศ/AMC	บริบท	ขอบเขตสินทรัพย์	แหล่งเงินทุน	ผลลัพธ์
สวีเดน - Securum (1992) – AMC หลักของประเทศ - Retriva (1993) – AMC สำหรับ	ปี 1992 หลังวิกฤติธอสังหาฯ และตลาดเงินสวีเดน รัฐบาลประกาศ Blanket Guarantee คุ้มครองเจ้าหนี้ทั้งหมด พร้อมแยกหนี้เสียออกไปยัง AMC โดย AMC ใช้ระยะเวลาดำเนินการประมาณ 10 ปี	หนี้เสียที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติโดยเฉพาะในอสังหาริมทรัพย์	รัฐบาลออกพันธบัตรรัฐบาลเพื่อเพิ่มทุนให้ AMC ใช้เป็นเงินทุนในการซื้อสินทรัพย์เสียจากธนาคาร	สามารถลดจำนวนหนี้เสียได้รวดเร็ว ต้นทุนต่ำ อัตราการชำระคืน (Recovery Rate) ประมาณร้อยละ 58 – 70 ของมูลค่าสินทรัพย์ที่รับโอน และธนาคารสามารถกลับมาให้สินเชื่อได้ภายใน 1 – 2 ปี
เกาหลีใต้ - KAMCO (1962) – เดิมตั้งขึ้นเพื่อจัดการหนี้ภาษีรัฐและสินทรัพย์ของรัฐ และขยายบทบาทมาเป็น AMC ที่ใช้จัดการ NPLs ในปี 1997	หลังวิกฤติปี 1997 รัฐบาลประกาศโครงการ “Comprehensive Financial Restructuring Plan” โดยใช้ KAMCO เป็นแกนกลางในการซื้อหนี้เสีย	หนี้เสียของธุรกิจรายใหญ่และ SMEs ที่มีผลต่อความมั่นคงระบบการเงิน	- การออกตราสารหนี้ (KAMCO Bond) โดยมีรัฐบาลค้ำประกัน - รัฐบาลจัดตั้งกองทุน NPA สำหรับบริหารหนี้เสียมีบัญชีและเงินทุนแยกจาก KAMCO ปกติ	- ลดหนี้เสียจากประมาณร้อยละ 17 เป็นร้อยละ 3 ภายในปี 2002 - อัตราการชำระคืน (Recovery Rate) อยู่ที่ร้อยละ 45 – 50 สำหรับหนี้เสียในภาคธุรกิจ
	หลังวิกฤติ 2008 – 2010 เกาหลีใต้เกิดปัญหาหนี้ครัวเรือนและ NPLs สูง โดยเฉพาะหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล รัฐบาลประกาศ “Comprehensive Measures for Household Debt Relief” ในปี 2013	สินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน อาทิ สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อหมุนเวียน สินเชื่อเพื่อการศึกษา รวมทั้งสินเชื่อที่มีหลักประกันรายย่อยแต่มูลค่าต่ำ	- ตั้งกองทุน National Happiness Fund แยกบัญชีเพื่อซื้อหนี้รายย่อยโดยเฉพาะ โดยใช้เงินทุนจากรัฐบาล และเงินบริจาคจากสถาบันการเงิน - การออกตราสารหนี้ (KAMCO Bond) โดยมีรัฐบาลค้ำประกัน	- อัตราการกลับสู่สถานะปกติ อยู่ที่ร้อยละ 54 - อัตราการผิดนัดหลังเข้าร่วมโครงการลดลงจากร้อยละ 30 – 32 เหลือร้อยละ 12 – 15 ใน 3 ปี - อัตราการปฏิบัติตามแผนผ่อนชำระเพิ่มจากร้อยละ 48 เป็นร้อยละ 72 - ลูกหนี้ที่ชำระหนี้ครบและปิดบัญชีอยู่ที่ร้อยละ 26
ไอร์แลนด์ - NAMA (2009)	หลังวิกฤติปี 2008 รัฐบาลประกาศจัดตั้ง NAMA เพื่อรับโอนหนี้เสียในภาคอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีขนาดใหญ่ในขณะนั้น	สินเชื่อเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เป็นหลัก	- การออกตราสารหนี้ (NAMA Bonds) โดยมีรัฐบาลค้ำประกัน	- สามารถเพิ่มสภาพคล่องในระบบธนาคาร - อัตราการชำระคืน (Recovery Rate) สูงเกินร้อยละ 100 ของราคารับซื้อ - ธนาคารกลับมาปล่อยให้สินเชื่อได้ภายใน 2 ปี
ประเทศไทย - บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (SAM) สำหรับธนาคารพาณิชย์และบริษัทในกลุ่มฯ - บริษัท บริหารสินทรัพย์อาร์ีย์ จำกัด สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ	หลังโควิด-19 ที่มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้เริ่มทยอยหมดลง ขณะที่รายได้ของครัวเรือนยังฟื้นตัวช้า ทำให้ยังมีปัญหาการชำระหนี้และกลายเป็นหนี้เสียเพิ่มขึ้น	สินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน หรือสินเชื่อที่เคยมีหลักประกันแต่มีการบังคับหลักประกันแล้วหรือไม่สามารถติดตามทรัพย์ได้ และยังคงเหลือภาระหนี้คงค้างที่สามารถเรียกร้องได้ตามกฎหมาย	- ธพ. ใช้เงินจากการปรับลดอัตรานำส่ง FIDF Fee ชั่วคราว 1 ปี สำหรับรอบการนำส่งเงินประจำปี 2568 เพื่อเป็นกองกลางสนับสนุน AMC - SFIs ธนาคารออมสินสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) ให้กับ Ari-AMC เพื่อเป็นสภาพคล่องในการรับซื้อโอนหนี้จาก SFIs	หลังสิ้นสุดโครงการ คาดว่า (1) ลูกหนี้สามารถลดภาระหนี้ และสามารถกลับมาเป็นลูกหนี้ปกติได้ (2) ประวัติชำระหนี้ในเครดิตบูโร (NCB) ปรับดีขึ้น (3) มีโอกาสเข้าถึงสินเชื่อใหม่ได้เร็วขึ้น

จากการทบทวนแนวทางการรับซื้อหนี้ของ AMC ในต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จ ส่วนใหญ่จะเป็นการรับซื้อหนี้ของภาคธุรกิจและเป็นหนี้ที่มีหลักประกัน ยกเว้น KAMCO ของประเทศเกาหลีใต้ ที่มีการรับซื้อหนี้รายย่อยร่วมด้วย ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ KAMCO ประสบความสำเร็จในการรับซื้อหนี้ส่วนบุคคล คือ การมีแผนช่วยเหลือลูกหนี้หลากหลายโดยใช้ข้อมูลเครดิต (Credit Bureau) ในการบริหารจัดการ และที่สำคัญเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้มุ่งทำกำไรทางการเงิน แต่เน้นแก้ปัญหาสังคม

สำหรับประเทศไทย ได้มีมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้อย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา อาทิ โครงการ “คุณสู้ เราช่วย” ซึ่งลูกหนี้ส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงเป็นลูกหนี้กลุ่มที่มีหลักประกัน (สินเชื่อบ้าน) โดยกลุ่มลูกหนี้กลุ่มที่ไม่มีหลักประกันมีการเข้าร่วมโครงน้อย ดังนั้น ความท้าทายของโครงการแก้ปัญหาหนี้เสียผ่านกลไกการซื้อหนี้รายย่อยของบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) ในครั้งนี้ คือ การสนับสนุนหรือสร้างแรงจูงใจให้ลูกหนี้เข้าร่วมโครงการให้ได้มากที่สุด เพื่อให้ลูกหนี้ได้มีช่องทางในการปรับปรุงสถานะหนี้ให้กลับมาสู่หนี้ปกติได้เร็วขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าถึงสินเชื่อได้ในระยะต่อไป นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ประเทศไทยควรมีการยกระดับฐานข้อมูลหนี้สินครัวเรือนให้ครอบคลุมผู้ให้บริการทางการเงินทุกประเภท ซึ่งรวมถึงสถาบันการเงินหรือผู้ให้บริการทางการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร (Non-bank) และสหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อสนับสนุนให้การปล่อยสินเชื่อใหม่หลังสิ้นสุดโครงการฯ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามศักยภาพของลูกหนี้อย่างแท้จริง

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สามของปี 2568 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.29 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.47 จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. ตามการคาดการณ์การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ เนื่องจากความกังวลต่อผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ รวมถึงข้อมูลเศรษฐกิจและการจ้างงานสหรัฐฯ ออกมาต่ำกว่าคาดการณ์ ประกอบกับค่าเงินบาทได้รับปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมจากการเพิ่มขึ้นของราคาทองคำ โดยเฉพาะในช่วงเดือนกันยายน ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่า เงินบาทเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้น สะท้อนจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยในไตรมาสที่สามอยู่ที่ 129.58 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.88 จากไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.29 จากไตรมาสก่อนหน้า

เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาค ซึ่งเป็นผลจากความเสี่ยงของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่เพิ่มสูงขึ้น กดดันให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลง

ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. **ค่าเฉลี่ยของค่าเงินประเทศในภูมิภาคที่แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า** สอดคล้องกับค่าเงินบาท ได้แก่ ดอลลาร์ไต้หวัน (ร้อยละ 2.87) ริงกิตมาเลเซีย (ร้อยละ 1.95) ดอลลาร์สิงคโปร์ (ร้อยละ 1.34) วอนเกาหลีใต้ (ร้อยละ 1.34) รูเปียร์อินโดนีเซีย (ร้อยละ 0.91) และหยวนจีน (ร้อยละ 0.87) **ขณะที่ค่าเงินประเทศในภูมิภาคที่เฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า** ได้แก่ ดอลลาร์ฮ่องกง (ร้อยละ 0.19) ดองเวียดนาม (ร้อยละ 0.99) เปโซฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 1.45) รูปีอินเดีย (ร้อยละ 2.01) และ เยนญี่ปุ่น (ร้อยละ 2.04)

ในเดือนตุลาคม 2568 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.56 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.73 จากค่าเฉลี่ยที่ 32.00 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่าของค่าเงินประเทศในภูมิภาค และการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลจากบรรยากาศการเจรจาการค้าของสหรัฐฯ และจีนที่มีแนวโน้มในเชิงบวก การส่งสัญญาณที่ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการลดดอกเบี้ยของธนาคารสหรัฐฯ ประกอบกับการอ่อนค่าของเงินยูโรจากความเสี่ยงด้านการเมืองและการอ่อนค่าของเงินเยนจากแนวโน้มการชะลอปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางญี่ปุ่น

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท ดัชนีดอลลาร์ และราคาทองคำ

ค่าเฉลี่ย	2566	2567						2568						
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	9M	Q1	Q2	Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
ค่าเงินบาท (บาท/ดอลลาร์)	34.81	35.26	35.65	36.71	34.81	33.99	33.12	33.96	33.11	32.29	32.44	32.46	32.00	32.56
ดัชนีดอลลาร์	103.44	104.20	103.57	105.18	102.69	105.38	101.40	106.72	99.73	97.95	97.92	98.26	97.69	98.76
ราคาทองคำ (ดอลลาร์/ออนซ์)	1,941.67	2,388.52	2,071.16	2,337.59	2,473.00	2,664.46	3,200.38	2,859.00	3,282.59	3,454.10	3,342.40	3,358.18	3,658.09	4,058.28

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2568

การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินประเทศต่าง ๆ เทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2568 (เทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า)

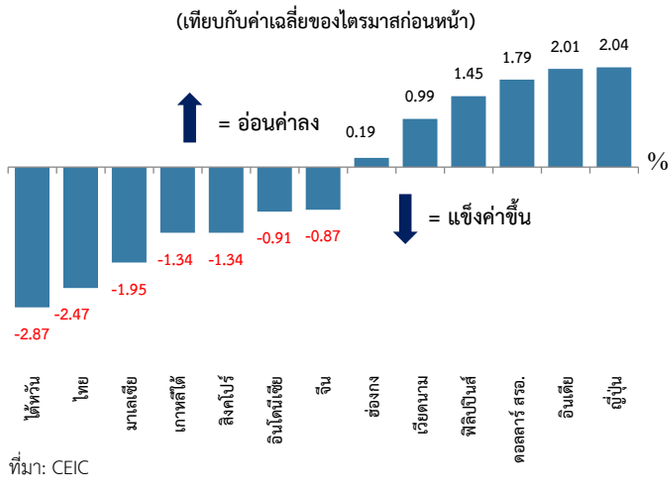

ที่มา: CEIC

ค่าเงินบาทเฉลี่ย แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

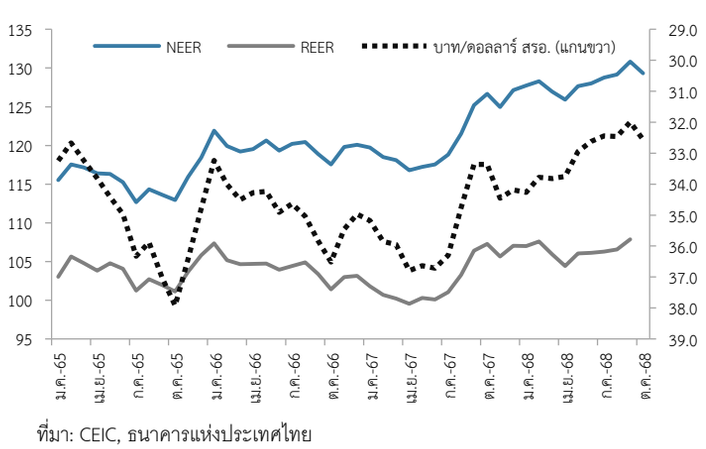

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

การเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นของค่าเงินบาท

ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2568 อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้น สอดคล้องกับการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. สะท้อนจากดัชนีดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 ที่อ่อนค่าลงร้อยละ 1.8 จากค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้า ตามการคาดการณ์การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ผลกระทบจากนโยบายกีดกันทางการค้า รวมถึงข้อมูลเศรษฐกิจและการจ้างงานสหรัฐฯ ที่ออกมาต่ำกว่าคาดการณ์ ทั้งนี้ ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2568 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.29 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับ ค่าเงินบาทเฉลี่ยที่ 33.11 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นการแข็งค่าที่มากกว่าการแข็งค่าของค่าเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาค โดยเฉพาะในช่วงเดือนกันยายนที่ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.00 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ทำสถิติแข็งค่ามากที่สุดในรอบ 4 ปี เช่นเดียวกับดัชนีค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ในเดือนกันยายนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.27 และร้อยละ 1.22 จากเดือนก่อนหน้า ตามลำดับ

ในไตรมาสที่ 3/68 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น 2.5% สอดคล้องกับประเทศในภูมิภาค และการอ่อนค่าลง 2.0% ของดอลลาร์ สรอ.

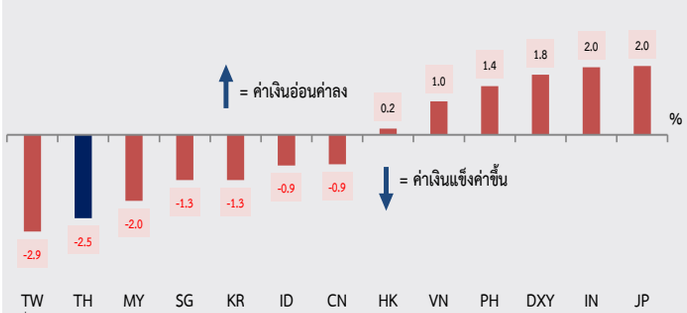

ที่มา : CEIC

การเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทและดัชนีดอลลาร์ สรอ. นับตั้งแต่ต้นปี 2568

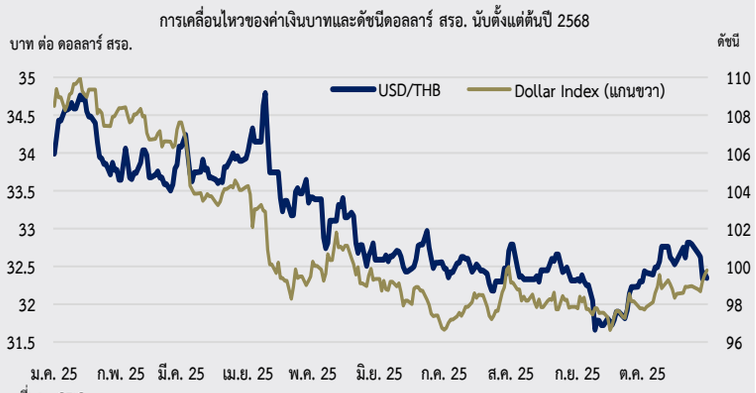

ที่มา : CEIC

เมื่อพิจารณา ปัจจัยพื้นฐานของค่าเงินบาทยังอยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาค สะท้อนจากเงินทุนสำรองระหว่างประเทศของไทยที่อยู่ในระดับสูงเป็นอันดับสองของอาเซียนรองจากสิงคโปร์ รวมทั้งดุลบัญชีเดินสะพัดที่มีสถานะเกินดุลมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับในช่วงไตรมาส 3 เริ่มมีความชัดเจนเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ ส่งผลให้นักลงทุนยังคงมีความเชื่อมั่นต่อค่าเงินบาท สะท้อนจากการไหลเข้าของเงินลงทุนต่างชาติในตลาดตราสารหนี้ของไทยในช่วงที่ผ่านมาที่มีความไม่แน่นอนสูง นอกจากนี้ ในเดือนตุลาคม 2568 ธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกับกระทรวงการคลังสหรัฐฯ ได้แถลงร่วมกันเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนและการเปิดเผยข้อมูล โดยมีสาระสำคัญเป็นการไม่ใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการค้า พร้อมทั้งเพิ่มความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลการดูแลเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนอย่างน้อยทุกครึ่งปี โดยมีระยะเวลาล่าช้า 1 ไตรมาส ซึ่งจะช่วยเพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินนโยบายของ ธปท. และช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ค่าเงินบาทในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัยของภูมิภาค

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศใน ASEAN

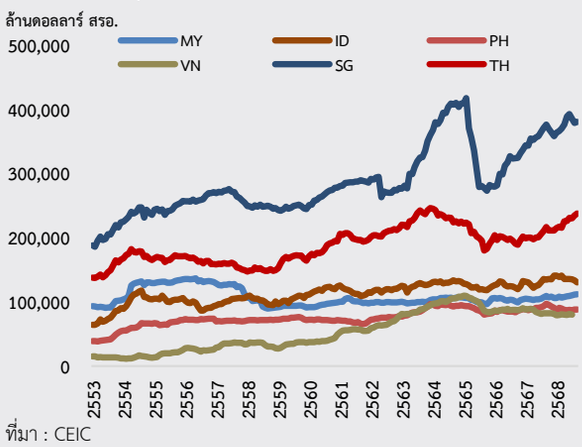

ที่มา : CEIC

ดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศในภูมิภาค รายไตรมาส

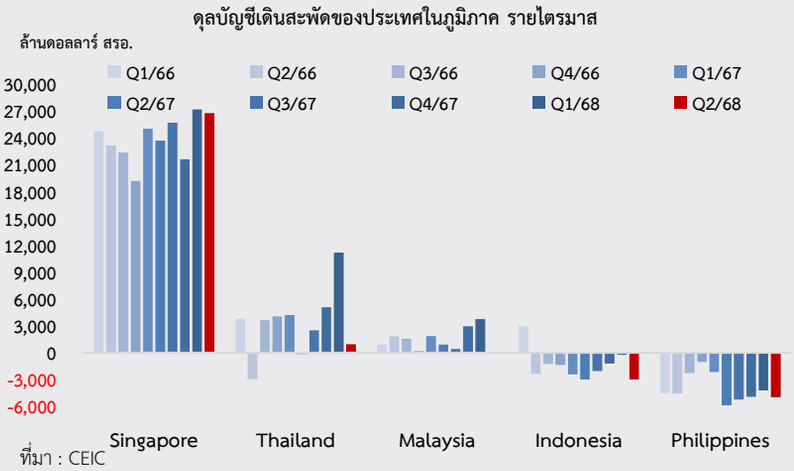

ที่มา : CEIC

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2568 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,274.17 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.9 จากไตรมาสก่อนหน้า ตามการซื้อสุทธิของนักลงทุนรายย่อยและนักลงทุนสถาบันในประเทศ รวมทั้งการซื้อสุทธิของนักลงทุนต่างชาติในเดือนกรกฎาคม 2568 เป็นครั้งแรกในรอบ 9 เดือน สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ (2) การประกาศอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้ใหม่ของสหรัฐฯ โดยประเทศไทยได้รับอัตราภาษีดีขึ้นที่ร้อยละ 19 ซึ่งเป็นอัตราเดียวกับประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค (3) การเข้าซื้อหลักทรัพย์ในอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง หลังมีการใช้งาน AI เพิ่มสูงขึ้น (4) ผลประกอบการบริษัทจดทะเบียนในไตรมาสสองของปี 2568 ส่วนใหญ่ออกมาดีกว่าคาดการณ์ และ (5) ความคาดหวังต่อมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลใหม่ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ดัชนีฯ ปรับเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ กลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.8) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.2) กลุ่มบริการ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.5) กลุ่มธุรกิจการเงิน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9) และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8)

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค จากปัจจัยสนับสนุนทั้งในประเทศและนอกประเทศ

สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ประกอบด้วยเวียดนาม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8) จีน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9) อินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4) ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0) ฮ่องกง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6) เกาหลีใต้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5) ญี่ปุ่น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0) สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5) และมาเลเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ อินเดีย (ลดลงร้อยละ 3.6) และฟิลิปปินส์ (ลดลงร้อยละ 6.5)

ในเดือนตุลาคม 2568 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,309.50 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.77 จากเดือนก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญจาก (1) บริษัทจดทะเบียนทยอยประกาศผลการดำเนินงานไตรมาสที่สามของปี 2568 ซึ่งส่วนใหญ่ออกมาดีกว่าคาดการณ์ (2) ผลตอบรับเชิงบวกต่อมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายของรัฐบาล และ (3) ความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนผ่อนคลายลง หลังการพบกันของผู้นำทั้งสองประเทศสามารถบรรลุข้อตกลงได้ในหลายประเด็น รวมถึงประเด็นด้านการค้า

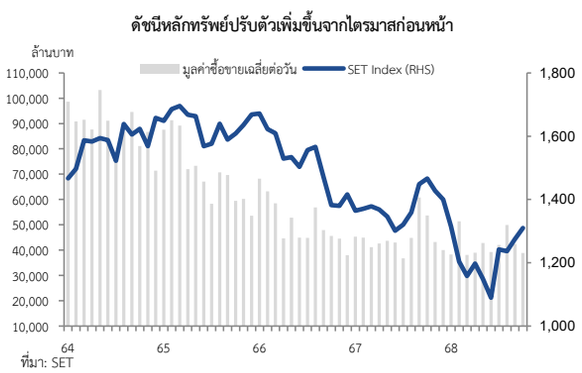

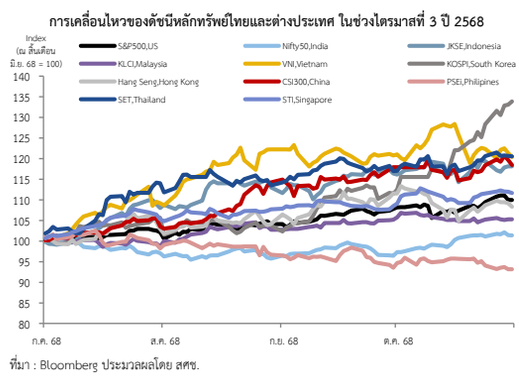

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับตัวลดลง ในไตรมาสที่สามของปี 2568 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าทุกช่วงอายุ โดยเฉพาะอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้น (อายุต่ำกว่า 2 ปี) สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. ในเดือนสิงหาคม 2568 อย่างไรก็ดี อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาว (อายุ 10 ปีขึ้นไป) ปรับลดลงเพียงเล็กน้อย เนื่องจากนักลงทุนบางส่วนขายทำกำไรหลังอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงต่อเนื่องในช่วงก่อนหน้า ประกอบกับการปรับมุมมองอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศไทยเป็นเชิงลบ (Negative Outlook) จากเดิมที่มีเสถียรภาพ (Stable Outlook) ของบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Fitch Ratings โดยในไตรมาสนี้ นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิตราสารหนี้ไทย 3.3 พันล้านบาท เทียบกับการซื้อสุทธิ 20.9 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอ้างอิงอายุ 2 ปี ลดลงจากร้อยละ 1.40 เป็นร้อยละ 1.16 ต่อปี และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรอายุ 10 ปี ลดลงจากร้อยละ 1.60 เป็นร้อยละ 1.42 ต่อปี ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า สำหรับการระดมทุนใหม่ของภาคเอกชนผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 370.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 340.4 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุตามสอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ในเดือนตุลาคม 2568 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 1.33 ต่อปี และร้อยละ 1.74 ต่อปี ตามลำดับ เนื่องจาก (1) การประกาศคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. ในการประชุมเดือนตุลาคม 2568 ส่งผลให้เกิดการขายพันธบัตรรัฐบาลหลังอัตราผลตอบแทนปรับลดลงต่อเนื่องจนต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และ (2) ความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่ผ่อนคลายลง ส่งผลให้นักลงทุนปรับลดการถือครองสินทรัพย์ปลอดภัย

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล ปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุจากไตรมาสก่อนหน้า

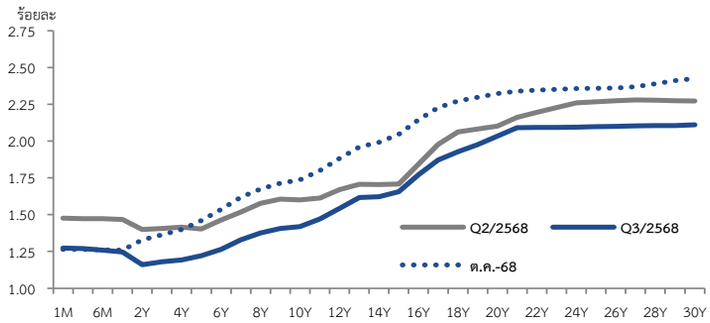

ที่มา: ThaiBMA

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสที่สามของปี 2568 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ที่ 2.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (88.3 พันล้านบาท) สูงกว่าการเกินดุล 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (85.3 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเกินดุล 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (28.6 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (224.4 พันล้านบาท) สูงกว่าการเกินดุล 6.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และสูงกว่าการเกินดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ ขาดดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (136.0 พันล้านบาท) ต่อเนื่องจากการขาดดุล 4.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ตามการขาดดุลบริการค่าขนส่ง

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 สูงกว่าการเกินดุลในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 14.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (495.6 พันล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากการเกินดุล 6.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (229.4 พันล้านบาท) ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการค้า และดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ

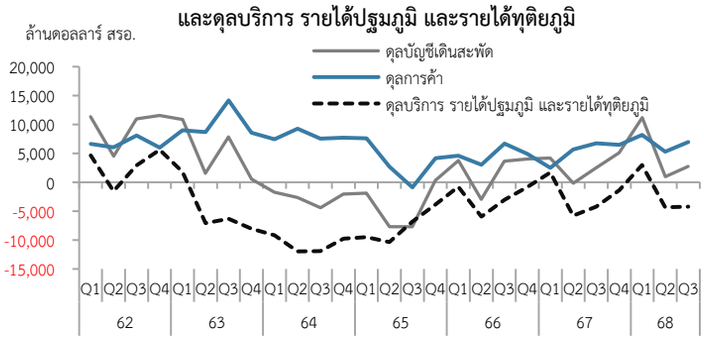

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 อยู่ที่ 273.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 243.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 อยู่ที่ 8,834.4 พันล้านบาท และสูงกว่า 7,839.2 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 อยู่ที่ 273.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสที่สามของปี 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ -0.7 เทียบกับร้อยละ -0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดย**ดัชนีราคาหมวดที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่ม** ลดลงร้อยละ 1.3 ตามการลดลงของดัชนีราคาน้ำมันเชื้อเพลิง สอดคล้องกับการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก ส่วน**ดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 4.1 ร้อยละ 3.1

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ -0.7 ตามการลดลงของดัชนีหมวดที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่ม

และร้อยละ 2.4 เป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป ดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และดัชนีราคาเครื่องประกอบอาหาร เป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ -0.01 ลดลงจากร้อยละ 0.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการลดลงของดัชนีราคาพลังงาน ได้แก่ ค่ากระแสไฟฟ้า และพลังงานเชื้อเพลิง รวมถึงดัชนีราคาอาหารสด โดยเฉพาะราคาผักสดและผลไม้สด ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป ดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และดัชนีราคาเครื่องประกอบอาหาร

ในเดือนตุลาคม 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบติดต่อกันเป็นเดือนที่ 7 ร้อยละ -0.8 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มพลังงาน รวมถึงการลดลงของดัชนีราคากลุ่มอาหารสด และกลุ่มของใช้ส่วนบุคคล ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.6 **เฉลี่ย 10 เดือนแรกของปี 2568** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ -0.1 และร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในไตรมาสที่สามของปี 2568
ลดลงร้อยละ 0.7

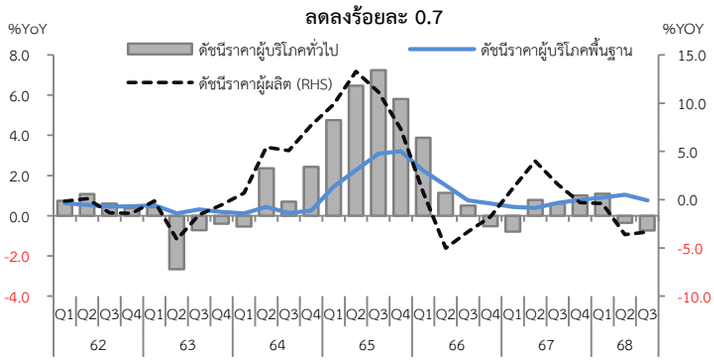

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 3.4 ตามการลดลงของดัชนีราคาในทุกหมวด

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สามของปี 2568 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 3.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาในทุกหมวด โดย**ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 1.9 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 15.2 ร้อยละ 6.8 และร้อยละ 4.8 ตามลำดับ **หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 11.5 ตามการลดลงของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และ**หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 12.1 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 2.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการลดลงของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง เป็นสำคัญ

ในเดือนตุลาคม 2568 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 1.4 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมง ตามการลดลงของราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร โดยเฉพาะราคาข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกเหนียว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หัวมันสำปะหลังสด และยางพารา และดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ตามการลดลงของดัชนีราคาน้ำมันปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ เป็นสำคัญ ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 9 เดือน ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคากลุ่มผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ กลุ่มยานยนต์ ชิ้นส่วน และอุปกรณ์ กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่อโลหะ และกลุ่มไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ **เฉลี่ย 10 เดือนแรกของปี 2568** ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 2.4

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สามของปี 2568

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สามของปี 2568 ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาด (ดูไบ เบรนท์ และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 67.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 13.3 จากราคาเฉลี่ย 77.4 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 จากราคาเฉลี่ย 65.8 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการปรับตัวลดลงของราคาน้ำมันดิบมีสาเหตุหลักมาจาก (1) ความกังวลต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกจากผลกระทบของมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐฯ (2) การเพิ่มขึ้นของอุปทานน้ำมันดิบจากการปรับเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องของกลุ่มโอเปกและชาติพันธมิตร (โอเปกพลัส) และ (3) การคลี่คลายลงของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลาง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2568 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาดอยู่ที่ 69.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 14.0 จากค่าเฉลี่ย 80.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในเดือนตุลาคม 2568 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 62.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ต่ำสุดในรอบ 5 เดือน เนื่องจากจากการเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องของกลุ่มโอเปกพลัส ส่งผลให้เกิดความกังวลด้านอุปทานน้ำมันดิบส่วนเกิน ประกอบกับการคลี่คลายลงของสถานการณ์ความขัดแย้งในพื้นที่ตะวันออกกลางระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาสหลังการบรรลุข้อตกลงหยุดยิงระยะแรก

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)				อัตราการขยายตัว (%YOY)			
		WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย
2566	ทั้งปี	77.4	82.1	81.9	80.5	-17.8	-16.9	-14.8	-16.5
2567	ทั้งปี	75.5	79.6	79.7	78.3	-2.5	-3.0	-2.8	-2.7
	Q1	76.9	81.8	81.5	80.1	1.2	-0.4	2.5	1.1
	Q2	80.5	84.8	85.1	83.4	10.1	9.7	9.6	9.8
	Q3	75.1	78.6	78.6	77.4	-8.5	-8.6	-9.4	-8.8
	9M	77.4	81.6	81.7	80.2	0.4	-0.3	0.5	0.2
	ต.ค.	71.3	75.2	74.6	73.7	-16.5	-15.2	-17.6	-16.5
	10M	76.7	80.9	81.0	79.5	-1.5	-1.9	-1.5	-1.6
	Q4	70.2	73.9	73.6	72.6	-10.9	-11.0	-12.2	-11.4
2568	Q1	71.4	74.9	75.8	74.0	-5.5	-5.9	-4.8	-5.4
	Q2	64.1	67.1	66.2	65.8	-16.7	-18.0	-18.8	-17.8
	Q3	65.0	68.2	68.3	67.2	-13.5	-13.3	-13.1	-13.3
	ก.ค.	67.2	69.5	69.2	68.7	-16.7	-17.3	-17.5	-17.2
	ส.ค.	64.1	67.4	67.9	66.4	-14.9	-14.5	-12.9	-14.1
	ก.ย.	63.5	67.6	67.7	66.3	-8.4	-7.3	-7.7	-7.8
	9M	66.9	70.1	70.1	69.0	-13.6	-14.0	-14.2	-14.0
	ต.ค.	60.2	64.1	64.3	62.9	-15.6	-14.8	-13.9	-14.7
	10M	66.2	69.5	69.9	68.5	-13.8	-14.1	-13.7	-13.9

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และ Bloomberg

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สามของปี 2568

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สามของปี 2568 ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า แม้จะเริ่มมีการบังคับใช้มาตรการปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ นับตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายน 2568 แต่หลายประเทศเศรษฐกิจสำคัญสามารถบรรลุข้อตกลงทางการค้ากับสหรัฐฯ ส่งผลให้อัตราภาษีตอบโต้ทางการค้า (Reciprocal tariffs) ที่บังคับใช้จริงอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ประกาศไว้ในช่วงก่อนหน้า[11] นอกจากนี้ หลายประเทศเร่งการส่งออกสินค้าไปประเทศคู่ค้าอื่น ๆ เพื่อทดแทนการลดลงของการส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ ทำให้ภาคการผลิตอุตสาหกรรมยังไม่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing Purchasing Manager's Index) ในหลายประเทศที่ยังอยู่ในระดับสูงกว่า 50[12] ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจหลักยังขยายตัวได้ต่อเนื่องตามการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชน ส่วนเศรษฐกิจจีนได้รับการส่งเสริมจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) รวมทั้งเศรษฐกิจกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาในหลายประเทศขยายตัวเร่งขึ้นตามมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง[13] สำหรับแรงกดดันทางด้านเงินเฟ้อจากผลกระทบของมาตรการขึ้นอัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ เริ่มส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ปรับตัวสูงขึ้น ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในหลายประเทศสำคัญยังคงทรงตัวอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการปรับลดราคาสินค้าส่งออกของประเทศต้นทางสินค้าและภาคธุรกิจยังคงรับภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นโดยยังไม่ส่งผ่านไปยังผู้บริโภค ประกอบกับการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องของราคาพลังงาน ส่งผลให้ธนาคารกลางยังดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายได้อย่างต่อเนื่อง[14]

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวต่อเนื่องจากในไตรมาสก่อนหน้า[15] โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวต่อเนื่องตามการใช้จ่ายในภาคบริการที่ยังคงขยายตัวในระดับดี สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการอยู่ที่ 54.8 เพิ่มขึ้นจากระดับ 52.5 ในไตรมาสก่อนหน้า รวมทั้งแรงสนับสนุนจากการลงทุนในหมวดที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะในกลุ่มเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ยังคงขยายตัวดีขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การส่งออกชะลอลง เช่นเดียวกับการนำเข้าที่ชะลอตัวภายหลังจากการเร่งนำเข้าสินค้าในช่วงไตรมาสก่อนหน้า ด้านตลาดแรงงานเริ่มส่งสัญญาณการชะลอตัว โดยอัตราการว่างงานเฉลี่ย 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ร้อยละ 4.3 นับเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 และการจ้างงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเพียง 22,000 ตำแหน่งในเดือนสิงหาคม เทียบกับ 79,000 ตำแหน่งในเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (CPI) อยู่ที่ร้อยละ 2.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส โดยเป็นผลจากการขยายตัวของราคาอาหารและเครื่องดื่ม ที่อยู่อาศัย และบริการ ทั้งนี้ แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0 อย่างไรก็ดี ภายใต้ทิศทางเศรษฐกิจและตลาดแรงงานที่ชะลอตัว ส่งผลให้ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ (FOMC) เมื่อวันที่ 16 - 17 กันยายน 2568 มีมติลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นครั้งแรกของปี 2568 จากร้อยละ 4.25 - 4.5 เป็นร้อยละ 4.0 - 4.25 พร้อมทั้งส่งสัญญาณยุติมาตรการควบคุมปริมาณเงิน (QT) เพื่อสนับสนุนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินในระยะต่อไป

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจประเทศ สำคัญ ๆ ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง[16] ตามการขยายตัวของการส่งออกสินค้าและการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในช่วง 2 เดือนแรกของไตรมาสที่ 3 ยังคงขยายตัวร้อยละ 4.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า แม้ว่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 13.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่การส่งออกไปสหราชอาณาจักร ไต้หวัน อินโดนีเซีย และซาอุดิอาระเบีย ขยายตัวดีขึ้น ส่งผลให้ภาคการผลิตปรับตัวดีขึ้น สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 50.1 และเป็นการสูงกว่าระดับ 50 ครั้งแรกในรอบ 13 ไตรมาส นอกจากนี้ อุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวได้โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง โดยอัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 6.3 เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการอยู่ที่ระดับ 50.9 เทียบกับ 50.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราเงินเฟ้อยังทรงตัวที่ร้อยละ 2.1 ใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนหน้า ทำให้ธนาคารกลางยุโรปยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาการขยายตัวของเศรษฐกิจ[17] นอกจากนี้เศรษฐกิจยูโรโซนยังได้รับแรงสนับสนุนจากกรอบงบประมาณรายจ่ายระยะยาว (Multiannual Financial Frameworks: MFF) ผ่านทางโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสนับสนุนการลงทุน Next Generation EU โดยได้มีการอนุมัติงบประมาณให้ประเทศสมาชิกถึง 4.96 หมื่นล้านยูโร ในไตรมาสที่ 3 ปี 2568 เพิ่มขึ้นจาก 1.08 หมื่นล้านยูโร ในไตรมาสก่อนหน้า

---

[11] รายละเอียดในตารางสรุปมาตรการทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ

[12] ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมของยูโรโซน จีน ฮ่องกง สิงคโปร์ อินโดนีเซียและเวียดนาม ในไตรมาสที่ 3 เฉลี่ยอยู่ที่ 50.1 50.4 53.4 50.4 และ 51.1 ตามลำดับ เทียบกับระดับ 49.3 49.7 48.4 47.0 และ 48.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

[13] มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่ 3 ของจีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 6.6 ร้อยละ 36.5 ร้อยละ 11.4 ร้อยละ 13.5 ร้อยละ 12.8 และร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

[14] ธนาคารกลางที่มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงในไตรมาสที่ผ่านมา อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐฯ แคนาดา อังกฤษ มาเลเซีย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ขณะที่ธนาคารกลางสำคัญอื่น ๆ ยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับต่ำต่อเนื่อง

[15] ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 3 ของปี 2568และข้อมูลด้านเศรษฐกิจสำคัญไม่มีการเผยแพร่ตามกำหนดเนื่องจากการหยุดทำการของรัฐบาลกลาง

[16] เศรษฐกิจเยอรมนี สเปน และฝรั่งเศสในไตรมาสที่ 3 ขยายตัวร้อยละ 0.3 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 0.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.3 ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

[17] ธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม และ 11 กันยายน 2568 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งสองครั้ง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 ยังคงอยู่ที่ร้อยละ 2.15 ร้อยละ 2.40 และ ร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวลงของการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.4 จากร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบกับการชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนสะท้อนจากปริมาณการค้าปลีกที่ลดลงร้อยละ 7.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสที่สอง เช่นเดียวกับจำนวนยอดจำหน่ายรถยนต์ส่วนบุคคลที่ลดลงร้อยละ 4.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ดี การลงทุนภาคเอกชนยังคงขยายตัวได้ดีส่วนหนึ่งเป็นผลจากนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการลงทุนอุตสาหกรรมแห่งอนาคต แม้ว่าต้นทุนการลงทุนจะสูงขึ้น ขณะที่ตลาดแรงงานยังคงทรงตัว โดยอัตราการว่างงานในไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 2.5 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า และอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยร้อยละ 2.9 ลดลงจากร้อยละ 3.8 และร้อยละ 3.4 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองของปี 2568 ตามลำดับ ทั้งนี้ แม้อัตราเงินเฟ้อยังสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2 ต่อเนื่องนับตั้งแต่เมษายน 2565 แต่การลดลงของเงินเฟ้อประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศและภาคการส่งออก ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 0.5 ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินเมื่อวันที่ 18 - 19 กันยายน 2568 ส่งผลให้ค่าเงินเยนในไตรมาสที่สามอยู่ที่ 147.44 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจาก 144.55 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่นโยบายการคลัง รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชนและลดผลกระทบจากอัตราเงินเฟ้อ

แนวทางในการปฏิรูปเศรษฐกิจของญี่ปุ่น

เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2568 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศแนวทางในการดำเนินนโยบายและปฏิรูปเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วย **(1) แนวทางการบริหารเศรษฐกิจมหภาค** โดยมุ่งเน้นไปที่การขยายตัวในระยะสั้นและการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศ **(2) แนวทางการปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงานและการส่งเสริมการลงทุน** ประกอบด้วย (2.1) นโยบายเพื่อไม่ให้เกิด Price-wage Spiral มีดังนี้ (2.1.1) แผนการเพิ่มขึ้นค่าจ้างระยะปานกลาง 5 ปี โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าภายในปี 2572 ค่าจ้างที่แท้จริงจะต้องขยายตัวร้อยละ 1.0 และค่าจ้างขั้นต่ำทั่วประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ 1,500 เยนต่อชั่วโมง (2.1.2) มาตรการผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของค่าจ้าง อาทิ Reskilling และการสนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนา (2.2) แผนพัฒนาภูมิภาค 2.0 และมาตรการตอบสนองต่อปัญหาในภูมิภาค (2.3) มาตรการเพิ่มรายได้ของธุรกิจผ่านนโยบายสร้างประเทศแห่งการลงทุน ประกอบด้วย (2.3.1) Green Transformation (2.3.2) Digital Transformation (2.3.3) การพัฒนาอุตสาหกรรมอวกาศและพาณิชย์นาวี (2.3.4) การพัฒนาวิทยาการสมัยใหม่ อาทิ ฟิสิกส์ควอนตัม พลังงานแห่งอนาคต (2.3.5) การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ (2.3.6) การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจระหว่างประเทศ อาทิ การส่งออกของ SMEs หรือการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ และ (2.3.7) การสนับสนุนการถือครองสินทรัพย์ อาทิ ระบบ NISA (2.4) มาตรการรักษาความปลอดภัยของประชาชน **(3) แนวทางการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจระยะปานกลางและระยะยาว** ประกอบด้วย (3.1) การสร้างระบบประกันสังคมสำหรับทุกช่วงวัย (3.2) มาตรการตอบสนองต่อสังคมสูงวัย (3.3) การสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาและการวิจัยที่มีคุณภาพ (3.4) การสร้างการลงทุนเชิงกลยุทธ์ และ (3.5) การสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจภูมิภาคในระดับศักยภาพ และ (4) แนวทางการจัดสรรงบประมาณประจำปี 2569 สำหรับการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

ต่อมาในวันที่ 26 กันยายน 2568 รัฐบาลญี่ปุ่นมีมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพที่สำคัญ ดังนี้ (1) มาตรการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามากกว่า 20,000 เยนต่อคน รวมถึงปรับฐานเงินได้ต่ำสุดที่ต้องจ่ายภาษีเป็น 1.6 ล้านเยนต่อปี (2) เงินอุดหนุนครัวเรือนรายได้ต่ำจำนวน 30,000 เยนต่อครัวเรือน และเพิ่มเติมอีก 20,000 เยนต่อบุตรหนึ่งคน (3) มาตรการพัฒนาตามความต้องการของคนในพื้นที่ (4) มาตรการซื้อข้าวเปลือกค้างโกดังกว่า 3.1 แสนตัน (5) มาตรการช่วยเหลือค่าไฟฟ้าและค่าแก๊ส (6) มาตรการตรึงราคาน้ำมันไม่ให้สูงกว่า 175 เยนต่อลิตร (7) มาตรการช่วยเหลือในการลางานเพื่อดูแลบุตร และ (8) มาตรการช่วยเหลือค่าเล่าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คนละ 118,800 เยนต่อคน

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 4.8 ชะลอลงจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราที่ต่ำสุดในรอบ 4 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ทั้งการอุปโภคบริโภคและการลงทุนซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาหนี้สินภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยืดเยื้อ และความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าสหรัฐฯ ที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้บริโภค สะท้อนจากยอดค้าปลีกที่ขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 11 ไตรมาส ขณะที่การลงทุนสินทรัพย์ถาวรลดลงร้อยละ 2.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 13.9 และต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจจีนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกที่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมูลค่าการส่งออกของจีนขยายตัวร้อยละ 6.6 สูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส ท่ามกลางความพยายามของภาคธุรกิจในการกระจายการลงทุนและการขยายตลาดส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าใหม่นอกสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน และสหภาพยุโรปขยายตัวในระดับสูง[18] เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing PMI) อยู่ที่ระดับ 49.5 เทียบกับระดับ 49.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง โดยดัชนีราคาผู้บริโภคปรับตัวลดลงร้อยละ 0.2 เทียบกับร้อยละ 0.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 7 ไตรมาส ส่งผลให้เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2568 ธนาคารกลางจีน (PBOC) ได้คงอัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีระยะเวลา 1 ปี และระยะ 5 ปี (Loan Prime Rate: LPR) ไว้ที่ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.5 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยติดต่อกันเป็นเดือนที่ 5 และเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ต่อเนื่องจากเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2568 ธนาคารจีนได้คงอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (Reverse Repo) ระยะ 7 วันไว้ที่ร้อยละ 1.40

[18] มูลค่าการส่งออกไปประเทศในกลุ่มอาเซียนและสหภาพยุโรปขยายตัวร้อยละ 18.2 และร้อยละ 11.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 17.5 และร้อยละ 9.3 ในไตรมาสก่อน ตามลำดับ และสูงสุดในรอบ 12 ไตรมาส ขณะที่มูลค่าการส่งออกไปสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 27.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 23.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดเป็นประวัติการณ์

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวของภาคการส่งออกสินค้า โดยมูลค่าการส่งออกในไตรมาสที่สามของเศรษฐกิจไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 36.5 ร้อยละ 14.7 ร้อยละ 11.4 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ส่งผลให้ในไตรมาสที่ 3 เศรษฐกิจเกาหลีใต้และไต้หวันขยายตัวร้อยละ 1.7 และร้อยละ 7.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.6 และร้อยละ 8.0 ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับเศรษฐกิจฮ่องกงที่ขยายตัวร้อยละ 3.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงสุดในรอบ 7 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นการขยายตัวที่ชะลอตัวต่ำที่สุดในรอบ 8 ไตรมาส โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เร่งตัวขึ้น เนื่องจากสหรัฐฯ มีการเก็บอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากสิงคโปร์ที่ร้อยละ 10 ต่ำสุดในภูมิภาค ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง[19] ส่งผลให้ธนาคารกลางสิงคโปร์และธนาคารกลางฮ่องกงมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากร้อยละ 1.75 และร้อยละ 4.75 เป็นร้อยละ 1.35 และร้อยละ 4.25 ตามลำดับ

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนใหญ่ขยายตัวใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนหน้า ตามการอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวได้ดี[20] ประกอบกับการส่งออกที่ยังสามารถขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง[21] แม้การส่งออกไปยังสหรัฐฯ จะเริ่มชะลอตัวลง โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 8.2 เทียบกับร้อยละ 5.1 ร้อยละ 4.4 และร้อยละ 8.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 4.0 ชะลอตัวจากร้อยละ 5.5 ตามการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชน สอดคล้องกับความเชื่อมั่นภาคเอกชนที่ลดลงต่ำสุดในรอบ 3 ปี รวมทั้งผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นในช่วงเดือนกันยายน ขณะที่ธนาคารกลางส่วนใหญ่มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงต่อเนื่องท่ามกลางอัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ[22] เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงเนื่องจากผลกระทบของภาษีตอบโต้ทางการค้าของสหรัฐฯ

การขยายตัวของเศรษฐกิจและการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP							มูลค่าการส่งออกสินค้า								
	2565	2566	2567	2568				2565	2566	2567	2568					
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ส.ค.	ก.ย.
สหรัฐฯ	2.5	2.9	2.4	2.8	2.0	2.1		18.7	-2.1	0.9	1.7	3.6	6.4			
ยูโรโซน	3.7	0.6	1.3	0.9	1.6	1.5	1.4	5.1	2.0	0.2	0.5	4.9	5.6		0.8	
สหราชอาณาจักร	4.8	0.4	1.5	1.1	1.3	1.2	1.3	15.6	1.0	9.5	4.5	6.3	10.1	8.0	4.9	5.6
ออสเตรเลีย	4.1	2.0	1.2	1.1	1.4	1.8		19.9	-9.9	-6.4	-8.4	-7.8	-2.6	1.5	-7.2	7.5
ญี่ปุ่น	1.0	1.3	1.2	0.1	1.7	1.7		-1.2	-4.0	-0.1	-1.4	5.0	7.8	1.4	-0.9	0.7
จีน	3.1	5.4	5.4	5.0	5.4	5.2	4.8	5.6	-4.7	9.9	5.8	5.6	6.1	6.6	4.4	8.3
อินเดีย	7.0	8.8	6.4	6.7	7.4	7.8		14.6	-4.8	3.0	2.6	-4.3	-2.2	8.9	6.7	6.8
เกาหลีใต้	2.7	1.6	1.1	2.0	-0.03	0.6	1.7	6.1	-7.5	4.2	8.1	-2.3	2.2	6.5	1.1	12.6
ไต้หวัน	2.7	1.1	3.8	4.8	5.5	8.0	7.6	7.4	-9.8	9.0	9.8	17.5	34.1	36.5	34.0	33.8
ฮ่องกง	-3.7	3.2	2.5	2.5	3.0	3.1	3.8	-9.3	-7.8	4.1	9.1	11.5	14.2	14.7	14.1	16.2
สิงคโปร์	4.1	1.8	5.0	4.4	4.1	4.5	2.9	12.7	-7.7	6.4	6.2	3.0	16.1	11.4	4.2	16.0
อินโดนีเซีย	5.3	5.1	5.0	5.0	4.9	5.1	5.0	26.1	-11.4	9.0	3.0	6.5	8.9	9.0	5.8	11.4
มาเลเซีย	9.0	3.5	4.9	5.1	4.4	4.4	5.2	17.6	-11.1	14.6	5.7	10.8	13.5	12.3	6.2	13.4
ฟิลิปปินส์	7.6	5.5	5.3	5.7	5.4	5.5	4.0	6.5	-7.5	-5.3	-0.5	10.4	16.2	12.8	5.5	15.9
เวียดนาม	8.5	5.1	7.6	7.1	7.1	8.2	8.2	10.6	-4.6	10.8	14.4	11.0	18.1	18.2	14.5	24.7

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2568

[19] อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สามของเศรษฐกิจไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ และเกาหลีใต้อยู่ที่ร้อยละ 1.5 ร้อยละ 1.1 ร้อยละ 0.6 และร้อยละ 2.0 ลดลงจากร้อยละ 1.6 ร้อยละ 1.8 ร้อยละ 0.8 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

[20] ดัชนีการค้าปลีกของอินโดนีเซียและเวียดนามขยายตัวร้อยละ 4.7 และร้อยละ 9.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.9 และร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

[21] การส่งออกของอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามในไตรมาสที่สามปี 2568 ขยายตัวในระดับสูงที่ร้อยละ 9.0 ร้อยละ 12.3 ร้อยละ 12.8 และร้อยละ 18.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 8.9 ร้อยละ 13.5 ร้อยละ 16.2 และร้อยละ 18.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

[22] ธนาคารกลางฟิลิปปินส์มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงครั้งละ 0.25 ในการประชุมประจำเดือนมิถุนายนและสิงหาคม 2568 และธนาคารกลางมาเลเซียมีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 0.25 ในการประชุมประจำเดือนกรกฎาคม 2568 โดยอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 3 ของมาเลเซียและฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 1.3 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ ขณะที่ ธนาคารกลางอินโดนีเซียมีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงต่อเนื่อง ครั้งละ 0.25 ในการประชุมประจำเดือนกรกฎาคม สิงหาคม และกันยายน 2568 แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 3 จะเร่งขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 2.4 จากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2569

เศรษฐกิจโลกในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะชะลอลงจากปี 2568 เนื่องจากผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักที่คาดว่าจะส่งผลต่อเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากต้นทุนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ภายหลังจากที่เศรษฐกิจโลกได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวเร่งขึ้นในเกณฑ์สูงของการค้าระหว่างประเทศในช่วงปี 2568 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากผู้ส่งออกปรับลดราคาสินค้าส่งออกทำให้แรงกดดันเงินเฟ้อในสหรัฐฯ ยังไม่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจโลกในระยะต่อไปยังมีความเสี่ยงจากแนวโน้มวัฏจักรขาลงของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ท่ามกลางการแข่งขันที่สูงขึ้นและความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่ยังมีความเสี่ยงในการจัดเก็บภาษีนำเข้าสินค้าแบบเฉพาะเจาะจงเพิ่มเติมโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินมาตรการควบคุมแร่หายากของจีน ซึ่งจะส่งผลต่อแนวโน้มการลงทุนและการส่งออกของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ยังคงมีแนวโน้มยืดเยื้อทั้งสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน รวมถึงความขัดแย้งในตะวันออกกลาง สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อในปี 2569 คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นภายหลังผู้ประกอบการเริ่มทยอยส่งผ่านต้นทุนทางการค้าไปยังผู้บริโภคมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญโดยเฉพาะธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มจะชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง ขณะที่ธนาคารกลางของประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและเงินลงทุนระหว่างประเทศจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก

สำหรับการประมาณการในกรณีฐานครั้งนี้ อยู่ภายใต้สมมติฐานมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีการบังคับใช้แล้วในปัจจุบัน (ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2568) และประเมินว่าจะมีการบังคับใช้ในระดับปัจจุบันไปตลอดช่วงของการประมาณการ ขณะที่ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์จะไม่ทวีความรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจะส่งผลให้**เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.3 ชะลอลงจากร้อยละ 3.2 และร้อยละ 3.4 ในปี 2568** โดยมีรายละเอียดแนวโน้มเศรษฐกิจรายประเทศ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.7 ในปี 2569 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.9 ในปี 2568 เนื่องจากคาดว่ามาตรการปรับขึ้นภาษีนำเข้า รวมถึงมาตรการด้านการจำกัดคนเข้าเมืองจะเริ่มส่งผลต่อภาคเศรษฐกิจจริงและระดับราคามากขึ้น ภายหลังจากที่อัตราภาษีนำเข้าที่แท้จริง (Effective Tariff Rate) ปรับเพิ่มสูงขึ้น[23] ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวคาดว่าจะส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้น เมื่อรวมกับผลกระทบจากการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. จะเป็นการเพิ่มแรงกดดันด้านราคาให้กับผู้ประกอบการภาคการผลิตภายในประเทศ ทั้งนี้ แรงกดดันเงินเฟ้อจะเริ่มสูงขึ้นเนื่องจากผู้ประกอบการส่งผ่านต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากภาษีนำเข้าไปยังผู้บริโภคมากขึ้น ขณะเดียวกันนโยบายตรวจคนเข้าเมืองที่เข้มงวดและการจำกัดแรงงานต่างชาติอาจทำให้ตลาดแรงงานกลับมาตึงตัวอีกครั้ง ซึ่งอาจนำไปสู่การขาดแคลนแรงงานในบางภาคส่วน โดยเฉพาะภาคบริการ ก่อสร้าง และโลจิสติกส์ รวมถึงสร้างแรงกดดันให้อัตราค่าจ้างปรับตัวเพิ่มขึ้น ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะชะลอการผ่อนคลายนโยบายการเงินลง ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐยังเผชิญกับข้อจำกัดจากระดับหนี้สาธารณะที่ใกล้เคียงกับเพดานหนี้สาธารณะ อีกทั้งความขัดแย้งภายในรัฐสภาเกี่ยวกับนโยบายด้านสวัสดิการสังคมที่ส่งผลให้การอนุมัติงบประมาณและการดำเนินงานของรัฐบาลมีข้อจำกัด[24]

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 ในปี 2569 ชะลอลงจากร้อยละ 1.3 ในปี 2568 ตามแนวโน้มการชะลอตัวลงของภาคการค้าระหว่างประเทศอันเป็นผลมาจากมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ[25] และการแข็งค่าขึ้นของค่าเงินยูโรรวมถึงแรงกดดันจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนและภาคการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมยังคงชะลอตัว ขณะที่ผู้ประกอบการภายในภูมิภาคยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับการแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ภายหลังจากที่มีการปรับลดข้อจำกัดในการนำเข้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยูโรโซนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของกำลังซื้อภาคครัวเรือน ภายใต้สถานการณ์ตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง ส่งผลให้อัตราค่าจ้างที่แท้จริงยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนแนวโน้มการลดลงของแรงกดดันเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเข้าสู่กรอบเป้าหมายในปี 2569 ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายนโยบายการเงินเพิ่มเติมในระยะต่อไปซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 ในปี 2569 ชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในปี 2568 สาเหตุหลักมาจากผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่ส่งผลต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคการส่งออก สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตในเดือนตุลาคมที่ลดลงมาอยู่ที่ 48.3 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 21 เดือน นอกจากนี้ แม้ว่าค่าจ้างจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการต่อรองค่าจ้างประจำฤดูใบไม้ผลิ (Shunto) ประจำปี 2569 และการประกาศขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำประจำปีเมื่อเดือนตุลาคม 2568 กว่าร้อยละ 6.3 แต่ค่าจ้างที่แท้จริงยังคงมีแนวโน้มลดลงจากอัตรา

---

[23] อัตราภาษีนำเข้าที่แท้จริงของสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 2.4 ในเดือนมกราคม 2568 เป็นร้อยละ 17.9 ในเดือนตุลาคม

[24] เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2568 ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้อนุมัติร่างกฎหมายงบประมาณชั่วคราว เพื่อยุติภาวะการปิดทำการของรัฐบาลกลาง โดยร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านการอนุมัติจากทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ส่งผลให้รัฐบาลกลางได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการต่อไปจนถึง 30 มกราคม 2569 เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาพิจารณางบประมาณส่วนที่เหลือ ทั้งนี้วุฒิสภาจะมีการโหวตประเด็นซึ่งมีความขัดแย้งในช่วงก่อนหน้า โดยเฉพาะเรื่อง Affordable Care Act ในภายหลัง

[25] สหรัฐฯ และสหภาพยุโรปได้บรรลุข้อตกลงทางการค้าระหว่างกันเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2568 โดยสหภาพยุโรปจะยกเลิกภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ ทั้งหมดและอนุญาตให้อาหารทะเลและสินค้าเกษตรของสหรัฐฯ เข้าถึงตลาดยุโรปได้ ส่วนสหรัฐฯ จะเร่งดำเนินการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าสำหรับยา เซมิคอนดักเตอร์ และไม้แปรรูปที่มีถิ่นกำเนิดจากสหภาพยุโรปให้เหลือไม่เกินร้อยละ 15 และเมื่อสหภาพยุโรปได้เสนอร่างกฎหมายที่จำเป็นแล้วเพื่อการลดภาษีศุลกากรตามกรอบข้อตกลง สหรัฐฯ จะลดภาษีนำเข้าสำหรับยานยนต์และชิ้นส่วนจากยุโรปต่อไป

เงินเฟ้อที่สูงกว่าอัตราการขยายตัวของค่าจ้าง อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากงบประมาณประจำปี 2569[26] ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ นอกจากนี้ การลงทุนภาคเอกชนยังคงมีแนวโน้มขยายตัวจากยอดคำสั่งซื้อเครื่องจักรคงค้างที่ยังคงสูงอยู่ในช่วงปลายปี 2568 และการลงทุนในเครื่องจักรที่เพิ่มขึ้นเพื่อทดแทนปัญหาขาดแคลนแรงงาน[27] ประกอบกับนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของรัฐบาล สำหรับนโยบายการเงิน ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติมในปี 2569 เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ[28] และเพื่อให้อัตราเงินเฟ้อกลับเข้าสู่ระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.4 ในปี 2569 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในปี 2568 โดยเป็นผลมาจากแรงส่งของภาคการส่งออกที่ลดลงเนื่องจากผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และผลของฐานการขยายตัวของการส่งออกสินค้าที่เร่งขึ้นสูงในช่วงปี 2568 เช่นเดียวกับภาคการผลิตอุตสาหกรรมเริ่มส่งสัญญาณการชะลอตัวสอดคล้องกับยอดคำสั่งซื้อล่วงหน้าที่ปรับลดลง ขณะเดียวกันอุปสงค์ภายในประเทศยังมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากการลงทุนในประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการสิ้นสุดแรงส่งของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ท่ามกลางภาระหนี้สาธารณะที่เพิ่มสูง ส่งผลให้การดำเนินนโยบายการคลังเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจในระยะต่อไปมีข้อจำกัด โดยเฉพาะการลงทุนของรัฐบาลท้องถิ่น อย่างไรก็ดี คาดว่าธนาคารกลางจีนจะยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย และคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับต่ำ เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ท่ามกลางแรงกดดันจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ

เศรษฐกิจอินเดีย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.5 ชะลอลงจากร้อยละ 7.0 โดยเป็นผลมาจาการชะลอลงของการส่งออกและการผลิตสินค้าภาคอุตสาหกรรมจากการปรับเพิ่มภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ โดยอัตราภาษีการค้าตอบโต้ของสหรัฐฯ ที่เรียกเก็บต่ออินเดียที่ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นระดับที่สูงกว่าประเทศอื่น ๆ และจะมีผลกระทบต่อภาคการส่งออกและความสามารถในการแข่งขันของอินเดียในระยะต่อไป อย่างไรก็ดี คาดว่าเศรษฐกิจอินเดียจะได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศภายใต้การดำเนินมาตรการปฏิรูปภาษีเพื่อกระตุ้นการอุปโภคบริโภคและบรรเทาภาระภาษีของประชาชนระหว่างปีงบประมาณ 2568 - 2569[29] ประกอบกับแรงกดเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้ธนาคารกลางอินเดียสามารถดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายได้อย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ส่วนใหญ่มีแนวโน้มชะลอตัวลงในปี 2569 ตามการลดลงของการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และมาตรการควบคุมสินแร่สำคัญของจีนที่มีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานอิเล็กทรอนิกส์และเซมิคอนดักเตอร์ที่เป็นสินค้าส่งออกหลักของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังมีแนวโน้มที่จะมีแรงสนับสนุนจากมาตรการของรัฐบาลในดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเชิงรุกเพื่อเร่งการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย[30] โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ขณะเดียวกัน แรงกดดันเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินนโยบายการเงินมีแนวโน้มผ่อนคลายอย่างต่อเนื่องในทุกประเทศ โดยในปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจไต้หวัน เศรษฐกิจฮ่องกง และเศรษฐกิจสิงคโปร์ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.4 ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 3.5 ในปีก่อนหน้า ขณะที่ เศรษฐกิจเกาหลีใต้ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในปีก่อนหน้า โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ

เศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะส่งผลให้การส่งออกสินค้าปรับตัวลดลง อย่างไรก็ดี การอุปโภคบริโภคภายในประเทศและการใช้จ่ายภาครัฐ[31] ยังเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญในการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2569 ประกอบกับนโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายภายใต้แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ คาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามจะขยายตัวร้อยละ 4.7 ร้อยละ 4.2 และร้อยละ 5.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ร้อยละ 4.4 และร้อยละ 7.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.6 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 5.3 เนื่องจากผลของฐานที่ต่ำในปีก่อนที่ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2568

---

[26] งบประมาณรายจ่ายประจำในปีงบประมาณ 2569 อยู่ที่ 122.4 ล้านล้านเยน สูงขึ้นกว่าปีงบประมาณ 2568 ที่ 115.2 ล้านล้าน คิดเป็นการเพิ่มร้อยละ 6.3 ขณะที่รายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ 2569 ลดลงจาก 12.18 ล้านล้านเยน เหลือ 12.16 ล้านล้านเยน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 0.2

[27] สำนักวิจัยเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะรัฐมนตรีญี่ปุ่นประมาณการว่าจำนวนคำสั่งซื้อเครื่องจักรในไตรมาสที่ 3 จะขยายตัวร้อยละ 3.7 (%QoQ sa.) ฟื้นตัวจากร้อยละ (-1.6) ในไตรมาสก่อนหน้า

[28] ธนาคารกลางญี่ปุ่นในการประชุมเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2568 มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 0.5 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในเดือนกันยายน 2568 อยู่ที่ร้อยละ 2.9

[29] ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 - 2569 ของอินเดีย รัฐบาลได้ดำเนินการปฏิรูปภาษี (Tax Reform) เพื่อกระตุ้นการอุปโภคบริโภคและบรรเทาภาระภาษีของประชาชน อาทิ การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผู้มีรายได้ไม่เกิน 1.2 ล้านรูปีต่อปี การเพิ่มค่าลดหย่อนมาตรฐาน (Standard Deduction) เป็น 75,000 รูปี นอกจากนี้ยังขยายระยะเวลาการยื่นแบบภาษีฉบับปรับปรุงจาก 2 ปีเป็น 4 ปี เพื่อช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นให้ผู้เสียภาษี

[30] รัฐบาลไต้หวันดำเนินโครงการ Forward-looking Infrastructure Development Program และแผน Five Trusted Industry Sectors (2567-2571) เพื่อเร่งการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น เซมิคอนดักเตอร์และ AI ขณะที่รัฐบาลสิงคโปร์คงแนวนโยบายการคลังเชิงรุกภายใต้งบประมาณปี 2568 เพื่อสนับสนุนการวิจัยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และยกระดับทักษะแรงงาน ขณะที่รัฐบาลเกาหลีใต้เดินหน้าแผนสนับสนุนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์มูลค่าประมาณ 3.3 หมื่นล้านดอลลาร์สรอ. ควบคู่กับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเฉพาะทางและโครงสร้างพื้นฐานพลังงานเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

[31] รัฐบาลฟิลิปปินส์ตั้งเป้าหมายการเบิกจ่ายงบลงทุนเพื่อก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศไว้ที่ประมาณร้อยละ 5-6 ของ GDP เช่นเดียวกับรัฐบาลเวียดนามที่พยายามเร่งการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรักษาการเติบโตของภาคก่อสร้างภายในประเทศ ขณะที่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 13 ของมาเลเซีย ได้จัดสรรงบประมาณกว่า 1.5 แสนล้านดอลลาร์สรอ. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ส่วนรัฐบาลอินโดนีเซียคาดว่าจะดำเนินนโยบายการคลังแบบขยายตัวต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์ แก้ไขปัญหาความยากจน และการปฏิรูประบบภาษี

ตารางสรุปมาตรการทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ

ประเทศ	มาตรการ
สหรัฐอเมริกา	• นโยบายการค้าภายใต้ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ มุ่งเน้นการเปลี่ยนนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ให้เป็นแบบอเมริกาต้องมาก่อน (America First) โดยมีเป้าหมายสร้างชนชั้นกลางที่เข้มแข็งขึ้นและเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ มีมาตรการสำคัญ ได้แก่ (1) สร้างเศรษฐกิจที่เน้นการผลิต ผ่านการส่งเสริม เศรษฐกิจที่เน้นการผลิต การประดิษฐ์ การสร้าง การเพาะปลูก และการผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะการเพิ่มค่าแรงด้วยการเพิ่มจำนวนตำแหน่งงานในภาคการผลิต และภาคส่วนอื่น การส่งเสริมนวัตกรรมด้วยการใช้เครื่องมือนโยบายการค้าเพื่อจูงใจให้มีการย้ายฐานการผลิตกลับประเทศ และเสริมความมั่นคงของชาติ (2) มาตรการภาษีเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและจูงใจให้ผู้ประกอบการย้ายฐานการผลิตกลับสู่สหรัฐฯ เพื่อปรับสมดุลความสัมพันธ์ทางการค้า (3) การสอบสวนและแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้า รวมถึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ(4) ตรวจสอบการค้าที่ไม่เป็นธรรมและความสัมพันธ์แบบต่างตอบแทนกับทุกประเทศ(5) ทบทวนข้อตกลงการค้าเดิม เช่น ข้อตกลง USMCA (สหรัฐฯ-เม็กซิโก-แคนาดา) เพื่อให้มั่นใจว่าข้อตกลงเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของชาติ และ (6) นโยบายต่อจีนที่สหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสูงสุด ด้วยการทบทวนการปฏิบัติตามข้อตกลงการค้าเฟสหนึ่ง (Phase One Agreement) ระหว่างสหรัฐฯ กับจีน และประเมินสถานะทางการค้ากับจีนใหม่ • สหรัฐฯ ได้ประกาศภาษีตอบโต้ทางการค้า (Reciprocal Tariffs) ในอัตราอย่างน้อยร้อยละ 10 สำหรับสินค้านำเข้าแตกต่างไปแต่ละประเทศ มีผลตั้งแต่วันที่ 7 ส.ค. 2568 เป็นต้นไป พร้อมนี้ได้ประกาศขึ้นภาษีเหล็กและอะลูมิเนียม (Section 232 Tariffs) เป็นร้อยละ 50 มีผลตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน 2568 รวมทั้งภาษีเพิ่มเติมสำหรับสินค้านำเข้าเฉพาะบางประเภท และยกเลิกการยกเว้นภาษี de minimis สำหรับสินค้านำเข้าที่มีมูลค่าต่ำกว่า 800 ดอลลาร์ สรอ. ที่มาจากจีน
สหภาพยุโรป (EU)	• สหภาพยุโรป (EU) และสหรัฐฯ ได้บรรลุข้อตกลงทางการค้าเมื่อกรกฎาคม 2568 โดยสหรัฐฯ เก็บภาษีนำเข้าสินค้าจาก EU ในอัตราร้อยละ 15 สำหรับสินค้าส่วนใหญ่ ขณะที่ EU ตกลงจะซื้อพลังงานและเพิ่มการลงทุนในสหรัฐฯ • สหภาพยุโรป (EU) เรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing Duty: CVD) ต่อสินค้าอุปกรณ์เข้าถึงในแนวดิ่งแบบเคลื่อนที่ (MAE) ที่นำเข้าจากจีน อัตราร้อยละ 20.6-66.7 โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2568 ภายหลังการไต่สวนพบว่ารัฐบาลจีนให้การอุดหนุนผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมในประเทศอย่างไม่เป็นธรรม • มาตรการและนโยบายสำคัญของสหภาพยุโรป (EU) ด้านการค้าและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย (1) การเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความยืดหยุ่น โดยเน้นการใช้ข้อตกลงการค้าเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อกระจายแหล่งที่มาของอุปทาน รวมทั้งการกำหนดข้อบังคับทางการค้า (2) การบังคับใช้กฎและการแก้ไขอุปสรรคทางการค้า ทั้งการบังคับใช้กฎการค้าอย่างเข้มแข็งและรวดเร็ว การขจัดอุปสรรคทางการค้า การใช้กลไกยุติข้อพิพาท อาทิ จุดรับเรื่องร้องเรียนแบบครบวงจร (Single-Entry Point) (3) การขยายเครือข่ายและมาตรฐานทางการค้า รวมถึงข้อตกลงพิเศษ (Preferential Trade Agreements) ข้อตกลงการค้า การกำหนดมาตรฐานที่ครอบคลุมด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อตกลงเฉพาะ และ (4) การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อาทิ แพลตฟอร์ม Access2Markets เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของข้อตกลงการค้า
สหราชอาณาจักร	• สหราชอาณาจักรและสหรัฐฯ บรรลุข้อตกลง U.S.-UK Economic Prosperity Deal โดยสหรัฐฯ จะยกเลิกภาษีเหล็กและอะลูมิเนียม และลดภาษีรถยนต์สหราชอาณาจักรลงเหลือร้อยละ 10 สำหรับโควตา 100,000 คัน ส่วนสหราชอาณาจักรจะยกเลิกภาษีนำเข้าเนื้อวัวและเอทานอลจากสหรัฐฯ และให้สิทธิพิเศษยกเว้นภาษีสำหรับอากาศยานและยา โดยจะยังคงภาษีพื้นฐานร้อยละ 10 สำหรับสินค้าอื่น • สหราชอาณาจักรและอินเดียบรรลุข้อตกลงการค้าเสรีเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2568 โดยอินเดียจะลดภาษีให้แก่สินค้ากว่าร้อยละ 90 ประเภทที่นำเข้าจาก UK และจะยกเลิกภาษีนำเข้าให้แก่สินค้าร้อยละ 85 ประเภทภายใน 10 ปี ขณะที่ UK จะลดภาษีนำเข้าให้แก่สินค้าหลายประเภทจากอินเดีย • ยุทธศาสตร์การค้าสำคัญของสหราชอาณาจักร ได้แก่ (1) การขยายเครือข่ายข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) โดยเน้นการทำข้อตกลงกับประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์และตลาดที่เติบโตสูง อาทิ ข้อตกลงกับออสเตรเลีย อินเดีย และญี่ปุ่น (2) การสร้างความมั่นคงและความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ เพื่อปกป้องผลประโยชน์และลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาคู่ค้าที่ไม่แน่นอน ผ่านการกระจายความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทาน และการปกป้องการลงทุนที่มีความละเอียดอ่อน (3) การสนับสนุนธุรกิจและการส่งเสริมการส่งออก โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้า ทั้งการลดอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีและการส่งเสริมการค้าดิจิทัล และ (4) การใช้มาตรฐานระดับสูง โดยกำหนดพันธกรณีที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม แรงงานและสิทธิมนุษยชน และความยั่งยืน
ออสเตรเลีย	• นโยบายการทูตเชิงเศรษฐกิจและการพาณิชย์ของออสเตรเลียประกอบด้วย (1) การส่งเสริมการลงทุน (Promoting Investment) มุ่งเน้นการเสริมสร้างชื่อเสียงของออสเตรเลียในฐานะแหล่งที่มาและจุดหมายปลายทางของการลงทุนจากต่างประเทศ (2) การแก้ไขอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี โดยดำเนินการแก้ไขนโยบายหรือข้อบังคับของรัฐบาลต่างชาติ (นอกเหนือจากภาษีศุลกากร) ที่จำกัดการค้าสินค้าและบริการอย่างไม่สมเหตุสมผล (3) การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกอย่างแข็งขันแก่ธุรกิจที่มีส่วนร่วมในระดับนานาชาติ ให้คำแนะนำแก่ธุรกิจออสเตรเลียที่ดำเนินงานในต่างประเทศ เน้นการให้ข้อมูลและอธิบายโอกาสทางการตลาด (4) การสนับสนุนระบบการค้าที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ระดับโลก โดยสร้างความเข้าใจและการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจ ให้ตระหนักถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์พหุภาคีและระดับภูมิภาค และ (5) การเพิ่มความเชื่อมโยงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยให้การสนับสนุน บริการ และคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายนวัตกรรม • ออสเตรเลีย และจีน มีการฟื้นฟูทางการค้า โดยจีนได้ทยอยยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่เคยกำหนดกับสินค้าออสเตรเลียส่วนใหญ่ อาทิ ยกเลิกภาษีต่อต้านการทุ่มตลาดและภาษีตอบโต้ต่อไวน์บรรจุขวดของออสเตรเลีย และยกเลิกการห้ามนำเข้าเนื้อวัวจากโรงงานผลิตของออสเตรเลีย
ญี่ปุ่น	• ญี่ปุ่นบรรลุการเจรจาข้อตกลงทางการค้ากับสหรัฐฯ (U.S.-Japan's Strategic Trade & Investment Agreement) เมื่อเดือนกรกฎาคม 2568 โดยสหรัฐฯ จะจัดเก็บภาษีสินค้านำเข้าจากญี่ปุ่นในอัตราพื้นฐานร้อยละ 15 ส่วนญี่ปุ่นจะลดภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรของสหรัฐฯ และเพิ่มการลงทุนในสหรัฐฯ จำนวน 550,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. • มาตรการและนโยบายหลักของญี่ปุ่นภายใต้สมุดปกขาวว่าด้วยเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ ปี 2568 ประกอบด้วย (1) มาตรการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทาน เพื่อลดการพึ่งพาประเทศหรือภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งมากเกินไป รวมทั้งการควบคุมเทคโนโลยีและความมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเซมิคอนดักเตอร์และปัญญาประดิษฐ์ (AI) (2) มาตรการด้านการส่งเสริมการค้า การลงทุน และการต่างประเทศ โดยเฉพาะความร่วมมือกับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา (Global South) เพื่อขยายโอกาสทางธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่น ประกอบกับการจัดการข้อมูลข้ามพรมแดน และการดึงดูดเงินทุนต่างประเทศ และ (3) มาตรการด้านการปรับตัวสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ โดยการเพิ่มมูลค่าผ่านบริการและดิจิทัล เน้นการพัฒนาสินค้าส่งออก และการเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสะอาด เพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของญี่ปุ่นในระดับโลก
จีน	• จีนพิจารณาอนุมัติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี (2569-2573) ฉบับที่ 15 ของจีน (China's 15th Five-Year Plan) ระหว่างการประชุมเต็มคณะสมัยที่สี่ของคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนเมื่อเดือนตุลาคม 2568 ซึ่งได้มุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านจากเศรษฐกิจที่เน้นการผลิตไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและคุณภาพสูง แบ่งเป็นนโยบายหลักดังนี้ (1) การยกระดับอุตสาหกรรมและการพึ่งพาตนเองด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะในภาคเทคโนโลยีขั้นสูงและสีเขียว และการแข่งขันที่เข้มข้น ซึ่งมุ่งเน้นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Technological Self-Reliance) (2) การกระตุ้นอุปสงค์ในประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และขยายตลาดสำหรับสินค้าและบริการต่างชาติ และ (3) การเปิดกว้างในระดับสูงและการกำกับดูแล โดยการลงทุนแบบเลือกสรรในภาคส่วนที่สนับสนุนเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของจีน เช่น การผลิตขั้นสูง พลังงานสีเขียว และบริการมูลค่าสูง พร้อมทั้งการควบคุมที่เข้มงวดขึ้นในภาคส่วนที่มีความอ่อนไหวหรือมีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ • จีนบรรลุข้อตกลงการค้ากับสหรัฐฯ ในการเจรจาเมื่อวันที่ 30 ต.ค. 2568 ที่เมืองปูซาน เกาหลีใต้ โดยสหรัฐฯ ตกลงจะลดภาษีและชะลอแผนการแบนบริษัทจีนจากเทคโนโลยี เป็นเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ 10 พ.ย. 2568 เป็นต้นไป ขณะที่จีนจะปราบปรามการค้าสารเฟนทานิลผิดกฎหมาย กลับมาซื้อถั่วเหลืองของสหรัฐฯ และระงับการควบคุมการส่งออกแร่หายากชั่วคราว โดยการระงับภาษีตอบโต้การนำเข้าสินค้าเกษตรของสหรัฐฯ เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 พ.ย. 2568 เป็นต้นไป แต่ยังคงระดับอัตราภาษีร้อยละ 10 สำหรับสินค้าทั่วไป และร้อยละ 13 สำหรับถั่วเหลืองนำเข้า

การเจรจาทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน

วันที่ประกาศ (วันที่มีผลบังคับใช้)	ประเทศที่ประกาศ	รายละเอียดการเจรจา
11 พฤษภาคม 2568	**การเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์**	
12 พฤษภาคม 2568 (14 พฤษภาคม 2568)	**สหรัฐฯ**	• สหรัฐฯ ปรับลดอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้าที่นำเข้าจากจีนจากร้อยละ 125 เป็นร้อยละ 34 • สหรัฐฯ ระงับการบังคับใช้อัตราภาษีศุลกากรตามมูลค่า (Ad valorem) เป็นระยะเวลา 90 วัน ไปจนถึงวันที่ 12 สิงหาคม 2568
13 พฤษภาคม 2568 (14 พฤษภาคม 2568)	**จีน**	• จีนปรับลดอัตราภาษีศุลกากรที่จัดเก็บกับสินค้าที่นำเข้าจากสหรัฐฯ จากร้อยละ 34 เป็นร้อยละ 10 ในขณะที่อัตราภาษีเพิ่มเติมร้อยละ 24 จะถูกระงับเป็นเวลา 90 วัน • จีนระงับการปรับเพิ่มภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าที่นำเข้าจากสหรัฐฯ จากร้อยละ 34 เป็นร้อยละ 84 ซึ่งได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2568 • จีนระงับการปรับเพิ่มภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าที่นำเข้าจากสหรัฐฯ จากร้อยละ 84 เป็นร้อยละ 125 ซึ่งได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2568
10 มิถุนายน 2568	**การเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ**	
29 กรกฎาคม 2568	**การเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน**	
11 สิงหาคม 2568 (12 สิงหาคม 2568)	**สหรัฐฯ**	• สหรัฐฯ ปรับลดอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บกับสินค้าที่นำเข้าจากจีนจากร้อยละ 125 เป็นร้อยละ 34 ไปจนถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2568 • สหรัฐฯ ระงับการบังคับใช้อัตราภาษีศุลกากรตามมูลค่า (Ad valorem) ไปจนถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2568
12 สิงหาคม 2568 (12 สิงหาคม 2568)	**จีน**	• จีนระงับการเก็บภาษีศุลกากรในอัตราร้อยละ 24 กับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ระยะเวลา 90 วัน ซึ่งได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2568 ในขณะที่อัตราภาษีเพิ่มเติมร้อยละ 10 สำหรับสินค้าสหรัฐฯ จะถูกคงไว้
30 ตุลาคม 2568	**การเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่งานประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC 2025) ประเทศเกาหลีใต้**	
4 พฤศจิกายน 2568 (10 พฤศจิกายน 2568)	**สหรัฐฯ**	• สหรัฐฯ ระงับการขึ้นภาษีศุลกากรแบบตอบโต้กับสินค้าที่นำเข้าจากจีน ไปจนถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2569 • สหรัฐฯ ได้ลดอัตราภาษีศุลกากรตามมูลค่า (Ad valorem) จากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10
5 พฤศจิกายน 2568 (10 พฤศจิกายน 2568)	**จีน**	• จีนยุติการจัดเก็บภาษีร้อยละ 15 กับสินค้าประเภทไก่ ข้าวสาลี ข้าวโพด และฝ้าย และภาษีร้อยละ 10 กับสินค้าประเภทข้าวฟ่าง ถั่วเหลือง เนื้อหมู เนื้อวัว ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ผลไม้ ผัก และผลิตภัณฑ์นมที่นำเข้าจากสหรัฐฯ ซึ่งได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568
5 พฤศจิกายน 2568 (10 พฤศจิกายน 2568)	**จีน**	• จีนระงับการเก็บภาษีศุลกากรในอัตราร้อยละ 24 กับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ระยะเวลา 1 ปี ซึ่งได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2568 ในขณะที่อัตราภาษีเพิ่มเติมร้อยละ 10 สำหรับสินค้าสหรัฐฯ จะถูกคงไว้
7 พฤศจิกายน 2568 (7 พฤศจิกายน 2568)	**จีน**	• จีนระงับมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าที่ใช้ได้สองทาง (Dual-use) ไปสหรัฐฯ ได้แก่ ผงเพชรสังเคราะห์ อุปกรณ์การผลิต เทคโนโลยี และวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องกับแร่หายาก (Rare Earth) รวมถึงแบตเตอรี่ลิเธียม ไปจนถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2569
7 พฤศจิกายน 2568 (10 พฤศจิกายน 2568)	**จีน**	• จีนยกเลิกมาตรการควบคุมการนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ โดยครอบคลุมสินค้าสำคัญ เช่น ถั่วเหลือง ไม้ซุง เป็นต้น
9 พฤศจิกายน 2568 (9 พฤศจิกายน 2568)	**จีน**	• จีนระงับมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าที่ใช้ได้สองทาง (Dual-use) ไปสหรัฐฯ ได้แก่ แกลเลียม เจอร์เมเนียม แอนติโมนี กราไฟต์ และวัสดุแข็งพิเศษ ไปจนถึงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2569

ที่มา: กระทรวงการคลังจีน กระทรวงพาณิชย์จีน กรมศุลกากรจีน และทำเนียบขาว รวบรวมโดย สศช.

ตารางสรุปข้อตกลงทางด้านการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับประเทศในภูมิภาคอาเซียน

ประเทศ	สถานะการเจรจา	อัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ	รายละเอียด
อินโดนีเซีย	ร่างกรอบข้อตกลง (22 กรกฎาคม 2568)	19%	• สหรัฐฯ จะรักษาระดับอัตราภาษีนำเข้าไว้ที่ร้อยละ 19 และจะให้สิทธิการขอลดภาษีในกลุ่มสินค้าที่ไม่มีหรือไม่สามารถผลิตได้ในสหรัฐฯ • อินโดนีเซียจะยกเลิกภาษีนำเข้าต่อสินค้าอุตสาหกรรม อาหาร และเกษตรจากสหรัฐฯ ร้อยละ 99 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด • สหรัฐฯ และอินโดนีเซียจะร่วมมือในการจัดทำกฎของถิ่นกำเนิดของสินค้า (Rule of Origin) เพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์จากต่างประเทศ • อินโดนีเซียจะดำเนินการลดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่มีต่อสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ โดยเฉพาะในสินค้ากลุ่มยานยนต์ กลุ่มเครื่องมือแพทย์ และสินค้าเภสัชกรรม รวมทั้งสินค้ากลุ่มดิจิทัลและบริการ • อินโดนีเซียจะยกเลิกการควบคุมการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ไปยังสหรัฐฯ โดยเฉพาะ แร่หายาก • อินโดนีเซียจะให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนามาตรฐานทรัพย์สินทางปัญญา การรักษาสิ่งแวดล้อม สิทธิแรงงานและมนุษยชน • อินโดนีเซียจะเข้าร่วม Global Forum on Steel Excess Capacity โดยจะมีส่วนร่วมในการช่วยลดปัญหาภาวะเหล็กล้นตลาด • อินโดนีเซียให้คำมั่นว่าจะทำการจัดซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ได้แก่ อากาศยานมูลค่า 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สินค้าเกษตรมูลค่า 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และ สินค้าพลังงานมูลค่า 1.5 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ.
มาเลเซีย	บรรลุข้อตกลง (26 ตุลาคม 2568)	19%	• สหรัฐฯ จะรักษาระดับอัตราภาษีนำเข้าไว้ที่ร้อยละ 19 และจะยกเว้นภาษีนำเข้าให้กับสินค้าตามรายการ Annex III to Executive Order 14346 (Potential Tariff Adjustments for Aligned Partners ตามประกาศ ณ วันที่ 5 กันยายน 2568) • มาเลเซียจะเปิดตลาดและลดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีให้กับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ทั้งในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม อาทิ สินค้าเคมีภัณฑ์ เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า เหล็ก ยานยนต์ เครื่องมือการแพทย์ สินค้าเภสัชกรรม เป็นต้น และสินค้าเกษตรกรรม อาทิ ผลิตภัณฑ์จากนม สัตว์ปีก สินค้าแปรรูป เครื่องดื่ม เนื้อสุกร น้ำมันเอทานอล เป็นต้น • มาเลเซียจะยกเลิกการห้ามหรือการควบคุมปริมาณการส่งออกแร่หายากไปยังสหรัฐฯ รวมทั้งให้ความร่วมมือในการออกใบอนุญาตการขุดแร่เพิ่มเติมให้บริษัทสหรัฐฯ • มาเลเซียจะยกเว้นการเรียกเก็บภาษีดิจิทัลที่ไม่เท่าเทียมกับบริษัทสัญชาติสหรัฐฯ และละเว้นการเรียกเก็บใดๆ จากกองทุนภายในประเทศ ต่อบริษัท Social Media หรือ บริษัทที่ให้บริการระบบ Cloud รวมทั้ง อนุญาตให้มีการถ่ายโอนข้อมูลดิจิทัลผ่านชายแดน • มาเลเซียจะให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนามาตรฐานทรัพย์สินทางปัญญา การรักษาสิ่งแวดล้อม สิทธิแรงงานและมนุษยชน • มาเลเซียจะทำการจัดซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ได้แก่ อากาศยานจำนวน 30 ลำ สินค้ากลุ่มเซมิคอนดักเตอร์ ส่วนประกอบยานอวกาศ และอุปกรณ์สำหรับฐานข้อมูลมูลค่า 1.5 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. แก๊สธรรมชาติเหลวมูลค่า 3.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี สินค้าโทรคมนาคมมูลค่า 2 ร้อยล้านดอลลาร์ สรอ. และมาเลเซียจะลงทุนในสหรัฐฯ 7 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ.
ฟิลิปปินส์	บรรลุข้อตกลง แต่ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการ (22 กรกฎาคม 2568)	19%	• สหรัฐฯ จะรักษาระดับอัตราภาษีนำเข้าไว้ที่ร้อยละ 19 • ฟิลิปปินส์จะยกเลิกภาษีนำเข้าต่อสินค้าจากสหรัฐฯ โดยเฉพาะ ยานยนต์ ถั่วเหลือง ข้าวสาลี และสินค้าเภสัชกรรม
เวียดนาม	ร่างกรอบข้อตกลง (26 ตุลาคม 2568)	20%	• สหรัฐฯ จะรักษาระดับอัตราภาษีนำเข้าไว้ที่ร้อยละ 20 และจะยกเว้นภาษีนำเข้าให้กับสินค้าตามรายการ Annex III to Executive Order 14346 (Potential Tariff Adjustments for Aligned Partners ตามประกาศ ณ วันที่ 5 กันยายน 2568) • เวียดนามจะเปิดตลาดและลดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีให้กับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ทั้งกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม โดยเฉพาะ ยานยนต์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ สินค้าเภสัชกรรม • เวียดนามจะให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ การจัดทำแนวทางเกี่ยวกับสินค้าดิจิทัล บริการ และการลงทุน การตรวจจับการหลบเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศ สิทธิแรงงานและมนุษยชน • เวียดนามจะทำการจัดซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ได้แก่ อากาศยานจำนวน 50 ลำ มูลค่า 8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สินค้าเกษตรมูลค่า 2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ.
ไทย	ร่างกรอบข้อตกลง (26 ตุลาคม 2568)	19%	• สหรัฐฯ จะรักษาระดับอัตราภาษีนำเข้าไว้ที่ร้อยละ 19 และจะยกเว้นภาษีนำเข้าให้กับสินค้าตามรายการ Annex III to Executive Order 14346 (Potential Tariff Adjustments for Aligned Partners ตามประกาศ ณ วันที่ 5 กันยายน 2568) • ไทยจะยกเลิกภาษีนำเข้าต่อสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรจากสหรัฐฯ ร้อยละ 99 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด • ไทยจะเปิดตลาดและลดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีให้กับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ทั้งกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม โดยเฉพาะ ยานยนต์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ สินค้าเภสัชกรรม น้ำมันเอทานอล เนื้อวัว สัตว์ปีก เมล็ดพรรณและธัญพืช • ไทยจะให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ สิทธิแรงงาน การใช้แรงงานเด็ก และสิทธิมนุษยชน การรักษาสิ่งแวดล้อม การพัฒนามาตรฐานทรัพย์สินทางปัญญา การตรวจจับการหลบเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศ • ไทยจะยกเว้นการเรียกเก็บภาษีดิจิทัลที่ไม่เท่าเทียมกับบริษัทดิจิทัลและบริการสัญชาติสหรัฐฯ • ไทยจะทำการจัดซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ได้แก่ สินค้าเกษตรมูลค่า 2.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี สินค้าประเภทพลังงานมูลค่า 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี และอากาศยานจำนวน 80 ลำ มูลค่า 1.9 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ.

ที่มา: White House และ Office of the United States Trade Representative

ข้อมูล ณ วันที่ 12 พ.ย. 2568

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.0 ชะลอลงจากร้อยละ 2.5 ในปี 2567 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ (-0.2) และบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลร้อยละ 2.8 ต่อ GDP เทียบกับร้อยละ 2.2 ต่อ GDP ในปี 2567

ในการแถลงข่าววันที่ 17 พฤศจิกายน 2568 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่า เศรษฐกิจไทยในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 2.0 เท่ากับค่ากลางในการประมาณการครั้งก่อน โดยมีการปรับองค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในช่วงสามไตรมาสแรกของปี 2568 และการปรับสมมติฐานการประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1) **การปรับเพิ่มสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก** ให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญๆ ในช่วงสามไตรมาสแรกของปีที่ยังขยายตัวได้สูงกว่าสมมุติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา รวมทั้งสอดคล้องกับการปรับเพิ่มประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับข้อมูลมูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยในช่วง 9 เดือนแรกของปีที่ยังขยายตัว ในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.8 และร้อยละ 13.1 ตามลำดับ การปรับเพิ่มสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกดังกล่าวส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวสูงขึ้นจากการประมาณการครั้งที่ผ่านมา

2) **การปรับเพิ่มสมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนได้ดีกว่าที่คาดการณ์** ให้สอดคล้องกับอัตราเบิกจ่ายจริงของงบลงทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 และงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปี ณ สิ้นปีงบประมาณซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 65.2 และร้อยละ 95.4 สูงกว่าสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 60 และร้อยละ 90 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด การปรับสมมติฐานดังกล่าวส่งผลให้ประมาณการการขยายตัวของการภาครัฐเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อน

3) **การปรับลดสมมติฐานรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ** แม้ว่านักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปี 2568 จะเท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน (33 ล้านคน) แต่การใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยในไตรมาสที่สาม ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวอยู่ที่ 42,410 บาทต่อคนต่อทริป เทียบกับ 44,023 บาทต่อคนต่อทริปในไตรมาสก่อนหน้า และ 39,953 บาทต่อคนต่อทริป ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่งผลให้ทั้งปี 2568 คาดว่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติจะอยู่ที่ 45,952 บาทต่อคนต่อทริป ลดลงจาก 47,686 บาทต่อคนต่อทริปในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน ส่งผลให้รายรับรวมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.52 ล้านล้านบาท ปรับลดลงจาก 1.57 ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อนและส่งผลให้ดุลบริการในปี 2568 ลดลง

6. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มชะลอตัวลงตามแนวโน้มการลดลงของการส่งออกสินค้าภายหลังจากการเร่งขึ้นในเกณฑ์สูงในปีก่อน สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกท่ามกลางการดำเนินมาตรการปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเนื่องและเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการผลิตอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชน ขณะเดียวกัน ระดับหนี้สินภาคเอกชนที่ยังอยู่ในระดับสูงท่ามกลางการเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินยังเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจในปี 2569 มีปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวที่สำคัญจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐบาล การฟื้นตัวดีขึ้นของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวเนื่อง และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตร

ปัจจัยสนับสนุน

1) **การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน** โดยคาดว่า**การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน**จะยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายในสินค้าคงทนและภาคบริการ ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของยอดการจำหน่ายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและจักรยานยนต์ เช่นเดียวกับการใช้จ่ายภาคบริการที่ยังขยายตัวในเกณฑ์ดีตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำจากราคาพลังงานและอาหารสดที่คาดว่าจะมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ เช่นเดียวกับ**การลงทุนภาคเอกชน**ที่ยังมีสัญญาณของการขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรและยานพาหนะ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการขอรับและการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 93.6 และร้อยละ 40.7 ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.1 ของมูลค่าขอรับการลงทุนทั้งหมด โดยอุตสาหกรรมดังกล่าวมีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี2567 เป็นต้นมา

2) **แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐบาล** สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปีประจำปีงบประมาณ 2569 ดังนี้ (1) การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ที่วงเงิน 2.49 ล้านล้านบาท[32] เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 จากปีงบประมาณก่อนหน้า แบ่งเป็นรายจ่ายประจำ 1.82 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2) และรายจ่ายลงทุน 6.68 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 18.2) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดไว้ในกรณีฐานสำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

[32] ไม่รวมงบประมาณหมวดอุดหนุน และงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

2569 ที่ร้อยละ 90.5 แบ่งเป็นงบรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70 ตามลำดับ ส่งผลให้คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 2.25 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 1.79 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9) และรายจ่ายลงทุน 4.68 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 21.7) และ (2) กรอบงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมประจำปีงบประมาณ 2569 รวมทั้งสิ้น 2.08 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 8.0 จากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยแบ่งเป็นรายจ่ายประจำ 3.03 หมื่นล้านบาทและรายจ่ายลงทุน 1.78 แสนล้านบาทคิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 4.3 และลดลงร้อยละ 9.8 ตามลำดับ สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ในกรณีฐานคาดว่าจะมีความล่าช้าในกระบวนการจัดทำงบประมาณ 1 ไตรมาสจากการเปลี่ยนผ่านของรัฐบาล ส่งผลให้ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2570 คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายร้อยละ 20.4 โดยแบ่งเป็นรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนร้อยละ 26.0 และร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

3) **การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวเนื่อง** สอดคล้องกับกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนและรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินเข้าประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเปิดเส้นทางการบินใหม่เพื่อเชื่อมโยงตลาดปลายทางหลักสู่ประเทศไทย [33] รวมถึงมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ เช่น การยกเว้นการตรวจลงตรา (Visa Exemption) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ “Thailand’s Grand Comeback 2026” ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 อยู่ที่ 35.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 จากปีก่อนหน้า

4) **แนวโน้มการขยายตัวในเกณฑ์ดีของภาคการเกษตร** โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากปริมาณน้ำที่มากเพียงพอและแนวโน้มการปรับเข้าสู่สภาวะเป็นกลาง (Neutral) ของสถานการณ์เอนโซนับตั้งแต่ในช่วงไตรมาสที่สองของปี 2569 อย่างไรก็ดี การขยายตัวของปริมาณผลผลิตจะส่งผลให้ระดับราคาสินค้าเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวลดลง สอดคล้องกับแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลงท่ามกลางแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

1) **การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าโดยการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ หรือภาษีศุลกากรตอบโต้ (reciprocal tariffs) ที่เรียกเก็บต่อประเทศไทย** ในอัตราร้อยละ 19 ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2568 โดยคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในช่องทางที่สำคัญ ได้แก่ **(1) ผลกระทบโดยตรงต่อภาคการส่งออกของไทย** โดยคาดว่าการส่งออกมีแนวโน้มที่จะเริ่มปรับตัวลดลงในปี 2569 โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าผลิตภัณฑ์ยาง อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 5.46 ร้อยละ 2.73 ร้อยละ 2.62 และร้อยละ 1.5 ต่อการส่งออกไปสหรัฐฯ ตามลำดับ โดยเป็นการลดลงต่อเนื่องจากการชะลอลงอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 ภายหลังจากขยายตัวในเกณฑ์สูง (Front-load) ในช่วงสามไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับทิศทางการส่งออกของหลายประเทศในภูมิภาค **(2) ผลกระทบทางอ้อมผ่านห่วงโซ่การผลิตของประเทศที่ถูกกีดกันจากสหรัฐฯ** โดยเฉพาะจีน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องให้การส่งออกสินค้าในกลุ่มสินค้าขั้นกลางและวัตถุดิบของไทยลดลงต่อเนื่อง อาทิ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เป็นต้น **(3) ผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าที่เร่งตัวสูงขึ้น** โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสินค้าที่มีความเสี่ยงของการส่งออกจากการถ่ายลำ (Transshipment) หรือปัญหาการสวมสิทธิสินค้าส่งออกเพื่อเป็นทางผ่านให้ประเทศที่ต้องการหลบเลี่ยงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ จะถือเป็นสินค้ากลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะถูกสหรัฐฯ เรียกเก็บอัตราภาษีนำเข้าที่ร้อยละ 40 โดยกลุ่มสินค้าที่มีความเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ แผงพลังงานแสงอาทิตย์ แผงวงจรพิมพ์และล้อรถและชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวข้อง และ **(4) ผลกระทบต่อภาคการผลิตภายในประเทศเนื่องจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้า** อันเนื่องมาจากการเจรจาการค้าโดยการลดอัตราภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ ของไทย โดยเฉพาะสินค้าภาคการเกษตร รวมทั้งแนวโน้มการนำเข้าสินค้าจากจีนที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง ในหลายกลุ่มสินค้า อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรและชิ้นส่วน และยานยนต์ รวมทั้งสินค้าอุปโภคบริโภค

2) **แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก** โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย **(1) ความยืดเยื้อและความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศและการเพิ่มขึ้นของมาตรการกีดกันทางการค้า**ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการตัดสินใจลงทุนของภาคเอกชน อันจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการค้าโลกในภาพรวม และมีความเสี่ยงที่จะนำไปสู่ความชะงักงันของห่วงโซ่อุปทานการผลิตโลกหากยกระดับความรุนแรงมากขึ้นในระยะต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มอัตราภาษีนำเข้าจากสินค้ารายสินค้าแบบเฉพาะเจาะจงและมาตรการควบคุมการค้าระหว่างประเทศในสินค้าทุนและวัตถุดิบสำคัญ อาทิ แร่ธาตุหายากสำคัญ เหล็กและอลูมิเนียม และยานยนต์และชิ้นส่วน **(2) ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางสำคัญ (3) ความเสี่ยงจากแนวโน้มวัฏจักรขาลงของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์**ท่ามกลางการแข่งขันที่สูงขึ้นและความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่ยังมีความเสี่ยงในการจัดเก็บภาษีนำเข้าสินค้าแบบเฉพาะเจาะจงเพิ่มเติมโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากมาตรการควบคุมการส่งออกแร่หายากของจีนซึ่งจะส่งผลต่อแนวโน้มการลงทุนและการส่งออกของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในระยะต่อไป **(4) ความเสี่ยงทางด้านความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์** โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบด้านเงินเฟ้อผ่านการเพิ่มขึ้นราคาสินค้า

[33] จำนวนเที่ยวบินขาเข้าจากต่างประเทศสะสม 9 เดือนของปี 2568 ของสนามบินสุวรรณภูมิ สนามบินดอนเมือง สนามบินเชียงใหม่ และสนามบินภูเก็ต อยู่ที่ 102,976 เที่ยวบิน 32,179 เที่ยวบิน 6,548 เที่ยวบิน และ 20,992 เที่ยวบิน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.57 ร้อยละ 1.15 ร้อยละ 8.00 และร้อยละ 1.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าตามลำดับ นอกจากนี้ ในช่วงปลายปี 2568 ถึงปี 2569 สายการบินชั้นนำหลายแห่งได้ดำเนินการเปิดเส้นทางบินใหม่ระหว่างประเทศ รวมถึงการเพิ่มเที่ยวบิน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อาทิ ลอสแอนเจลิส - ฮ่องกง - สุวรรณภูมิ ลอนดอน แกตวิก- สุวรรณภูมิ ริยาด-ดอนเมือง ปารีส- ภูเก็ต สต็อกโฮล์ม-ภูเก็ต และ อาบูดาบี -เชียงใหม่

โภคภัณฑ์และพลังงาน และ **(5) ความผันผวนของตลาดทุน**อันเนื่องมาจากแนวโน้มการปรับฐานราคา (Re-pricing) ของราคาหลักทรัพย์ของบริษัทเทคโนโลยีที่ครองส่วนแบ่งตลาดสูง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ ที่ทำสถิติมูลค่าสูงสุดเป็นประวัติการณ์อย่างต่อเนื่องจากการลงทุนในกลุ่มเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ซึ่งอาจส่งผลต่อการชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคและระดับความมั่งคั่งของครัวเรือน และกลายเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

3) **ระดับหนี้สินภาคเอกชนที่ยังอยู่ในระดับสูงที่จะเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ** โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่สองของปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 86.8 แม้ว่าจะลดลงจากร้อยละ 89.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงสูงกว่าร้อยละ 82.6 ในไตรมาสที่สองของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะเดียวกันคุณภาพสินเชื่อยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลซึ่งสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ต่อสินเชื่อรวม ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ยังคงเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อแก่ลูกหนี้ที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตสูง โดยเฉพาะกลุ่ม SMEs และครัวเรือนเปราะบางที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งจำกัดความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและสภาพคล่องของลูกหนี้รายย่อยและเป็นปัจจัยสำคัญที่กดดันให้อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลง

4) **บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองในช่วงก่อนและหลังการเลือกตั้งที่อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน** สะท้อนจากข้อมูลดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจของไทย (Business Sentiment Index: BSI) ที่มีแนวโน้มผันผวนสูงในช่วงการเปลี่ยนผ่านรัฐบาล[34] นอกจากนี้ ความไม่แน่นอนทางการเมืองอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงจากความล่าช้าในการจัดตั้งรัฐบาลใหม่อันจะส่งผลต่อกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2570 ให้มีความล่าช้าออกไป

[34] ดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจของไทย (Business Sentiment Index: BSI) ในช่วงที่ผ่านมาจะปรับตัวลดลงจากสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง โดยในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรี ดัชนี BSI ลดลงจากระดับ 48.0 ในไตรมาสก่อนหน้า มาอยู่ที่ระดับ 46.6 ต่ำสุดในรอบ 13 ไตรมาส เช่นเดียวกับในไตรมาสที่ 3 ของปี 2568 ที่มีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรี ดัชนี BSI ได้ปรับลดลงมาอยู่ที่ 47.1 จากระดับ 47.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 4 ไตรมาส

ผลกระทบจากการปรับขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ สู่ระดับราคา

ภายหลังการประกาศขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ตั้งแต่ต้นปี 2568 เป็นต้นมา พบว่า ดัชนีราคาสินค้านำเข้ารวมของสหรัฐฯ มีทิศทางปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งลดลงต่ำสุดในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 โดยลดลงร้อยละ 0.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสแรก ตามการลดลงของราคานำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและวัสดุอุตสาหกรรม ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากราคาพลังงานโลกที่ลดลงและทำให้ราคาวัตถุดิบและวัสดุอุตสาหกรรมนำเข้าปรับตัวลดลง ขณะที่สินค้าอุปโภคบริโภคยังไม่ได้รับผลกระทบเนื่องจากสหรัฐฯ เพิ่มการนำเข้าจากประเทศเม็กซิโกและแคนาดาที่มีความได้เปรียบจากข้อตกลงทางการค้า United States-Mexico-Canada Agreement (USMCA) ซึ่งเป็นผลจากการที่สินค้าส่วนใหญ่ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า อย่างไรก็ดี พบว่าราคาสินค้านำเข้าของสหรัฐฯ เริ่มปรับตัวเพิ่มขึ้นในเดือนสิงหาคม 2568 ที่ร้อยละ 0.0 จากเดิมที่ลดลงร้อยละ 0.6 ในเดือนกรกฎาคม โดยเป็นการปรับขึ้นตามราคาสินค้านำเข้าในกลุ่มโลหะกึ่งสำเร็จรูป (รวมเหล็กและอลูมิเนียม) และกลุ่มสินค้าทุน เช่น คอมพิวเตอร์ เซมิคอนดักเตอร์ และอุปกรณ์ขนส่ง เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่สหรัฐฯ เรียกเก็บภาษีนำเข้าเฉพาะเจาะจงรายสินค้า และส่งผลให้ดัชนีราคาผู้บริโภคของสหรัฐฯ (CPI) ในเดือนกรกฎาคมส่งสัญญาณปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ โดยอยู่ที่ร้อยละ 2.7 เทียบกับร้อยละ 2.3 ในเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าในระลอกแรก สะท้อนให้เห็นการส่งผ่านของต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการไปยังผู้บริโภคบางส่วน และในส่วนของราคาส่งออกสินค้าของสหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 3.4 ในเดือนสิงหาคม จากร้อยละ 2.4 ในเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับราคาผู้ผลิตที่ขยายตัวร้อยละ 2.7 ในเดือนสิงหาคม เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในเดือนก่อนหน้า ขณะที่เมื่อพิจารณาดัชนีราคาสินค้าส่งออกของประเทศคู่ค้าสำคัญของสหรัฐฯ พบว่าในหลายประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ และไต้หวัน ปรับตัวลดลงหรือทรงตัวจากระดับก่อนหน้า สะท้อนให้เห็นว่าผู้ส่งออกเลือกที่จะยังคงหรือปรับลดราคาส่งออกและรับภาระภาษีนำเข้าที่เพิ่มขึ้นไว้เองเพื่อยังคงรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาไว้

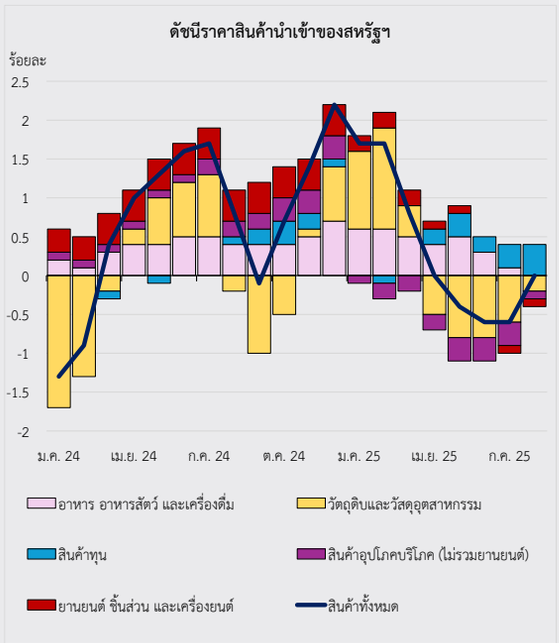

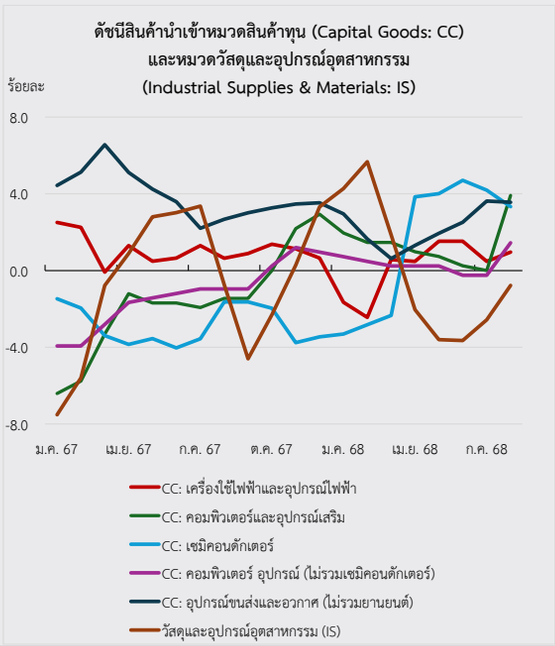

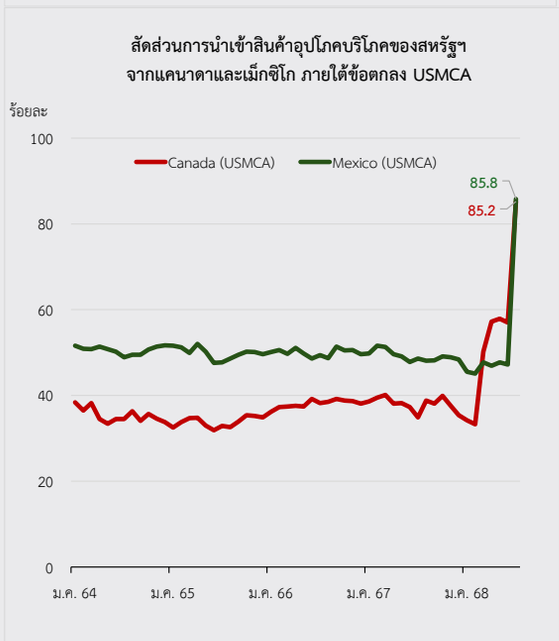

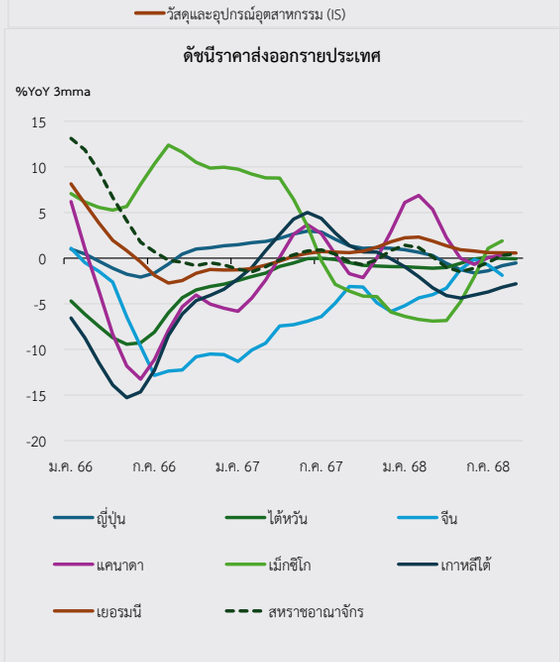

ที่มา: CEIC ประมวลผลโดย สศช.

Timeline การประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2570

ในกรณีที่มีการยุบสภาภายใน 4 เดือน นับตั้งแต่วันที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2568 คาดว่าจะสามารถจัดให้มีการเลือกตั้งในเดือนมีนาคม 2569 ก่อนที่จะสามารถรับรองผลการเลือกตั้งภายในเดือนเมษายน 2569 และจะมีการเปิดประชุมสภาเพื่อเลือกประธานสภาตลอดจนกระบวนการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พร้อมเข้าปฏิบัติหน้าที่แล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม 2569 และเมื่อพิจารณาตามกรอบกระบวนการจัดทำงบประมาณที่ต้องดำเนินการภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีชุดใหม่เข้าปฏิบัติหน้าที่ อาทิ การให้ความเห็นชอบการปรับปรุงปฏิทินงบประมาณ รวม ถึงการทบทวนและปรับปรุงแผนการคลังระยะปานกลาง ประมาณการรายได้ กรอบวงเงินงบประมาณรายจ่าย และโครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 จะส่งผลให้**การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีแนวโน้มที่จะสามารถบังคับใช้ได้ภายในเดือนธันวาคม 2568 หรือล่าช้าออกไปประมาณ 75 - 90 วัน** จากกรณีปกติของปีงบประมาณที่จะเริ่มในเดือนตุลาคม ทั้งนี้ หากการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ล่าช้าออกไปจากกำหนดเดิม (1 ตุลาคม 2569) จะส่งผลกระทบต่อการเบิกจ่ายงบประมาณและเศรษฐกิจ ดังนี้

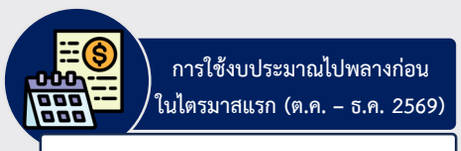

การใช้งบประมาณไปพลางก่อนในไตรมาสแรก (ต.ค. – ธ.ค. 2569)

การเบิกจ่ายจะทำได้ภายใต้กรอบวงเงินและข้อกำหนดของงบประมาณปี 2569 หรือเฉพาะรายการที่จำเป็นและมีผลผูกพันอยู่แล้ว

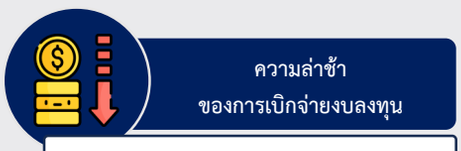

ความล่าช้าของการเบิกจ่ายงบลงทุน

หน่วยงานรัฐไม่สามารถดำเนินโครงการลงทุนใหม่ได้ ทำให้เม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจ และอัตราเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนต่ำกว่าเป้าหมาย

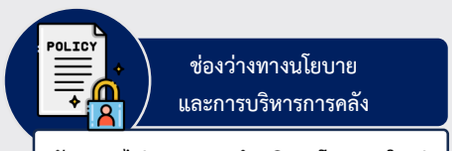

ช่องว่างทางนโยบายและการบริหารการคลัง

รัฐบาลไม่สามารถดำเนินนโยบายใหม่เพื่อบริหารจัดการความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจได้อย่างทันท่วงที โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2569

เมื่อพิจารณาข้อมูลในอดีต พบว่า อัตราเบิกจ่ายงบประมาณโดยเฉพาะงบรายจ่ายลงทุนในปีที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณฯ ล่าช้าจะต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้ ขณะเดียวกันการเบิกจ่ายงบรายจ่ายลงทุนยังคงมีข้อจำกัดทั้งด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง อาทิ ในปีงบประมาณ 2567 ที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณล่าช้าไป 7 เดือน (209 วัน) ทำให้รัฐบาลต้องกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปีในวงเงินสูงถึง 233,209.3 ล้านบาท นอกจากนี้ยังส่งผลให้อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ 2568 อยู่ที่ร้อยละ 65.2 ค่อนข้างต่ำจากการที่หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องเร่งเบิกจ่ายตามกรอบรายจ่ายลงทุนกันไว้เบิกเหลื่อมปีก่อน

สถิติการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในปีที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีล่าช้า

ปีงบประมาณ	วันที่ประกาศใช้	ประกาศพระราชบัญญัติฯ ล่าช้า	อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน (%)	รายจ่ายลงทุนกันไว้เบิกเหลื่อมปี (ลบ.)
2555	8 ก.พ. 55	130 วัน	66.6	178,549.2
2556	-	ปกติ	67.8	-
2557	11 ต.ค. 56	10 วัน	65.8	201,560.2
2558	-	ปกติ	65.3	-
2559	-	ปกติ	73.3	-
2560	-	ปกติ	70.5	-
2561	-	ปกติ	70.5	-
2562	-	ปกติ	70.2	-
2563	26 ก.พ. 63	149 วัน	66.3	177,709.3
2564	-	ปกติ	70.9	-
2565	-	ปกติ	73.7	-
2566	-	ปกติ	77.7	-
2567	26 เม.ย. 67	209 วัน	70.4	233,209.3
2568	30 ก.ย. 68	ปกติ	65.2	284,001.5
อัตราเบิกจ่ายเฉลี่ย 10 ปีที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติฯ ปกติ			71.1	-

ที่มา: ระบบ GFMIS และรวบรวม โดย สศช.

นอกจากนี้ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ล่าช้า ได้แก่ **(1) ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน** จากการขาดแคลนผู้รับเหมาทั้งในด้านจำนวนและศักยภาพการรับงาน **(2) ความเสี่ยงด้านการทุจริต** เนื่องจากการเร่งรัดกระบวนการอาจส่งผลให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการระหว่างดำเนินงาน โดยเฉพาะช่วงที่มีการเปลี่ยนผ่านรัฐบาล ซึ่งอาจเป็นช่องว่างให้เกิดการทุจริตได้ง่ายขึ้น และ **(3) อุปสรรคตามฤดูกาล** โดยเฉพาะโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ก่อสร้างถนน สะพาน และชลประทาน เป็นต้น) ทำให้งานล่าช้าหรือไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2568 และปี 2569

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2568 - 2569

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
			2568		2569
	2566	2567	ณ 18 ส.ค. 2568	ณ 17 พ.ย. 2568	ณ 17 พ.ย. 2568
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%)[1/]	3.2	3.3	3.0	3.2	2.8
สหรัฐอเมริกา	2.9	2.8	1.8	1.9	1.7
ยูโรโซน	0.6	0.9	1.0	1.3	1.2
ญี่ปุ่น	1.3	0.1	0.8	1.0	0.7
จีน	5.4	5.0	4.6	5.0	4.4
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	1.0	3.5	2.7	3.4	2.3
อัตราแลกเปลี่ยน	34.8	35.3	32.5 - 33.5	32.9	32.0 - 33.0
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	81.8	79.3	65.0 - 75.0	68.0	58.0 - 68.0
ราคาส่งออก (%)	1.2	1.4	0.0 - 1.0	0.5	0.2 - 1.2
ราคานำเข้า (%)	0.4	0.8	1.2 - 2.2	2.8	0.5 - 1.5
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท)[2/]	1.03	1.50	1.57	1.52	1.65

หมายเหตุ: [1/] เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ
[2/] ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2568

1) **เศรษฐกิจโลกในปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอลงจากร้อยละ 3.2 ในปี 2568** ตามการชะลอตัวของทั้งเศรษฐกิจหลักและเศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนาที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอตัวตามอุปสงค์ภายในประเทศและตลาดแรงงานที่มีสัญญาณอ่อนแอลง เช่นเดียวกับเศรษฐกิจยูโรโซนและญี่ปุ่นที่คาดว่าจะชะลอลงและทรงตัวในระดับต่ำต่อเนื่อง ขณะที่เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอตัวตามการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าและการชะลอตัวต่อเนื่องของการลงทุนภายในประเทศ ทั้งนี้ การชะลอตัวของเศรษฐกิจหลักมีแนวโน้มจะส่งผลให้เศรษฐกิจเกิดใหม่และกำลังพัฒนาในเอเชียชะลอตัวตามการลดลงของการส่งออกสินค้า ซึ่งคาดว่าจะทำให้**ปริมาณการค้าโลกในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.3 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ในปี 2568**

2) **ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 32.0 - 33.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นอย่างช้า ๆ จากเฉลี่ย 32.9 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 ที่** สอดคล้องกับทิศทางการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลจากความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และแนวโน้มการชะลอลงตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มผ่อนคลายนโยบายการเงินลงสู่ขอบล่างของช่วงอัตราดอกเบี้ยที่เป็นกลาง (Neutral rate) หรือต่ำกว่าเล็กน้อย ขณะเดียวกันค่าเงินบาทยังมีปัจจัยกดดันให้แข็งค่าขึ้นจากแนวโน้มการไหลเข้าของเงินลงทุนสู่กลุ่มประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ในเอเชีย ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2569 ค่าเงินบาทมีแนวโน้มผันผวนท่ามกลางความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้า รวมถึงความเสี่ยงจากการปรับลดของระดับราคาสินทรัพย์ที่สูงขึ้นอย่างมากในช่วงก่อนหน้าซึ่งอาจจะส่งผลกระทบให้เกิดความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุน

3) **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 58.0 - 68.00 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงจาก 68.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2568** โดยมีปัจจัยที่จะส่งผลให้ราคาน้ำมันมีแนวโน้มลดลง ได้แก่ (1) แนวโน้มการชะลอตัวลงของเศรษฐกิจและการค้าโลกที่ส่งผลให้อุปสงค์น้ำมันดิบลดลงโดยเฉพาะการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีนที่เป็นผู้บริโภคน้ำมันรายใหญ่ (2) แนวโน้มการปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันของกลุ่มประเทศ OPEC+ สะท้อนจากการปรับเพิ่มโควตาการผลิตของประเทศสมาชิกอย่างต่อเนื่องในช่วงปลายปี 2568 [35] เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่ OPEC+ ที่มีการเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง [36] และ (3) แนวโน้มปริมาณน้ำมันดิบและเชื้อเพลิงเหลวคงคลังสุทธิของโลกที่เพิ่มขึ้น โดยจากข้อมูลล่าสุดในเดือนตุลาคม 2568 เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 4.4 ล้านบาร์เรลต่อวันเร่งขึ้น 3.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน สะท้อนกำลังการผลิตส่วนเกินของน้ำมันดิบโลก ขณะที่ราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความผันผวนและอาจปรับตัวสูงขึ้นภายใต้ความไม่แน่นอนของความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์

4) **ราคาสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2569 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.2 - 1.2 (ค่ากลางร้อยละ 0.7)** เทียบกับร้อยละ 0.5 ในปี 2568 ตามแนวโน้มการขยายตัวของราคาสินค้าอุตสาหกรรมที่ได้รับแรงกดดันจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ขณะที่ **ราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 (ค่ากลางร้อยละ 1.0)** ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 ในปี 2568 ตามแนวโน้มการลดลงของราคาน้ำมันดิบและการชะลอตัวของราคาทองคำภายหลังจากการปรับเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2568

[35] กลุ่มประเทศ OPEC+ ได้มีการปรับเพิ่มการผลิตอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2568 และสามารถยุติเป้าหมายการปรับลดกำลังการผลิตที่ 2.2 ล้านบาร์เรลต่อวันที่ถูกประกาศไว้เมื่อมกราคม 2567 ได้อย่างสมบูรณ์ในเดือนกันยายน 2568 จากนั้น กลุ่มประเทศ OPEC+ ได้มีมติปรับเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม 2568 โดยเป็นเพิ่มกำลังการผลิตที่ 1.37 แสนบาร์เรลต่อวัน

[36] ข้อมูลการผลิตน้ำมันดิบล่าสุดเดือนตุลาคม 2568 ของกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่ OPEC+ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.8 ในเดือนก่อนหน้า

5) **รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จำนวน 1.65 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น**ร้อยละ 8.6 **จาก 1.52 ล้านล้านบาทในปีก่อนหน้า** ตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 ที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามายังประเทศไทยทั้งสิ้น 35.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก 33.0 ล้านคนในปีก่อนหน้า สอดคล้องกับแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในปี 2569 ซึ่ง Pacific Asia Travel Association (PATA) ได้คาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 6.3 รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินและการเปิดเส้นทางการบินใหม่ที่เดินทางมายังประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติตามสัดส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดระยะไกลที่เพิ่มขึ้น โดยคาดว่าในปี 2569 จะอยู่ที่เฉลี่ย 47,031 บาทต่อคนต่อทริป เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 45,952 บาทต่อคนต่อทริปในปี 2568 และคิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3

6) **การเบิกจ่ายงบประมาณ** ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ร้อยละ 90.5 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น อัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และอัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70.0 (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลื่อมปีในปีงบประมาณ 2569 ร้อยละ 90.7 ของงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ และ (3) อัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐวิสาหกิจในปี 2568 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 - ธันวาคม 2569) ร้อยละ 92.1 ของวงเงินงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 1.99 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 13.7 จากปีก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.2 - 2.2 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 1.7) เทียบกับร้อยละ 2.0 ในปี 2568 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.4 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 17 พฤศจิกายน 2568 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 1.2 - 2.2 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 1.7 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในปี 2568 สำหรับอัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 เทียบกับร้อยละ (-0.2) ในปี 2568 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.4 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 2.8 ในปี 2568

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย **(1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.8 ในปี 2568 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนและภาคบริการ สอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอลงจากฐานการบริโภคในปี 2568 ที่ส่วนหนึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการภาครัฐ ประกอบกับผลของฐานรายได้ของภาคครัวเรือนทั้งภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรมีแนวโน้มชะลอลง และ **(2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาล** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ตามการเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำทั้งในส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 และงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปี
2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.3 โดย **(1) การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 สอดคล้องกับแนวโน้มการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก และ **(2) การลงทุนภาครัฐ** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 6.8 สอดคล้องกับกรอบงบประมาณรายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ 2569 ที่ขยายตัวร้อยละ 18.2 ชะลอลงจากร้อยละ 39.0 ในปีงบประมาณก่อนหน้า เช่นเดียวกับงบรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 6.6 เทียบกับการการลดลงร้อยละ 3.9 ในปีก่อนหน้า
3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.2 ในปี 2568 สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก ขณะที่การส่งออกบริการมีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้น โดยคาดว่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จะอยู่ที่ 1.65 ล้านล้านบาท เทียบกับ 1.52 ล้านล้านบาทในปี 2568 ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอลงจากร้อยละ 8.8 ในปีก่อนหน้า
4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 10.4 ในปี 2568 สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกสินค้า เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการคาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 0.4 ชะลอลงจากร้อยละ 5.2 ในปี 2568
5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะเกินดุล 2.01 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 2.34 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า ทั้งนี้ เมื่อรวมกับดุลบริการที่มีแนวโน้มเกินดุลมากขึ้นตามรายรับจากนักท่องเที่ยว ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2569 เกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 2.4 ของ GDP) เทียบกับการเกินดุล 1.58 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 2.8 ของ GDP) ในปี 2568
6) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 (ค่ากลางร้อยละ 0.5) เพิ่มขึ้นจากการลดลงร้อยละ (-0.2) ในปี 2568 ตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ ของอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและของราคาอาหารสด

7. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2568 และปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

1) **การเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ** โดยให้ความสำคัญกับการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ให้มีอัตราการเบิกจ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ของกรอบงบลงทุนรวม รวมทั้งเร่งดำเนินการตามมาตรการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ได้มีการอนุมัติไปแล้ว นอกจากนี้ ควรเตรียมความพร้อมในการจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 เพื่อไม่ให้มีความล่าช้าควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลัง เพื่อรองรับความเสี่ยงที่ยังมีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์สูง รวมทั้งเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการคลังและความเชื่อมั่นของนักลงทุนเพื่อป้องกันไม่ให้ส่งผลกระทบต่ออันดับความน่าเชื่อถือของประเทศ (Credit Rating)

2) **การเร่งรัดการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว** โดยมุ่งเน้น **(1) การแก้ปัญหาความปลอดภัยและการหลอกลวงนักท่องเที่ยว** โดยให้ความสำคัญกับการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจังเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว **(2) การแก้ปัญหาอาชญากรรมและเครือข่ายธุรกิจผิดกฎหมายข้ามชาติที่แฝงตัวกับภาคการท่องเที่ยว (3) การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับปัญหามลพิษทางอากาศ (PM2.5) อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม**เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวและสุขภาพของประชาชน **(4) การทำการตลาดที่สอดคล้องกับภาวะการแข่งขันในตลาด** ท่องเที่ยวที่มีความรุนแรงมากขึ้น **(5) การเร่งเจรจากับพันธมิตรสายการบินเพื่อเพิ่มจำนวน/ความถี่เที่ยวบิน และเปิดเส้นทางบินใหม่** เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง และ **(6) การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง** ควบคู่ไปกับการลงทุนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมใหม่ เพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวและสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว

3) **การดูแลภาคการเกษตร** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การฟื้นฟูเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย**ให้สามารถฟื้นตัวและมีความพร้อมสำหรับปีเพาะปลูก 2569/70 **(2) การเตรียมความพร้อมรองรับผลผลิตทางการเกษตรจะออกสู่ตลาดในฤดูการผลิต ปี 2569** โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวที่มีแนวโน้มผลผลิตออกสู่ตลาดในปริมาณมาก และ **(3) การเร่งรัดโครงการสำคัญ ๆ** ภายใต้แผนหลักการบริหารจัดการน้ำให้สามารถป้องกันเพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติและเอื้ออำนวยต่อการผลิตภาคเกษตรมากขึ้น

4) **การขับเคลื่อนภาคการส่งออก** โดยให้ความสำคัญ **(1) การลดต้นทุนการผลิตของภาคการผลิตและการส่งออก** เพื่อรักษาความสามารถทางการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดโลก **(2) การลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ** โดย (i) เร่งกระบวนการเจรจาที่จะนำไปสู่ข้อตกลงกับสหรัฐฯ (ii) ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs (iii) เร่งสร้างความรับรู้ให้กับผู้ประกอบการไทยที่ส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ ให้สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบและบริหารจัดการภาระต้นทุนภาษีนำเข้าและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (iv) ยกระดับการตรวจสอบและเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิด (Rule of origin) โดยเร่งรัดปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบและจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน โดยเฉพาะการปรับปรุงกระบวนการขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin: C/O) และกระบวนการตรวจสอบและรับรองสัดส่วนของมูลค่าวัตถุดิบที่ผลิตภายในภูมิภาคที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ (Regional Value Content: RVC) **(3) การขยายตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาการส่งออกไปยังสหรัฐฯ** โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่มีแนวโน้มสูญเสียส่วนแบ่งตลาด ควบคู่ไปกับการเร่งเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการเจรจา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปและเกาหลีใต้ และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ **(4) การส่งเสริมการใช้สินค้าและวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศ**เพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศ (Local content) **(5) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการสำคัญๆ ของประเทศคู่ค้า**ที่จะมีผลบังคับใช้ในปี 2569 – 2570 **และ (6) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนจากอัตราแลกเปลี่ยนในภาคธุรกิจ**

5) **การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การเร่งรัดนักลงทุนที่ได้รับการอนุมัติและการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2567 - 2569 ให้เกิดการลงทุนจริงโดยเร็ว** เพื่อช่วยขับเคลื่อนการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคบริการที่มีศักยภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมการลงทุนผ่านระบบ Thailand FastPass เพื่อช่วยปรับปรุงขั้นตอนกระบวนการลงทุนให้มีความสะดวกมากขึ้นและปรับลดปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ อาทิ ด้านสาธารณูปโภคทั้งไฟฟ้าและน้ำ ด้านการจัดหาพื้นที่สำหรับการลงทุนและด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน **(2) การเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ** เพื่อดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบของกิจการร่วมค้า (Joint venture) เพื่อสร้างโอกาสในการส่งเสริมการสร้างธุรกิจเกี่ยวเนื่องของไทยในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการค้าและห่วงโซ่อุปทานโลก รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีฐานการผลิตให้ขยายการผลิตในประเทศไทย และ **(3) การใช้ประโยชน์จากการเบี่ยงเบนทางการค้าและการลงทุนที่เกิดจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ** โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและไทยเป็นฐานการผลิตสำคัญในการส่งออกไปสหรัฐฯ อาทิ อาหาร ผลิตภัณฑ์ยาง ชิ้นส่วนยานยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร อัญมณีและเครื่องประดับ เป็นต้น

6) **การแก้ไขปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน** ได้แก่ **(1) การสนับสนุนการให้สินเชื่อใหม่ของสถาบันการเงินและลดแรงกดดันจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคครัวเรือน** โดย (i) การเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ลูกหนี้รายย่อยที่มีภาระหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เข้ารับการปรับโครงสร้างหนี้และปิดจบหนี้ตามมาตรการ “ปิดหนี้ไว ไปต่อได้” ภายใต้โครงการแก้ปัญหาหนี้เสียผ่านกลไกการซื้อหนี้รายย่อยของบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อในระยะต่อไป (ii) ปรับโครงสร้างหนี้เชิงรุกให้กับลูกหนี้รายย่อยที่เริ่มประสบปัญหาในการชำระหนี้ เพื่อลดแรงกดดันจากการปรับลดลงของคุณภาพสินเชื่อที่จะส่งผลต่อความระมัดระวังในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน **(2) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจโดยเฉพาะ SMEs ที่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่องและได้รับผลกระทบซ้ำเติมจากมาตรการกีดกันทางการค้า** โดย (i) ดำเนินมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสินเชื่อเพื่อการปรับตัว (Transformation Loan) และส่งเสริมสินเชื่อเครือข่ายธุรกิจเพื่อช่วยเสริมสภาพคล่อง (ii) สนับสนุนแนวทางในการสร้างรายได้ให้กับธุรกิจ SMEs และการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs (iii) ดำเนินมาตรการเพื่อลดความเสี่ยงด้านเครดิตในการให้สินเชื่อแก่ SMEs ของสถาบันการเงิน และ **(3) การเร่งดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระยะต่อไป** โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับฐานข้อมูลหนี้สินครัวเรือนให้ครบถ้วนครอบคลุมผู้ให้บริการทางการเงินทุกประเภท และการจัดทำฐานข้อมูลภาระหนี้นอกระบบและข้อมูลทางเลือก (Alternative data) รวมทั้งเชื่อมโยงกับข้อมูลภาระหนี้ในระบบ เพื่อให้มีฐานข้อมูลครบถ้วนสำหรับใช้ดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ควบคู่กับการวิเคราะห์ศักยภาพและประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้ได้อย่างเหมาะสม

7) **การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองในช่วงก่อนและหลังการเลือกตั้ง**

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าของสหรัฐฯ และความเสี่ยงต่อสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) ของไทย

ภายหลังสหรัฐฯ ประกาศเรียกเก็บภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariff) จากสินค้าทั่วไปที่ไทยส่งออกไปยังสหรัฐฯ ในอัตราร้อยละ 19 โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2568 เป็นต้นไป ขณะเดียวกันได้ประกาศจะเรียกเก็บภาษีสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) ในอัตราสูงถึงร้อยละ 40 หากตรวจพบลักษณะเข้าข่ายการสวมสิทธิถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อส่งออกมายังสหรัฐฯ โดยในช่วงที่ผ่านมา ไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อส่งออกไปสหรัฐฯ ในกรณีที่มีการนำเข้ามาให้เป็นไปตามกฎการแปรสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation) ซึ่งประกอบด้วย 3 หลักเกณฑ์สำคัญ คือ (1) เกณฑ์สัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (Regional Value Content: RVC) (2) เกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากร (Change in Tariff Classification: CTC) และ (3) เกณฑ์กระบวนการผลิตเฉพาะ (Specific Process: SP) เพื่อให้เป็นไปตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้า (Rule of Origin) ข้อตกลงเขตการค้าเสรีจะมีการกำหนดสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (RVC) สำหรับกลุ่มประเทศที่มีข้อตกลงเขตการค้าเสรี ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างร้อยละ 40 - 60 ของมูลค่าสินค้าส่งออกตามราคา F.O.B. (ตามตารางที่ 1)

ตารางที่ 1: กฎถิ่นกำเนิดสินค้า (Rule of Origin) ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีสำคัญ

ข้อตกลง	เกณฑ์ RVC ทั่วไป	วิธีการคำนวณ	เกณฑ์เฉพาะสินค้า	การรับรอง (Certification)
USMCA (US-Mexico-Canada)	60% (มูลค่าการทำธุรกรรมสินค้า) 50% (ต้นทุนสุทธิ)	มูลค่าการทำธุรกรรมสินค้า (Transaction Value) ต้นทุนสุทธิ (Net Cost)	ยานยนต์ 66%-75% ชิ้นส่วนหลัก 75% ชิ้นส่วนสำคัญ 70% ชิ้นส่วนเสริม 65%	ผู้นำเข้า, ผู้ส่งออก, ผู้ผลิต, ตามแบบฟอร์มกำหนด
KORUS (US-Korea)	35% (build-up) 45% (build-down)	แบบทางตรง (Build-up) แบบทางอ้อม (Build-down) Net Cost (รถยนต์)	ยานยนต์ 35% (build-up) 45% (build-down) Net Cost สำหรับสินค้าบางประเภท	ผู้นำเข้า, ผู้ส่งออก, ผู้ผลิต, ไม่มีแบบฟอร์มกำหนด
EU FTAs	50-60% (ขึ้นอยู่กับ FTA)	แตกต่างกันไป	แตกต่างกันไป	ใบรับรองถิ่นกำเนิด, บาง FTA ให้การรับรองด้วยตนเอง
CPTPP	45% (net cost) 55% (build-down)	Net Cost แบบทางอ้อม (Build-down)	ยานยนต์ 45% (net cost) 55% (build-down)	ผู้นำเข้า, ผู้ส่งออก, ผู้ผลิต
ASEAN	40% (RVC) หรือ เปลี่ยนแปลงรหัสศุลกากร 4 หลัก	แบบทางตรง (Build-up) แบบทางอ้อม (Build-down)	บางภาคส่วน 35% (AANZFTA) 45-60% (AKFTA)	ใบรับรองถิ่นกำเนิด, ออกโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ
RCEP	40% (RVC) หรือเปลี่ยนแปลงรหัสศุลกากร 4 หลัก หรือ 6 หลัก	แบบทางตรง (Build-up) แบบทางอ้อม (Build-down)	บางภาคส่วน: การเกษตร/การผลิต 40% สำหรับส่วนใหญ่	ใบรับรองถิ่นกำเนิด หรือการประกาศ, บางส่วนรับรองด้วยตนเอง
ACFTA (ASEAN-China)	40% (RVC) หรือ เปลี่ยนแปลงรหัสศุลกากร 4 หลัก	แบบทางตรง (Build-up)	40% สำหรับส่วนใหญ่ บางกระบวนการผลิต	ใบรับรองถิ่นกำเนิด

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

โดยเมื่อพิจารณาสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตในประเทศของไทย (Local Content) ในอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ผ่านตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตหลายภูมิภาค (Multi-Regional Input-Output Table: MRIO) ซึ่งจัดทำโดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) พบว่า ในปี 2567 อุตสาหกรรมที่มีการใช้ปัจจัยการผลิตในประเทศต่อปัจจัยการผลิตรวมต่ำกว่าร้อยละ 40 ได้แก่ (1) ถ่านโค้กและปิโตรเลียม (2) แร่อโลหะ และ (3) โลหะมูลฐานและโลหะประดิษฐ์ (แผนภาพที่ 1) อย่างไรก็ดี หากใช้เกณฑ์สัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (RVC)[1] ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 จะพบว่า อุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (RVC) ต่ำกว่าร้อยละ 40 จะมีเพียงอุตสาหกรรมถ่านโค้กและปิโตรเลียม แต่หากมีการกำหนดสัดส่วนเพิ่มเป็นร้อยละ 60 จะมี 4 อุตสาหกรรมที่ต่ำกว่าเกณฑ์ดังกล่าว (แผนภาพที่ 2) ได้แก่ (1) ถ่านโค้กและปิโตรเลียม (2) แร่อโลหะ (3) โลหะมูลฐานและโลหะประดิษฐ์ และ (4) เคมีภัณฑ์ ทั้งนี้ สหรัฐฯ ยังไม่ได้มีการกำหนดสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (RVC) ที่แน่ชัด ทำให้หลายกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมมีความเสี่ยงต่อการเป็นสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) เพื่อส่งออกไปยังสหรัฐฯ โดยหากพิจารณาจากสัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตจากจีนที่เพิ่มขึ้นจะพบว่า อุตสาหกรรมสำคัญที่มีการพึ่งพาการนำเข้าปัจจัยการผลิตจากจีนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2557 เทียบกับปี 2567) อาทิ (1) ถ่านโค้กและปิโตรเลียม (2) แร่อโลหะ (3) โลหะมูลฐานและโลหะประดิษฐ์ (4) เคมีภัณฑ์ (5) เครื่องจักรเครื่องมือ (6) ยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง (7) อุปกรณ์ไฟฟ้า (8) เสื้อผ้าและสิ่งทอ (9) ผลิตภัณฑ์จ ากหนังและรองเท้า (10) อาหารและเครื่องดื่ม และ (11) ยางและพลาสติก ซึ่งสะท้อนให้เห็นการพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากจีนเพื่อผลิตสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น

แผนภาพที่ 1

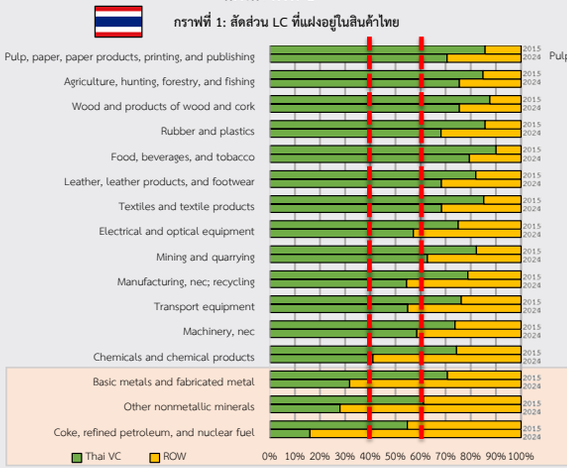

แผนภาพที่ 2

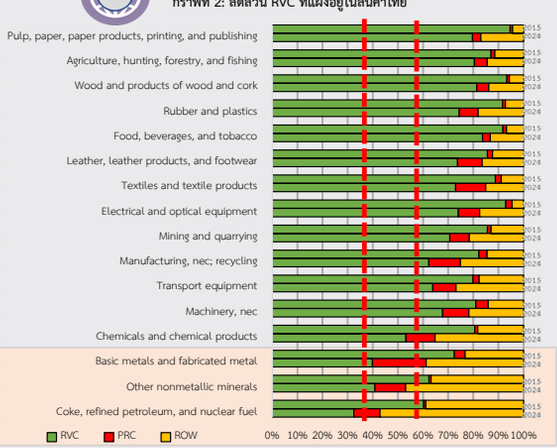

ที่มา: ADB MRIO, as of August 2025 ประมวลผลโดย สศช.

[1] วิธีการคำนวณสัดส่วนวัตถุดิบที่มีถิ่นกำเนิดในภูมิภาค (Regional Value Content: RVC) แบบทางตรง (Build up)
RVC = (มูลค่าวัตถุดิบที่มีถิ่นกำเนิด+ต้นทุนการผลิต+กำไร)/ มูลค่าสินค้าขั้นสุดท้าย (ราคา F.O.B.) *100

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าของสหรัฐฯ และความเสี่ยงต่อสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) ของไทย (ต่อ)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ ระหว่างช่วง Trade War 1.0 (ปี 2561 - 2567) และ Trade War 2.0 (ปี 7M-2568) (ตารางที่ 2) พบว่า การนำเข้าสินค้าสำคัญของสหรัฐฯ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยสหรัฐฯ ลดการพึ่งพาสินค้านำเข้าจากจีน และเปลี่ยนมานำเข้าสินค้าจากตลาดนำเข้าสำคัญรองลงมามากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มเครื่องประมวลผล โทรศัพท์และส่วนประกอบ และชิ้นส่วนของเครื่องจักร ที่สหรัฐฯ มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนลดลงจากร้อยละ 45.4 ร้อยละ 53.9 และร้อยละ 27.3 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.5 ร้อยละ 21.2 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ สำหรับประเทศที่สหรัฐฯ มีสัดส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นในช่วง Trade War 2.0 อาทิ ไต้หวัน (เครื่องประมวลผล ชิ้นส่วนเครื่องจักร และแผงวงจรไฟฟ้า) เม็กซิโก (เครื่องประมวลผล รถยนต์และส่วนประกอบ และส่วนประกอบยานยนต์) เวียดนาม (เครื่องประมวลผล โทรศัพท์และส่วนประกอบ และชิ้นส่วนเครื่องจักร) และไทย (เครื่องประมวลผล โทรศัพท์และส่วนประกอบ และหม้อแปลงไฟฟ้า) อย่างไรก็ดี ตลาดนำเข้าสำคัญของสหรัฐฯ บางส่วน ก็มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนที่เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะเม็กซิโก (อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 18.5 มาอยู่ที่ร้อยละ 44.8) เวียดนาม (อาทิ โทรศัพท์และส่วนประกอบ สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 37.2 มาอยู่ที่ร้อยละ 46.8) และไทย (อาทิ โทรศัพท์และส่วนประกอบ สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 70.2 มาอยู่ที่ร้อยละ 77.4)

ตารางที่ 2: การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ จากต่างประเทศ ช่วง Trade War 1.0 และ Trade War 2.0

อันดับ	สินค้า		Trade War 1.0 (2561-2567) / Trade War 2.0 (7M-2568)				
			อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
1	เครื่องประมวลผล	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (28.6) / (36.5)	Taiwan (9.6) / (30.2)	Vietnam (4.3) / (15.6)	China (45.4) / (7.5)	Thailand (5.7) / (6.0)
		นำเข้าจากจีน	(41.4) / (16.8)	(57.2) / (23.0)	(60.3) / (52.1)	-	(61.0) / (34.7)
2	รถยนต์และส่วนประกอบ	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (21.3) / (24.0)	Japan (21.1) / (20.2)	S. Korea (12.2) / (17.0)	Canada (18.1) / (13.6)	Germany (10.6) / (11.7)
		นำเข้าจากจีน	(18.5) / (44.8)	(2.8) / (7.7)	(3.4) / (17.4)	(1.9) / (1.2)	(0.9) / (1.4)
3	โทรศัพท์และส่วนประกอบ	สหรัฐฯ นำเข้า	China (53.9) / (21.2)	Vietnam (14.0) / (20.0)	India (2.4) / (19.0)	Thailand (4.1) / (11.9)	Mexico (8.6) / (9.3)
		นำเข้าจากจีน	-	(37.2) / (46.8)	(44.7) / (43.2)	(70.2) / (77.4)	(62.4) / (43.2)
4	ส่วนประกอบยานยนต์	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (38.1) / (42.3)	Canada (13.2) / (12.8)	China (12.8) / (10.6)	Japan (9.4) / (7.9)	S. Korea (6.8) / (7.5)
		นำเข้าจากจีน	(11.5) / (15.9)	(8.9) / (10.6)	-	(40.6) / (44.7)	(37.4) / (48.4)
5	ชิ้นส่วนเครื่องจักร	สหรัฐฯ นำเข้า	Taiwan (28.6) / (51.0)	Vietnam (6.6) / (13.9)	S. Korea (19.8) / (10.6)	China (27.3) / (8.0)	Malaysia (3.5) / (6.2)
		นำเข้าจากจีน	(64.6) / (18.6)	(57.8) / (47.5)	(35.0) / (28.5)	-	(42.6) / (20.5)
6	อุปกรณ์ทางการแพทย์	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (27.4) / (29.7)	Costa Rica (8.1) / (12.1)	Germany (11.5) / (10.1)	Ireland (8.4) / (7.7)	China (6.6) / (5.5)
		นำเข้าจากจีน	(8.4) / (9.8)	(3.6) / (3.3)	(5.1) / (4.4)	(1.8) / (3.9)	-
7	รถกระบะและบรรทุก	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (81.7) / (82.4)	Canada (10.4) / (13.5)	UK (1.9) / (1.6)	Japan (2.3) / (1.0)	Germany (1.2) / (0.7)
		นำเข้าจากจีน	(6.6) / (27.8)	(0) / (0)	(0.9) / (1.6)	(1.0) / (5.0)	(0.2) / (0.1)
8	แผงวงจรไฟฟ้า	สหรัฐฯ นำเข้า	Taiwan (16.5) / (28.9)	Malaysia (38.2) / (26.5)	Israel (3.2) / (10.1)	Costa Rica (1.2) / (5.2)	South Korea (6.4) / (4.3)
		นำเข้าจากจีน	(23.5) / (16.2)	(15.1) / (14.8)	(9.4) / (5.9)	(13.7) / (9.0)	(37.1) / (30.4)
9	สายไฟฟ้าและเคเบิล	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (51.8) / (48.8)	China (14.8) / (11.2)	Vietnam (5.1) / (7.0)	Philippines (3.2) / (3.5)	Honduras (2.7) / (3.0)
		นำเข้าจากจีน	(24.4) / (30.2)	(18.8) / (18.4)	(39.1) / (47.2)	(41.9) / (50.5)	(18.3) / (19.1)
10	หม้อแปลงไฟฟ้า	สหรัฐฯ นำเข้า	Mexico (18.6) / (18.7)	China (25.2) / (11.1)	Thailand (5.4) / (9.1)	S. Korea (3.3) / (7.0)	Japan (5.5) / (6.2)
		นำเข้าจากจีน	(50.5) / (47.9)	(29.5) / (26.0)	(57.1) / (67.9)	(44.4) / (44.9)	(61.7) / (58.7)

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

หมายเหตุ: สัดส่วนสหรัฐฯ นำเข้ามากขึ้น แต่นำเข้าจากจีนลดลง สัดส่วนสหรัฐฯ นำเข้ามากขึ้น และนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้น สัดส่วนสหรัฐฯ นำเข้าจากจีน

สอดคล้องกับการขยายตัวของประเทศส่งออกสำคัญของจีน ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (แผนภาพที่ 3) พบว่า ตลาดหลักจีนส่งออกไปส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.9 ของตลาดส่งออกของจีนทั้งหมด) มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน สหภาพยุโรป อินเดีย ไต้หวัน โคลอมเบีย ประเทศในทวีปแอฟริกา และตะวันออกกลาง โดยการขยายตัวเร่งขึ้นของการส่งออกจีนในหลายประเทศส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่สหรัฐฯ มีการบังคับใช้มาตรการกีดกันทางการค้าอย่างต่อเนื่องกับจีนในช่วง Trade War 2.0 ส่งผลให้จีนมีการปรับเปลี่ยนตลาดส่งออกไปยังตลาดอื่น ๆ และเป็นการเร่งระบายสินค้าจีนตลาดอื่นทดแทนเพื่อหลีกเลี่ยงการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ในระยะต่อไปมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการนำเข้าของสหรัฐฯ และความเสี่ยงต่อสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) ของไทย (ต่อ)

แผนภาพที่ 3: การขยายตัวของการส่งออกสินค้าของจีน ระหว่างช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 เทียบกับปี 2567

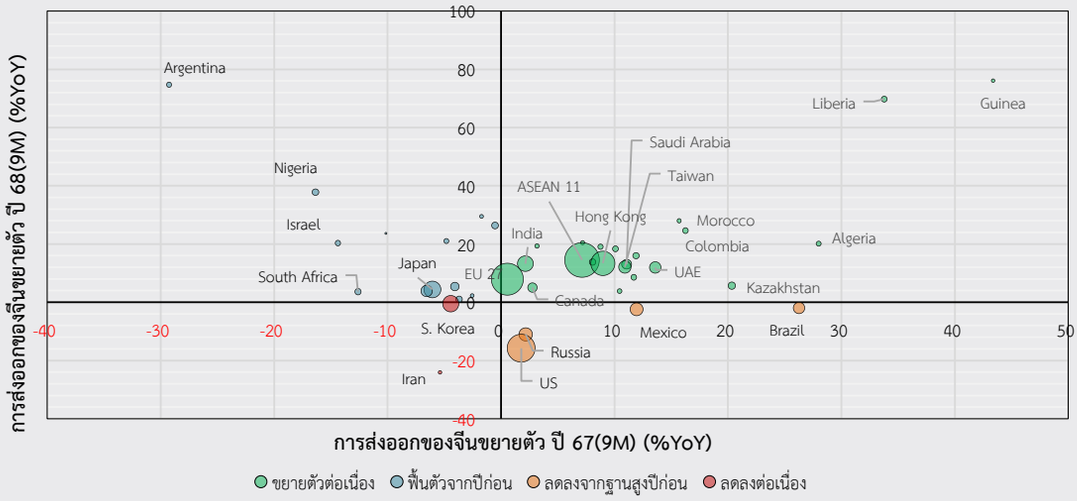

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

ในปัจจุบันไทยยังอยู่ระหว่างเจรจาและจัดทำข้อตกลงการค้ากับสหรัฐฯ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์การกำหนดสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค (RVC) ควบคู่ไปกับการติดตามและเฝ้าระวังสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) ซึ่งปัจจุบันกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้ประกาศสินค้าเฝ้าระวังไปยังสหรัฐฯ 49 รายการ ครอบคลุมสินค้า 194 พิกัดศุลกากร (HS code 6 digits) เพื่อป้องกันการสวมสิทธิถิ่นกำเนิดสินค้าจากไทยไปยังสหรัฐฯ โดยเมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าจากจีนของไทย และการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ ช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ในกลุ่มสินค้าเฝ้าระวังดังกล่าว (แผนภาพที่ 4) พบว่า สินค้าในกลุ่มเฝ้าระวังส่วนใหญ่ (สัดส่วนร้อยละ 89.4 ของสินค้าทั้งหมดในกลุ่มสินค้าเฝ้าระวัง) มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอะลูมิเนียมรีดขึ้นรูป แผงวงจรพิมพ์ และกลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงของการสวมสิทธิเพื่อส่งออกสินค้าในกลุ่มดังกล่าว

แผนภาพที่ 4: การขยายตัวของการนำเข้าสินค้าจากจีนและส่งออกไปสหรัฐฯ ของไทย ในสินค้าเฝ้าระวัง 49 รายการ

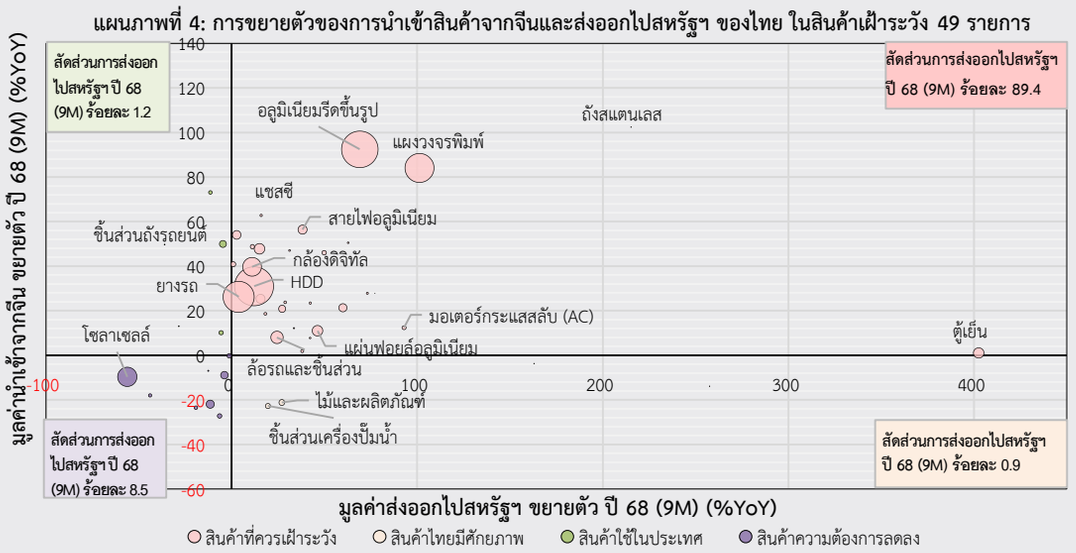

ที่มา: Global Trade Atlas และกรมการค้าต่างประเทศ ประมวลผลโดย สศช.

ภายใต้สถานการณ์ที่สัดส่วนการใช้ปัจจัยการผลิตในประเทศ (Local Content) ปรับตัวลดลงในหลายอุตสาหกรรม โดยพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงแนวโน้มการเร่งระบายสินค้าจีนออกสู่ตลาดทดแทนตลาดสหรัฐฯ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมไทยที่อยู่ในระดับต่ำมาเป็นระยะเวลานาน สอดคล้องกับอัตราการใช้กำลังการผลิตที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงและความท้าทายที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะหลังจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เริ่มปรับตัวลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ขณะที่การส่งออกยังคงขยายตัวในเกณฑ์สูง ทั้งนี้ เพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกของไทยและหลีกเลี่ยงการถูกเรียกเก็บภาษีสินค้าสวมสิทธิ (Transshipment) ในอัตราร้อยละ 40 จากสหรัฐฯ ภาครัฐจำเป็นต้องมีการติดตามและเฝ้าระวังการเข้ามาสวมสิทธิถิ่นกำเนิดสินค้า ควบคู่กับการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยใช้ปัจจัยการผลิตในประเทศมากขึ้นด้วยการสร้างแรงจูงใจผ่านสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในประเทศได้มากขึ้นในระยะต่อไป

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2568 และ 2569[1/]

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
			ปี 2568		ปี 2569
	2566	2567	ณ 18 ส.ค. 68	ณ 17 พ.ย. 68	ณ 17 พ.ย. 68
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	17,954.7	18,582.7	18,917.2	18,842.8	19,295.1
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	256,345.4	264,661.1	268,839.4	267,783.1	273,693.4
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	515.7	526.4	573.2	572.7	593.7
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,363.3	7,497.5	8,146.6	8,139.3	8,421.3
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.0	2.5	1.8 - 2.3	2.0	1.2 - 2.2
การลงทุนรวม (CVM, %)[2/]	1.2	0.0	2.1	3.3	1.4
ภาคเอกชน (CVM, %)	3.1	-1.6	1.0	2.0	0.9
ภาครัฐ (CVM, %)	-4.2	4.8	5.2	6.8	2.9
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.9	4.4	2.1	2.8	2.1
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	-4.7	2.5	1.2	0.3	1.2
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	2.4	7.8	5.1	8.8	1.1
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3/]	280.7	297.0	313.4	330.2	329.1
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %)[3/]	-1.5	5.9	5.5	11.2	-0.3
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)[3/]	-2.7	4.4	5.0	10.7	-1.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	-2.5	6.3	2.7	5.2	0.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3/]	261.4	277.8	294.0	306.8	309.0
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %)[3/]	-3.8	5.5	5.8	10.4	0.7
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)[3/]	-4.1	4.8	4.3	7.6	-0.3
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	19.4	19.3	19.5	23.4	20.1
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	7.4	11.3	11.9	15.8	14.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.4	2.2	2.1	2.8	2.4
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	0.4	0.0 - 0.5	-0.2	0.0 – 1.0
GDP Deflator	1.2	0.9	(-0.5) - 0.0	-0.6	0.2 – 1.2

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2568

หมายเหตุ: [1/] เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

[2/] การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

[3/] ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

รายละเอียดเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ Email : mspo-center@nesdc.go.th